

Onsdag den 22. marts 2017 (D)

1

71. møde

Onsdag den 22. marts 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Jan Erik Messmann (DF)

Mener ministeren, at stenkast fra motorvejsbroer er et udbredt problem i Danmark, og hvad vil ministeren gøre for at komme problemet til livs?

(Spm. nr. S 909, skr. begr.).

2) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at sikre lov og orden på Christiania?

(Spm. nr. S 914).

3) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at sikre trygheden for borgerne i Korsør, hvor en gruppe fra Motalavejghettoen hærger?

(Spm. nr. S 916).

4) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Er ministeren enig i statsministerens udtalelser på KL's topmøde den 16. marts 2017 om, at »vi kan og skal finansiere den borgernære velfærd i de kommende år ved at hæve pensionsalderen«, og at det i givet fald så tidligst bliver i år 2025?

(Spm. nr. S 918).

5) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Er ministeren enig med de to tidligere overvismænd Hans Jørgen Whitta-Jacobsen og Peter Birch Sørensen i, at regeringen bør stå klar med opstramninger frem for skattelettelser, når der til efteråret skal forhandles en ny finanslov?

(Spm. nr. S 920, skr. begr.).

6) Til erhvervsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med ønsket om at skabe vækst og udvikling i hele Danmark, når man planlægger at fjerne støtten fra Center for Landdistriktsforskning, der hører under Syddansk Universitet i Esbjerg?

(Spm. nr. S 928).

7) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Erik Christensen (S)

Hvilke konsekvenser mener ministeren at regeringens nedskæringer i de offentlige udgifter vil have for velfærdsniveauet i kommunerne, herunder landets folkeskoler?

(Spm. nr. S 929. Medspørger: Morten Bødskov (S)).

8) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Erik Christensen (S)

Mener ministeren, at de offentlige nedskæringer, som regeringen ønsker, gør kommunerne i stand til at opretholde en ordentlig ramme for velfærdssamfundets institutioner, herunder sikre den politiske og økonomiske ro om folkeskolen, som kommunerne efterlyser?

(Spm. nr. S 930. Medspørger: Morten Bødskov (S)).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Hvilken evidens (bevis) har ministeren for at påstå, at kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen nu begynder at få virkning?

(Spm. nr. S 907).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Hvad er der sket, siden ministeren den 12. januar 2017 udtalte i Detektor på DR, at vi ikke har evidens for, at kontanthjælpsloftet virker?

(Spm. nr. S 908).

11) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Vil ministeren være med til at lovgive imod kønsopdelte svømmehaller, siden ministeren indleder et opslag på Facebook den 2. marts 2017 med: »Kønsopdelt svømming er et uvæsen, som vi skal til livs«?

(Spm. nr. S 891).

12) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Jan Erik Messmann (DF)

Mener ministeren, det er et problem, at asylansøgere bortskaffer deres identifikationspapirer og køber sig til falske forklaringer for at få asyl, og hvad vil ministeren gøre ved problemet?

(Spm. nr. S 904, skr. begr.).

13) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)

Hvordan vil ministeren i forlængelse af vedtagelsesteksten V 50 om SU til vandrende arbejdstagere aktivt følge op på SU-reformens aftale om, at Danmark i enhver relevant europæisk sammenhæng vil fremme forudsætningerne for at opretholde det nuværende danske SU-system?

(Spm. nr. S 915).

14) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at postaftalen ikke går ud over patientsikkerheden og forsinker undersøgelser og behandling i sundhedsvæsenet som beskrevet i Nordjyske, hvor en ledende overlæge fra Klinisk Biokemisk Afdeling på Aalborg Universitetshospital kunne fortælle, at de på hendes afdeling for nylig havde skullet sende en række vigtige blodprøver fra syge børn til en kompliceret analyse på Rigshospitalet, men at disse prøver ved ankomsten var op-tøede og ubrugelige på grund af for lang leveringstid med PostNord? (Spm. nr. S 898).

15) Til sundhedsministeren af:

Karin Nødgaard (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at demensramte ifølge tal fra Sundhedsstyrelsen kan risikere at vente op til 50 uger på at få stillet en diagnose?

(Spm. nr. S 905).

16) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S)

Er ministeren enig med Socialdemokratiet i, at der er behov for at ansætte et betydeligt antal medarbejdere til at styrke skattevæsenets indsats over for f.eks. fejl i og snyd med virksomheders skatte- og momsbetaling, brugen af skattely, social dumping på arbejdsmarkedet m.v.?

(Spm. nr. S 925. Medspørger: Ane Halsboe-Jørgensen (S)).

17) Til skatteministeren af:

Jens Joel (S)

Mener ministeren, at det er et problem, at skattegabet i Danmark forsigtigt skønnet er oppe på 25 mia. kr. årligt, og at virksomhedernes oplevede opdagelsesrisiko er faldende?

(Spm. nr. S 926. Medspørger: Peter Hummelgaard Thomsen (S)).

18) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Hvad er ministerens holdning til, at Brødrene Sand ønsker at fjerne overskydende sand fra klitten syd for Løkken Mole, som det er sket tidligere?

(Spm. nr. S 877 (omtrykt)).

19) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Mon ministeren ved, hvorfor stranden neden for Løkken Strand Camping er i så god en kondition, selv om der ikke officielt er lavet nogen kystsikring?

(Spm. nr. S 881 (omtrykt)).

20) Til miljø- og fødevareministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Kan ministeren bekræfte, at regeringen vil leve op til sit løfte om, at 14 klager om kystsikring i Natur- og Miljøklagenævnet fra henholdsvis Egedal Kommune og Roskilde Kommune vil blive afgjort inden udgangen af første kvartal 2017, som ministeren har udtalt i brev af 24. oktober 2016 og åbent samråd den 26. januar 2017?

(Spm. nr. S 921).

21) Til børne- og socialministeren af:

Henrik Brodersen (DF)

Mener ministeren ikke, at det er en falliterklæring, at så stor en del af den grønlandske befolkning flytter til Danmark grundet de store sociale problemer i Grønland, jf. artikler i Grønlandsposten den 8. marts 2017?

(Spm. nr. S 895).

22) Til børne- og socialministeren af:

Henrik Brodersen (DF)

Kan ministeren oplyse, om der er en dialog i gang mellem ministeren og de relevante andre myndigheder om håndtering af de socialt udsatte grønlandere i Danmark, og hvad status er for denne dialog, og hvis der ikke er en dialog i gang, om ministeren så vil tage initiativ til en sådan dialog?

(Spm. nr. S 896).

23) Til børne- og socialministeren af:

Karin Nødgaard (DF)

Er det i overensstemmelse med ministerens hidtidige udtalelser om, at barnets trivsel generelt skal være i højsædet, når krænkede børn kan risikere at vente i både uger og måneder på at blive videoafhørt?

(Spm. nr. S 906).

24) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Hvem eller hvad mener ministeren er årsag til, at Kommunernes Landsforening og en lang række andre aktører nu efterlyser arbejdsro om folkeskolen?

(Spm. nr. S 922. Medspørger: Erik Christensen (S)).

25) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Mener ministeren, at hun kunne være målet for kritikken fra bl.a. Kommunernes Landsforening, der sammen med en lang række andre aktører nu efterlyser arbejdsro om folkeskolen?

(Spm. nr. S 924. Medspørger: Erik Christensen (S)).

26) Til undervisningsministeren af:

Morten Bødskov (S)

Mener ministeren, at hun har et ansvar for den uro på folkeskoleområdet, som bl.a. Kommunernes Landsforening kritiserer?

(Spm. nr. S 923. Medspørger: Annette Lind (S)).

27) Til undervisningsministeren af:

Morten Bødskov (S)

Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre arbejdsro om folkeskolen, som bl.a. Kommunernes Landsforening efterspørger?

(Spm. nr. S 927. Medspørger: Annette Lind (S)).

28) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Hvordan forholder ministeren sig til den kritik, der den seneste tid har været fra bl.a. Aalborg Universitetshospital, Danske Regioner og Brancheforeningen for Privathospitaler og Klinikker om, at den nye postaftale kan være med til at forlænge udrednings- og behandlingsforløb i det danske sundhedsvæsen?

(Spm. nr. S 899).

29) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Oplever ministeren, at de forskellige ghettoindsatser virker efter hensigten?

(Spm. nr. S 901 (omtrykt)).

30) Til kirkeministeren af:

Karen J. Klint (S)

Er ministeren enig i, at der ikke er noget lovgivningsmæssigt til hinder for, at grønlandere i Danmark vil kunne få adgang til at oprette tilsvarende særlige menigheder med grønlandsktalende præster og egne menighedsråd i afgrænsede geografiske områder på linje med døve-menighederne?

(Spm. nr. S 912, skr. begr.).

31) Til kirkeministeren af:

Karen J. Klint (S)

Er ministeren enig i, at det grønlandske folk er beskyttet som »et folk« med eget modersmål og rettigheder som »et folk«, hvorfor oprettelse af »grønlandsmenigheder« ikke vil have afsmittende virkning over for eventuelle andre etniske minoriteter i folkekirken, og hvad skal der til, før ministeren vil efterkomme de grønlandske folkekirkemedlemmers ønsker om mere kirkelig betjening på modersmål og oprettelse af egne menighedsråd? (Spm. nr. S 913).

32) Til ældreministeren af:

Ane Halsboe-Jørgensen (S)

Hvad er ministerens holdning til, at Brønderslev Kommune gennemfører besparelser på 340.000 kr. på ældreområdet ved at skære ned på omsorgen for demente, jf. artiklen »Mindre hjælp til demente« i Nordjyske Stiftstidende den 17. marts 2017? (Spm. nr. S 917).

Beslutningsforslag nr. B 95 (Forslag til folketingsbeslutning om opgørelse af virkninger ved skatte- og afgiftsændringer).

Peter Kofod Poulsen (DF):

Forespørgsel nr. F 49 (Hvad vil regeringen gøre for at bekæmpe voldelig venstreekstremisme som set f.eks. i forbindelse med lovligt varslede demonstrationer?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Med samtykke fra forslagsstillerne foreslår jeg, at beslutningsforslag nr. B 95 henvises direkte til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:00

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:01

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 162 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ophævelse af 26-årsreglen i ægtefællesammenføringssager)), og

Lovforslag nr. L 163 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ny opholdsordning for medfølgende familie til hjemvendende udlandsdanskere med visse beskæftigelsesmæssige kvalifikationer)).

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Lovforslag nr. L 164 (Forslag til lov om ændring af lov om drift af landbrugsjorder, registreringsafgiftsloven, lov om kommunale borgerservicecentre og forskellige andre love. (Opfølgning på Frikommuneforsøget 2012-2015)).

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 165 (Forslag til lov om ændring af lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og lov om finansiel virksomhed. (Ændring af lånegrænse for fritidshuse)).

Søren Egge Rasmussen (EL) og Maria Reumert Gjerding (EL):

Beslutningsforslag nr. B 93 (Forslag til folketingsbeslutning om synliggørelse af CO₂-udledning fra biomasse i fjernvarmeforsyningen).

Christian Langballe (DF):

Beslutningsforslag nr. B 94 (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af indfødsretsloven).

Pelle Dragsted (EL) og Rune Lund (EL):

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Jeg skal meddele, at det af hr. Benny Engelbrecht stillede spørgsmål, spørgsmål nr. 4 (spørgsmål nr. S 918), udgår af Folketingets dagsorden.

Spørgsmål nr. 1 er af hr. Jens Jan Erik Messmann til justitsministeren.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 909

1) Til justitsministeren af:

Jan Erik Messmann (DF):

Mener ministeren, at stenkast fra motorvejsbroer er et udbredt problem i Danmark, og hvad vil ministeren gøre for at komme problemet til livs?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Henriks ambulance blev ramt ved motorvejsbro: Stenkast er ligesom at skyde mod folk« på nyheder.tv2.dk den 24. august 2016.

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:02

Jan Erik Messmann (DF):

Tak, formand. Mener ministeren, at stenkast fra motorvejsbroer er et udbredt problem i Danmark, og hvad vil ministeren gøre for at komme dette problem til livs?

Kl. 13:02

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Vi så jo sidste år, desværre, mange sager om stenkast og lignende fra motorvejsbroer. Særlig august og september 2016, hvor den artikel, som spørgeren også har henvist til, er fra, var der en markant stigning i antallet af sager. Jeg ser med meget stor

alvor på den her type sager, som kan få fatale konsekvenser. Almindelige borgere skal trygt og sikkert kunne færdes på de danske motorveje uden frygt for livsfarlige stenkast.

Når man ser et så stort antal sager, som vi gjorde sidste år, og særlig sidste sommer, er det selvsagt et problem, og det er et alvorligt problem. Jeg ved også, at Rigspolitiet ser med stor alvor på den type sager, og at politiet sidste sommer og efterår intensiverede monitoreringen på området markant.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet har i december 2016 på baggrund af bidrag fra Justitsministeriet oplyst Folketinget om antallet af sager om stenkast fra motorvejsbroer. Af de besvarelser fremgår det bl.a., at der i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. oktober 2016 var registreret 178 sager om stenkast og lignende fra motorvejsbroer og andre type broer. I 2015 blev der registreret 61 sager.

Der var som sagt en markant stigning i antal sager i august og september måned, mens antallet af sager faldt i oktober måned 2016. Efter de nyeste oplysninger, som jeg mundtligt har fået fra politiet, er det politiets klare vurdering, at der over de seneste måneder er sket et fald i antallet af sager, og selv om ét stenkast selvsagt er et for meget, og selv om ét stenkast kan være nok til at forårsage en meget, meget alvorlig ulykke, synes jeg, det er positivt, at udviklingen går den vej. Det kan selvfølgelig også have noget at gøre med den monitorering, som politiet har sat ind for at komme det her til livs.

Kl. 13:04

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 13:04

Jan Erik Messmann (DF):

Ja, der har efterhånden været stribevis af grimme sager, hvor genstande er blevet kastet mod biler, og det har desværre, som ministeren også nævnte, været et stort problem, som dog er faldende. Men vi må konstatere, at stenkast har bredt sig til hele landet. Lige som bilafbrændinger er stenkast blevet en epidemi. Ministeren fortæller, at stenkast fra motorvejsbroer er noget, ministeren tager alvorligt, og efter min mening bør der være hårdere straffe for at kaste sten mod biler, for med den fart, en bil har, bliver en sten, der kastes mod en bil, til et projektil.

Stenkast mod biler kan give en straf på op til 8 år for såkaldt hensynsløs fareforvoldelse – det samme som uagtsomt manddrab – og hvis man kaster en stor genstand, som man ved vil dræbe bilisten, kan man blive dømt for forsætligt drab, hvor strafferammen er livstid. Men problemet med den form for straf er, at skaden skal være sket. Men det er ikke godt nok; vi skal stramme loven, så vi afskrækker unge fra at kaste med sten mod biler. For når nogle kaster en sten fra en motorvejsbro, er det et lotteri, hvor stenen rammer, og hvor meget skade en sten forvolder. Det kan ikke være rigtigt, at man kan gamble med folks liv på den måde og slippe ustraffet fra det.

Vi kender alle den ulykkelige sag med det tyske ægtepar, og desværre har det indtil videre ikke været muligt at finde gerningsmændene. Men der har været en lang række andre sager, hvor der har været vidner, f.eks. i en sag i Nordjylland sidste år, hvor der blev kastet med sten mod en ambulance, der var ved at transportere en hjertepatient. Vidner så to 17-årige, hvis herkomst politiet ikke vil afsløre, kaste stenene, og drengene erkendte efterfølgende, at det var dem, der stod bag episoden. Men de fortalte politiet, at det var æbler, de kastede med, og ikke sten, og det betød, at politiet ikke kunne gøre noget, ikke sige noget; de kunne blot konstatere, at der var blevet kastet en genstand mod ambulancen.

Vil ministeren arbejde for at gøre noget ved stenkast mod biler, f.eks. ved at opsætte overvågningskameraer og sikre bedre belys-

ning, så ministeren kan vise, at ministeren tager problemet særdeles alvorligt? Tak.

Kl. 13:06

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Må jeg ikke starte med sige, at jeg jo er fuldstændig enig i det, der ligger bag det, spørgeren siger, og hvor alvorligt det her er. De unge mennesker, der gør sådan noget her, glemmer simpelt hen at tænke sig om, og det, de gør, er jo fuldstændig vanvittigt. Jeg har det sådan – og jeg skal ikke gøre mig til ekspert på det her – at hvis politiet vurderer, at det er rigtigt at sætte kameraer eller hegn op på udvalgte broer for at forebygge eller opklare de her kriminelle handlinger, så vil jeg selvfølgelig lytte til det. Så får vi lige den udfordring, at det jo hverken er mig eller politiet, der står for indretningen af de danske veje og motorvejsbroer, og derfor vil det også være en snak med Vejdirektoratet og kommunerne, man skal have her.

Kl. 13:07

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 13:07

Jan Erik Messmann (DF):

Det er korrekt. I august 2016 fremgår det af TV 2 News, at der har været ca. 23 sager, som er anmeldt til politiet, men jeg kan ikke finde de seneste tal og vil derfor bede ministeren om at oplyse alle talene. Noget, der må undre de fleste bilister, er, at der ved flere episoder har været vidner, der har set mulige gerningsmænd, men at det indtil videre ikke er lykkedes politiet at pågribe gerningsmændene. Politiet kan heller ikke sige noget om, hvorfor nogle uprovokeret kaster sten mod motorveje, men det er jo ikke uvæsentligt at finde ud af, om det f.eks. drejer sig om stenkast, som man kender det fra Israel-Palæstina-konflikten, hvor stenkast er et symbol på oprør mod systemet, eller hvorvidt der er tale om drengestreger foretaget af børn, der ikke kan overskue konsekvenserne af deres handlinger.

Kl. 13:08

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Der kan jeg bare sige, at hvad angår de forskellige tal og at finde talene frem – og det vil jeg rigtig gerne – så er det bare lidt uden for, hvad mulighederne er i forbindelse med et mundtligt spørgsmål. Men hvis spørgeren vil stille det skriftligt, skal jeg love, at alle de tal, vi overhovedet kan give, skal blive oplyst.

Kl. 13:08

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Så er det spørgeren for sidste runde. Værsgo.

Kl. 13:08

Jan Erik Messmann (DF):

Ja, jeg siger tusind tak.

Kl. 13:08

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Det gav ikke anledning til yderligere en replik.

Så går vi videre til spørgsmål 2. Det er også til justitsministeren og er af hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:08

Spm. nr. S 914

2) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre lov og orden på Christiania?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo.

Kl. 13:08

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Hvad vil ministeren gøre for at sikre lov og orden på Christiania?

Kl. 13:08

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er et rigtig godt spørgsmål – og et stort spørgsmål, for det er jo en udfordring, der har været der for os i lang tid. Jeg skal ikke lægge skjul på, at for mig som minister er det helt afgørende, at der er tryk og sikkerhed for borgerne. Det har højeste prioritet, og det gælder også dem, der bor og kommer på Christiania. Christiania skal være et sted, hvor politiet kan komme frit, et sted, hvor der ikke foregår organiseret kriminalitet, og på de punkter adskiller Christiania sig altså ikke fra andre steder i Danmark.

Der skal et langt sejt træk til at normalisere Christiania, det tror jeg er åbenlyst for enhver. I efteråret satte christianitterne pusherne på porten, og den kurs skal der holdes stædigt fast i, hvis kriminelle rockere og bandedømte skal holdes ude. Og det synes jeg er det allervigtigste. Narkobagmænd skal ikke have lov til at komme tilbage og drive forretning i Pusher Street eller de øvrige dele af Christiania.

Politiet har efterlyst en udvidelse af mulighederne for zoneforbud. Udvidelsen vil give mulighed for, at der kan udstedes zoneforbud til såkaldte løbere og hashvagter, som bidrager til at skabe utryghed. Det får vi jo så nu taget hånd om, og herudover er der iværksat en række tiltag for at komme det dybt kriminelle miljø på Christiania til livs og skabe tryk i området. Der er opsat pullerter ved indgangene, som styres af politiet. De kan sikre politiet uhindret adgang til Christiania, så man kan rykke ind i området. Derudover er der udarbejdet en plan for etablering af bedre belysning for at modvirke utryghed for beboere og besøgende.

Så det er en kontinuerlig proces, hvor politiet selvfølgelig skal ind og virke. Det er sådan set det vigtigste for at skabe lov og orden, at politiet kan virke der, og så må vi jo hele tiden tage en række tiltag, der er nødvendige for at sikre lov og orden på Christiania.

Kl. 13:10

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 13:10

Peter Kofod Poulsen (DF):

Lad mig starte med det positive først, og det er, at ministeren siger, at vi bliver nødt til at gøre det nødvendige. Det er jeg sådan set fuldstændig enig i. Så kan vi tage en diskussion af, hvad det nødvendige så er. For ministeren var jo også i besvarelsen inde på, at der havde været en udvikling for et halvt års tid siden, hvor christianitterne af egen drift ryddede Pusher Street for hashboder. Men nu er vi imidlertid kommet i den situation, at boderne er tilbage, at hashhandelen er genoptaget, at alt er ved det gamle. Det har taget rundt regnet et halvt år, og så er vi altså tilbage til de lovløse, fuldstændig uaccepta-

ble tilstande, som vi har været vant til på Christiania i mange, mange år.

Jeg synes jo, at De Konservative tidligere har haft rigtig mange gode forslag til, hvordan man kunne sætte endnu hårdere ind. Bl.a. har ministeren sagt – og det var den 1. september 2016, det blev sagt, altså lige inden justitsministeren blev justitsminister – at der skulle etableres en mobil politistation på Christiania og videoovervågning af Pusher Street og indføres et forbud mod at bære masker. Jeg er sådan set helt enig i det.

Så sagde ministeren noget andet klogt til TV 2, som jeg også gerne vil citere: »Jeg er sådan set klar til at se på rigtig meget. I min optik skulle man rydde hele bulen.«

Det, jeg vil spørge ministeren om, er: Hvornår skal vi rydde hele bulen? Dansk Folkeparti er klar, ministeren har fuld opbakning til at lægge en hårdere kurs på det her område, så hvornår rydder vi bulen?

Kl. 13:12

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nogle gange løber munden jo over med det, hjertet er fuldt af. Men vi må bare erkende – og det har jeg også været ude at sige efterfølgende – at der er indgået en aftale mellem Fonden Fristaden Christiania og Bygningsstyrelsen om de vilkår, der er, for køb og leje af bygninger og jord. Så derfor er det ikke bare lige sådan. Men hvis vi nu kan oversætte det der med at rydde bulen lidt til at sige, at der er nogle bestemte områder, som vi i hvert fald skal sikre at vi får ryddet op i, så kræver det nok en længere diskussion, end jeg har mulighed for her.

Men jeg er fuldstændig enig. Jeg mener stadig væk det samme, som jeg gjorde dengang, og derfor må politiet hele tiden følge det: Bliver der udfordringer? Er der steder, hvor man ikke kan gøre nogle ting? Og så må vi komme ind med yderligere tiltag.

Kl. 13:12

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:13

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg synes stadig væk, at vi skal rydde bulen. Det må jeg sige, og jeg kan bare garantere fuld opbakning. Noget af det andet, der fremgår af artiklen på tv2.dk den 1. september 2016, er:

»De Konservatives formand, Søren Pape Poulsen, har torsdag morgen opfordret justitsministeren« – det var så i sin tid hr. Søren Pind – »til at genåbne den såkaldte Christiania-aftale, der blev indgået mellem fristaden og staten i 2011.«

Så jeg vil spørge ministeren: Vil ministeren, nu som justitsminister, sørge for at få genåbnet aftalen om Christiania?

Kl. 13:13

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Der sker jo det, når man bliver spurgt om sådan nogle ting, at så bliver man oplyst på et højere grundlag. Og der var det så, at jeg selvfølgelig blev gjort opmærksom på de love, der er vedtaget her i Folketinget, og de aftaler, der er lavet om Christiania. Det er jeg jo nødt til at finde mig med.

Men hvad jeg ikke vil affinde mig med, er, at der er kriminelle typer, der tror, de skal styre en bestemt del af vores land, en bestemt del af København. Og derfor har jeg det sådan, at hvis det bliver nødvendigt med yderligere tiltag og politiet siger, at nu har vi lige pludselig nogle udfordringer, så skal vi da tage de skridt, der er nødvendige. Jeg skal ikke nødvendigvis sådan polititaktisk sidde og afgøre det, men alt det, der kan gøres, er jeg sådan set bare med på.

Kl. 13:14

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det spørgeren for sidsterunde.

Kl. 13:14

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jamen det er jeg også med på, om det så er at rydde bulen, om det er at ekspropriere det og bygge studieboliger, eller hvad det nu kunne være. Det er jeg sådan set fuldstændig med på, så jeg ser jo frem til, at ministeren selvfølgelig indkalder til forhandlinger om det her vigtige emne.

Men så vil jeg bare spørge til de tre konkrete ting, og de skulle være til at gennemføre, uden at der skal sættes større ting i værk: mobil politistation, videoovervågning og forbud mod at bære masker. Hvor langt er vi med det, og hvornår kan vi forvente at det er fuldt indfaset?

Kl. 13:14

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Der er visse dele af det, spørgeren spørger om, som det ikke vil være hensigtsmæssigt at svare på i den offentlige spørgetime her, men det vil jeg rigtig gerne drøfte. Jeg kan sige, når det gælder mobile politistationer, at skulle politiet vurdere, at det er den bedste måde at skabe sikkerhed og tryghed på, så skal jeg garantere for, at jeg vil bakke op om det lige med det samme. Jeg sagde sådan set bare, lige efter at vi oplevede betjenten blive skudt på Christiania: Jamen så må vi jo sætte noget i gang. Og hvis det er det, der skal til, så er det det, der skal til. Det lader jeg politiet vurdere, og jeg kan garantere, at hvis det bliver nødvendigt, så er jeg bare klar.

Kl. 13:15

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er sluttet.

Vi fortsætter med den samme besætning.

Kl. 13:15

Spm. nr. S 916

3) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre trygheden for borgerne i Korsør, hvor en gruppe fra Motalavejghettoen hærger?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo til at oplæse spørgsmål nr. 3.

Kl. 13:15

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Hvad vil ministeren gøre for at sikre trygheden for borgerne i Korsør, hvor en gruppe fra Motalavejghettoen hærger?

Kl. 13:15

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg tror næsten, at spørgeren kan regne ud, at de historier, vi har hørt, kan hidse mig lige så meget op som spørgeren. Jeg kan under besvarelsen af det her spørgsmål ikke redegøre nærmere for de konkrete forhold, fordi det vil kræve, at jeg skal hente oplysninger fra Rigspolitiet, og det kan jeg selvfølgelig gøre i et skriftligt svar, men det er jo ikke muligheden her i et mundtligt spørgsmål. Så jeg vil gerne vende tilbage med et svar på det.

Lad os bare slå fast, at vi jo ikke skal finde os i vold eller trusler eller røverier som samfund. Det må aldrig blive sådan, at det er de kriminelle, der sætter dagsordenen i et område, og det er, uanset om det er i Korsør, eller det er i Odense, eller det er i Aarhus, eller hvor i alverden det er henne. Hvis vi ser en tendens til det, skal vi sætte hårdt ind, og vi skal dæmme op for de kriminelles adfærd, og særlig hvis det gælder unge mennesker, synes jeg, at det er vigtigt, at vi sætter ind tidligt, tydeligt og håndfast, så de unge mærker, at deres adfærd har konsekvenser. Vi skal vise de her unge mennesker, at det kan betale sig at leve et liv uden kriminalitet, og derfor skal der være en mærkbar reaktion, hvis man begår kriminalitet. Det tror jeg sådan set også at spørgeren er enig med mig i. Men de konkrete forhold ved Motalavej og de konkrete indsatser kan jeg ikke svare på uden at skulle indhente svar fra Rigspolitiet.

Kl. 13:16

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 13:17

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er fair nok, og derfor spørger vi så om at få det uddybet på skrift. Det synes jeg er helt rimeligt ministeren har brug for. Men det, vi har set, og det, som flere dagblade, bl.a. BT, har beskrevet, har jo, synes jeg, været fuldstændig uacceptabelt at være vidne til. Der er jo tale om ganske unge mennesker, der har hærget et større område, altså unge indvandrer-rødder, der har sat sig på et område, bl.a. et hotel og flere forretninger. Det er fuldstændig urimeligt, at det kan hænge sammen på den her måde i Danmark.

Noget af det, jeg jo har hæftet mig ved ved den omtale, der har været af det i medierne, har været, at der er tale om meget unge mennesker på, ja, nogle steder står der ned til 12 år, og så tænkte jeg, at så er det jo godt, at Dansk Folkeparti sammen med de tre borgerlige partier, der nu sidder i regering, i sin tid fremsatte et beslutningsforslag om en ungdomsdomstol og om at sætte den kriminelle lavalder ned til 12 år. Vi fremsatte ikke bare et beslutningsforslag, vi fik jo også vores partiformænd – og ministeren er jo den ene af dem – til at skrive en fantastisk god kronik, synes jeg, i Berlingske Tidende i 2014, hvor man uddybede det her synspunkt. Og i Dansk Folkeparti mener vi det samme, som vi gjorde i 2014, om det her vigtige spørgsmål. Vi er klar til at komme i gang, vi er helt klar til at komme i mål med det her.

Så mit spørgsmål til ministeren skal egentlig være ganske simpelt: Hvornår kan vi regne med der ligger et udkast til at nedsætte den kriminelle lavalder til 12 år? Det var jo løftet fra en enig blå blok, men også at der skulle oprettes et særligt system til at håndtere unge kriminelle.

Kl. 13:18

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:18

Kl. 13:20

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

To ting. For det første er jeg helt enig i, at det er fuldstændig groteske eksempler, vi har set, og jeg tror, det er vigtigt, at alle forretningsdrivende husker at anmelde alt, der er, så man kan komme efter det. For det andet har jeg jo været med til at skrive sådan en kronik, hvor vi lige præcis har sagt, at det altså er for sent at gøre noget, når man er 15 år. Jeg tror, vi brugte termen, at vi skal have en ungdomskriminel lavalder fra 12 til 17 år, hvor vi skal gøre noget helt særligt. Det kan spørgeren forvente der kommer et udspil fra regeringens side om her i foråret til forhandling og vedtagelse i efteråret.

Kl. 13:19

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 13:19

Peter Kofod Poulsen (DF):

Så kan jeg jo ikke lade være med lige at spørge ministeren: Vi er enige om, at den kriminelle lavalder fremadrettet skal være 12 år, ikke sandt?

Kl. 13:19

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Vi er fuldstændig enige om det sigte, der var med en ungdomskriminel lavalder fra 12 til 17 år. Og så synes jeg, vi skal gøre os anstrengelser for at sikre, at man bliver mødt med konsekvens, når man som 12-årig eller 13-årig laver noget. Og hvordan gør vi så det uden at sætte et bureaukratisk system i gang? Jeg tror, spørgeren og jeg er enige om, at det her ikke handler om, at vi skal sætte børn i fængsel, som der helt sikkert vil komme en hylen op om fra venstrefløjens side, det handler om, at der er konsekvens. Jeg har givet det eksempel med de her 12-årige gutter, at de skulle møde nogle weekender på brandstationen og vaske biler. Det kan vi ikke i dag, og derfor har vi brug for et sanktionsregime, der gør, at man kan sætte den slags ting i gang.

Kl. 13:19

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren i den sidste runde.

Kl. 13:19

Peter Kofod Poulsen (DF):

Mit sidste spørgsmål i runden skal ikke handle om det, regeringen har tænkt sig at fremlægge, som vi glæder os til at læse og forholde os til, men om nogle af de ting, der har været rejst om den her drengegruppe i Korsør. For der er et medlem af en lokal fædregruppe, der for noget tid siden har udtalt, at han har forsøgt at kontakte politiet, men at de ikke ønsker at komme i området, for de er simpelt hen bange for de her unge mennesker. Det er der så flere kilder, bl.a. også nogle lokale erhvervsdrivende, der også siger. Jeg håber ikke, at det er ved at blive sådan i Danmark, at politiet ikke kan rykke ud i visse områder. Det har vi jo set en masse eksempler på i Sverige, hvor der er over 50 områder, hvor politiet ikke rykker ud.

Kl. 13:20

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg nægter at tro, indtil jeg har fået det modsatte bevist, at der findes steder i Danmark, hvor politiet ikke tør rykke ud. Vi har jo herhjemme set eksempler på, at der er nogle steder, hvor politiet skal have ekstra meget assistance, og at der skal komme mange folk. Det er fuldstændig vildt, men når jeg nu får det skriftlige spørgsmål fra spørgeren, så kunne han jo inkludere det her, for jeg er helt sikker på, at der ikke er et sted i Danmark, hvor politiet ikke tør komme, og de her rødder skal vi nok komme efter.

Kl. 13:21

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgsmålet er sluttet, så vi siger tak til justitsministeren og tak til hr. Peter Kofod Poulsen.

Spørgsmål 4 udgår af dagsordenen, og derfor går vi hastigt videre til spørgsmål 5 til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:21

Spm. nr. S 918

4) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren enig i statsministerens udtalelser på KL's topmøde den 16. marts 2017 om, at »vi kan og skal finansiere den borgernære velfærd i de kommende år ved at hæve pensionsalderen«, og at det i givet fald så tidligst bliver i år 2025?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 13:21

Spm. nr. S 920

5) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren enig med de to tidligere overvismænd Hans Jørgen Whitta-Jacobsen og Peter Birch Sørensen i, at regeringen bør stå klar med opstramninger frem for skattelettelser, når der til efteråret skal forhandles en ny finanslov?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Topøkonomer advarer: Regeringen skal være klar til at trække i nødbremsen« i Finans den 15. marts 2017.

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:21

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Er ministeren enig med de to tidligere overvismænd Hans Jørgen Whitta-Jacobsen og Peter Birch Sørensen i, at regeringen bør stå klar med opstramninger frem for skattelettelser, når der til efteråret skal forhandles en ny finanslov?

Kl. 13:21

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:21

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg er godt klar over, at dansk økonomi kører på kapacitetsgrænsen, at vi har så meget gang i økonomien i øjeblikket, beskæftigelsen stiger, ledigheden falder, at der kan være mangel på arbejdskraft. Faktisk er det sådan, at når man spørger virksomhederne i øjeblikket, siger de, at deres største udfordring er at finde den rigtige arbejdskraft – og det er ikke bare sådan en København-Aarhus-udfordring, for

uanset om det er Køge, Kalundborg eller Kolding, jeg har været i, bare for at tage nogle K-byer, har det vist sig, at danske virksomheder efterspørger et større arbejdsudbud. Og derfor skal vi være klar til at kunne håndtere en situation, hvor der er mangel på arbejdskraft.

Spørgsmålet er selvfølgelig: Hvordan håndterer man det klogt? Der er måske nogle økonomer, der har én definition af, hvad de mener der er klogt, men jeg tillader mig politisk at have en anden definition. Den økonomiske definition er, at hvis det går for godt i Danmark, økonomien kører for stærkt, så må man sætte en bremse på. Så må man sørge for, at økonomien ikke udvikler sig så godt, at beskæftigelsen ikke stiger, at virksomhederne ikke har så meget at rykke i. Det synes jeg er en forkert tilgang.

Min tilgang er at sørge for, at arbejdsudbuddet bliver større, er at forsøge at lægge en model frem, der gør, at flere vil tilbyde deres arbejdskraft; det er at sørge for, at nogle flere af dem, der står uden for arbejdsmarkedet, kommer ind på arbejdsmarkedet; det er at sørge for, at nogle flere af dem, der er på arbejdsmarkedet, har lyst til at levere nogle flere timer på arbejdsmarkedet. Det er bl.a. derfor, at et bredt flertal i Folketinget i går havde lejlighed til at stemme regeringens forslag igennem, der giver en jobpræmie, målrettet de kontanthjælpsmodtagere, der har været længst tid uden for arbejdsmarkedet, sådan at den gruppe, der måske har lidt svært ved at komme tilbage på arbejdsmarkedet, får en ekstra tilskyndelse. Det kan gøre, at nogle af dem vil vælge et job, der ligger lidt længere væk. Det kan være, at nogle af dem vælger at sige: Godt nok er det ikke mit ønskejob, men nu tager jeg det alligevel. Eller det kan være, at det er det sidste skub, der får folk til lige at stramme deres jobansøgning op og motiverer dem til at gå ud og søge et job.

Så derfor tager regeringen nogle initiativer for at øge arbejdsudbuddet, hvilket gør, at vi så kan undgå at lave de opstramninger, som økonomerne så gerne vil have.

Kl. 13:23

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 13:23

Benny Engelbrecht (S):

Først og fremmest vil jeg sige, at jeg jo er glad for, at finansministeren og jeg deler den analyse, at der er mangel på arbejdskraft i dele af landet. Jeg tror endda, at jeg vil gå så langt som til at supplere finansministeren og sige, at det måske især er uden for København og Aarhus, at man oplever, at der er mangel på specifikke former for arbejdskraft – ikke alle former for arbejdskraft, men inden for specifikke sektorer er det endog ret vanskeligt at finde den rigtige arbejdskraft. Så langt er vi enige – og nogle gange skal vi jo også huske at være enige med hinanden, altså sådan at offentligheden kan se, at der faktisk er ting, vi godt kan blive enige om her på Christiansborg.

Men når det så er sagt, vil jeg altså bare lige minde finansministeren om, at vi jo har fremlagt et forslag, et flaskehalsudspil, og initiativer, som vi kan tage, hvis det er sådan, at regeringen ønsker at gøre det. Her i salen har statsministeren jo også tilkendegivet, at det er med i regeringens overvejelser – og det håber jeg selvfølgelig er noget, man fortsat holder fast i.

Men når spørgsmålet om skattelettelser er relevant, og når de tidligere overvismand fremhæver det, er det, fordi regeringen selv har spillet det på banen. Og derfor har jeg et ret enkelt spørgsmål. Når ministeren i den artikel i Jyllands-Posten i sidste uge siger, at hvis man står på randen af en overophedning, er det mest virkningsfulde indgreb at reducere væksten i de offentlige udgifter – altså underforstået for at bruge det til at finansiere skattelettelser med – skal jeg bare forstå: Er det sådan ud fra en betragtning om, at man kan fyre nogle offentligt ansatte, og så bliver der plads til dem på det private arbejdsmarked? Eller hvordan skal det forstås?

Kl. 13:25

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:25

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg har ikke planer om at fyre offentligt ansatte. Jeg forventer sådan set, at der fremadrettet også vil være flere offentligt ansatte. Spørgsmålet er så, hvor mange flere offentligt ansatte der skal være.

For sagen er jo, at hvis man kigger på sagkundskaben i det her, vil man se, at hvis man står på kanten af en overophedning, er det mest virkningsfulde på kort sigt at øge arbejdsudbuddet, og det kan man bl.a. gøre, ved at man sænker skatten på arbejde og til gengæld holder igen med, hvor meget det offentlige bruger, eller rettere sagt, hvor meget væksten i det offentlige forbrug skal være. For det, at væksten i det offentlige forbrug er lavere, er faktisk det, som sagkundskaben og svaret på spørgsmål 241 til Finansudvalget viser er mest effektivt med hensyn til at modvirke overophedning.

Kl. 13:26

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:26

Benny Engelbrecht (S):

Altså, det vil sige, at finansministeren vil bruge de skattevirkemidler, som ifølge Finansministeriet er mest virkningsfulde, kan jeg forstå. Men er det ikke noget med topskattelettelser? Det troede jeg ellers vi var enige om her i Folketinget at der næppe ville blive et flertal for. Nå, men det er så interessant.

Jeg kan også se, at noget af det, som finansministeren udtaler sig om til Jyllands-Posten, er at få asylansøgere i arbejde. Det lyder jo også klogt og fornuftigt, men kan vi ikke godt blive enige om, at det godt kan have lidt lange udsigter at få dem til at gøre noget på arbejdsmarkedet?

Kl. 13:26

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:26

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg beklager, hvis jeg ikke fik tydeliggjort, at jeg bare har oplyst faktuelle, hvad virkningerne af en række forskellige tiltag er. Og virkningerne fremgår af svaret på spørgsmål 241 i Finansudvalget, og det viser, at der er mange veje til at imødegå en overophedning. Men en af de veje, jeg *politisk* helst vil gå, er at øge arbejdsudbuddet i stedet for at bremse væksten i dansk økonomi, altså at sørge for, at der så at sige er energi nok, at der er hænder nok, at der er hoveder nok, og at der er de rigtige hænder og hoveder i dansk økonomi, til at vi kan fortsætte væksten på højt niveau.

Regeringen har sagt, at vi til efteråret vil komme med et udspil omkring en jobreform 2, altså lavere skat på arbejde, og der vil man se konkret, hvad regeringen spiller ud med.

Kl. 13:27

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Så er det sidste runde. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:27

Benny Engelbrecht (S):

Men det vil altså med andre ord sige, at man er ligeglad med, at der er topøkonomer, der siger, at der måske er andre og bedre veje at gå. For jeg kan godt blive lidt bekymret, når det nu er sådan, at vi fra Socialdemokratiets side har sagt: Lad os kigge på, hvilke flaskehals-

modvirkende initiativer vi kan tage. Vi synes jo egentlig, at det har fået en relativt pæn modtagelse både i erhvervslivet og af økonomer, men jo også for så vidt også af regeringen. Men hvis regeringen for alt i verden vil tænke i skattelettelser, kan jeg da godt blive en lille smule bekymret, i forhold til om det overhovedet kan lade sig gøre at komme igennem med det.

Kl. 13:28

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:28

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er blot sådan, at formanden kigger så ondt på mig, når taletiden er gået, at jeg når ikke at sige det hele. Jeg har med interesse læst Socialdemokratiets udspil. Meget af det flugter jo med, hvad vi har taget initiativer til i forhold til at skabe bedre muligheder for, at flygtninge og asylansøgere kan komme ind på arbejdsmarkedet med egen. Det er noget af det, som beskæftigelsesministeren er ude at håndtere i dag, og det er noget af det, som statsministeren har sagt vi gerne vil lave ved trepartsdrøftelser, når overenskomstforhandlingerne er færdige, nemlig at løfte de danske arbejdstagere kompetencemæssigt til i højere grad at kunne tage de stillinger, der er.

Der er jo stadig væk i øjeblikket en arbejdskraftreserve; flaskehalsene begynder at kunne ses, men er der ikke endnu. Det kan vi imødegå med de direkte initiativer, som jeg har nævnt her, plus ved at lave en skattereform til efteråret.

Kl. 13:28

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Formanden kigger ikke ondt, formanden kigger konsekvent!

Spørgsmålet er sluttet. Vi takker både spørger og minister.

Vi går videre til spørgsmål nr. 6, og det er til erhvervsministeren af hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 13:29

Spm. nr. S 928

6) Til erhvervsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med ønsket om at skabe vækst og udvikling i hele Danmark, når man planlægger at fjerne støtten fra Center for Landdistriktsforskning, der hører under Syddansk Universitet i Esbjerg?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:29

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det.

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med ønsket om at skabe vækst og udvikling i hele Danmark, når man planlægger at fjerne støtten fra Center for Landdistriktsforskning, der hører under Syddansk Universitet i Esbjerg?

Kl. 13:29

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:29

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er rigtigt, at vi har besluttet gradvis at konkurrenceudsætte landdistriktspuljens midler til forskning, og det er helt i overensstemmelse med regeringens generelle ønske om mere konkurrence om udførelse af offentlige opgaver. Derfor vil der fra og med 2018 ikke være tale om faste bevillinger fra puljen til Center for Landdistriktsforsk-

ning. Det er en beslutning, der er fuldstændig i overensstemmelse med regeringens prioritering og ønske om at skabe vækst og udvikling i hele landet. Væksten og udviklingen skal bl.a. ske ved at fremme forskning og formidling af ny viden og indsigt, der kan bidrage til at løse nogle af det her samfunds store udfordringer, bl.a. i forhold til at skabe et Danmark i bedre balance, og derfor vil landdistriktspuljen også fremover støtte forskning i landdistrikterne. Alle midlerne fra bevillingen til centeret bliver således omlagt til de åbne ansøgningsrunder under landdistriktspuljen. Her kan centeret søge tilskud til deres aktiviteter på lige fod med andre aktører. Så derfor forstår jeg det sådan ikke helt. Jeg har også prøvet at læse lidt om, hvad spørgeren har sagt i aviserne, for her handler det jo netop om, at vi får mest mulig forskning for pengene, og det er det jo nok relativt svært at være imod.

Der var i 2017 afsat 2 mio. kr. af landdistriktspuljens midler til projektypen forsknings- og informationsprojekter gennem åbne ansøgningsrunder. Det tilskud fastholder vi; det er 2 mio. kr., som vi har til et forskningsprojekt. Men så viderefører vi også en fast bevilling til Center for Landdistriktsforskning med 1 mio. kr., så der nu bliver brugt 3 mio. kr. på området. Vi brugte 2 mio. kr. i 2016, og der var ikke afsat midler til projektypen forsknings- og informationsprojekter. Så der er altså sammenlagt set et løft af området, og derfor mener jeg, at det er en rigtig prioritering for landdistrikterne og i forhold til forskning og viden om landdistrikterne. Jeg mener, at vi nu kan regne med, at omlægningen af puljens forskningsmidler til de åbne runder vil øge konkurrencen og dermed også kvaliteten i forbindelse med at skabe ny viden og bidrage til den samlede forskning på området.

Kl. 13:31

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 13:31

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg er jo glad for, at ministeren har researchet på min holdning til spørgsmålet i aviserne, og hvis ikke det har givet anledning til en dybere forståelse, skal jeg meget gerne klarlægge, hvad min holdning er på det her område. For jeg er opvokset i Region Syddanmark og har boet der det meste af mit liv. Jeg har også læst i Aarhus og boet i København. Det er alle sammen dejlige steder at være, men der er kæmpestor forskel på, hvad man beskæftiger sig med i det daglige, afhængigt af om man bor i et tyndbefolket område i Region Syddanmark eller man bor i en storby.

Hvis man bor i et tyndbefolket område, læser man, når man læser avisen, om negative effekter af centraliseringen. Man læser om de problemer, det giver, når man ikke kan få et realkreditlån til sit hus, fordi realkreditselskaberne ikke låner ud i den del af landet. Man læser om de negative konsekvenser ved skolelukninger, man læser om de negative konsekvenser, når den lokale brugs ikke længere kan finde økonomi til at være til stede, når de små samfund langsomt lukker ned. Det er jo klart, at det har en effekt i ens arbejdsliv, hvis man til daglig beskæftiger sig indgående med de udfordringer, som vi har i de tyndbefolkede områder, og det er derfor, jeg mener, det har en selvstændig værdi, at Center for Landdistriktsforskning ligger i Esbjerg og ikke i eksempelvis Aarhus eller København. For det er afgørende for mig, at de mennesker, som beskæftiger sig med de negative konsekvenser af centraliseringen, og som beskæftiger sig med at give os her på Christiansborg viden om, hvordan vi bedst kan løfte de tyndbefolkede områder, rent faktisk er rodfæstet i lige præcis de tyndbefolkede områder.

Er ministeren enig med mig i, at det er en selvstændig værdi, at vi ikke alene forsker i landdistrikter, men at de mennesker, som laver den konkrete forskning, rent faktisk også har en forbindelse til

det område, som de forsker i, altså at de bor der, beskæftiger sig der, er der, lever der og læser avisen der?

Kl. 13:35

Kl. 13:33

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:33

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det, der er sagens kerne her, er, at der bliver brugt flere penge nu på det her område, end der blev før. Det er sagens kerne. Det var 2 mio. kr. – 2 mio. kr. Nu har regeringen besluttet sig til, at det er 2 mio. kr. plus 1 mio. kr., og det giver 3 mio. kr. Det vil sige, at der bliver brugt flere penge på det her område, end der før er blevet brugt. Det er jo et af eksemplerne på, hvordan regeringen vel er den regering – og der må man jo også give æren til den tidligere Venstre-regering, som sad der – som har prioriteret det med hensyn til landdistrikterne allerallerhøjest nogensinde i danmarkshistorien. Vi synes, at det vigtigste er, at der kommer noget ordentlig forskning ud af det, og jeg er helt sikker på, at Center for Landdistriktsforskning sagtens vil kunne vinde en pæn del af den åbne pulje. Så det er jo langtfra oplagt, at der bliver flyttet arbejdspladser fra Esbjerg på det her felt. Det må være en åben konkurrence om, hvem der bedriver den bedste forskning til gavn for landdistrikterne.

Kl. 13:34

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:34

Christian Rabjerg Madsen (S):

En ting er, at ministeren spilder min tid ved ikke at svare på spørgsmålet, men jeg synes faktisk heller ikke, det er fair over for de mennesker, som har stillet ind på Folketingets kanal og følger vores debat, at der ikke bliver svaret på spørgsmålet. Mener ministeren, at det har en selvstændig værdi, at Center for Landdistriktsforskning og dermed forskningen i landdistrikternes vilkår ligger tæt på og er i berøring med netop de landdistrikter, som den skal bidrage til at skabe mere viden om?

Kl. 13:34

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:34

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg ved ikke, hvem der spilder hvis tid her. For kendsgerningen er, at den her regering bruger flere penge, end der blev brugt før, på det her område. Kendsgerningen er den, at vi følger den socialdemokratiske forskningspolitik fuldstændig med hensyn til at sige, at vi ikke vil bestemme på forhånd, hvad pengene skal gå til, men at vi vil have, at pengene skal gå til det sted, hvor der er den bedste forskning. Alt, hvad jeg har læst om socialdemokratisk forskningspolitik, handler om, at man ikke på forhånd skal sige, hvor man skal forske, men at vi skal have den bedste forskning, og det er det, regeringen lægger op til. Det kan sagtens være, at Esbjerg vinder de penge, for de er smadderdygtige, og det kan være, at Center for forskning i turisme på Bornholm vinder dem. Men der skal forskes i landdistrikter, og det skal gøres af de mennesker, der ved noget om det, og det gør man selvfølgelig ude i landdistrikterne.

Kl. 13:35

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Så er det sidste runde. Værsgo til spørgeren.

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg synes, det er underligt, hvis der ligger en præmis her om, at man i Esbjerg ikke skulle vide noget om landdistrikterne, for man har jo arbejdet med dem i mange år. Men jeg vil godt holde fast i, at ministeren skal svare på, om ministeren er enig med mig i, at det er en fordel, at Center for Landdistriktsforskning ligger i landdistrikterne, frem for at centeret kan ende i København eller Aarhus. Mener ministeren, at det er en fordel? Eller er ministeren ligeglad med, hvor centeret ligger? Kunne Center for Landdistriktsforskning lige så godt ligge i København eller Aarhus? Det bliver jeg simpelt hen nødt til at bede ministeren om at svare på.

Kl. 13:35

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:35

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jo rigtig fint, at spørgeren mener, at det skal ligge et bestemt sted. Vi har den holdning, at landdistriktsforskning skal foregå der, hvor det er bedst for landdistrikterne, for vi har den højeste ambition, en regering nogen sinde har haft, med hensyn til landdistrikter. Der vil vi gøre det bedst muligt. Det kan meget vel være, at Esbjerg vinder den konkurrence om at få pengene udbetalt, for de gør det rigtig, rigtig godt. Så må vi se, hvem der bedriver den bedste forskning. Esbjerg ligger jo rigtig godt og lunt i svinget. Men det kan også være, at andre byer eller Bornholm osv., har en mulighed der. Vi vil have den bedste forskning for landdistrikterne.

Kl. 13:36

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Vi siger tak til både spørgeren og ministeren. Spørgsmålet er sluttet.

Vi går videre til spørgsmål 7, som er til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Erik Christensen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:36

Spm. nr. S 929

7) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Erik Christensen (S) (medspørger: **Morten Bødskov** (S)):

Hvilke konsekvenser mener ministeren at regeringens nedskæringer i de offentlige udgifter vil have for velfærdsniveauet i kommunerne, herunder landets folkeskoler?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:36

Erik Christensen (S):

Tak, formand. Hvilke konsekvenser mener ministeren at regeringens nedskæringer i de offentlige udgifter vil have for velfærdsniveauet i kommunerne, herunder landets folkeskoler?

Kl. 13:36

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:37

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Det er jo et spændende spørgsmål forstået på den måde, at jeg har hørt det i forskellige variationer en del onsdage efterhånden. Men det er jo rart at få gentaget. Jeg vil dog sige, at der desværre er den samme fejl, som der har været i forudsætningerne tidligere. For det er jo sådan, at den her regering budgetterer med et øget offentligt forbrug, en stigning på 0,3 pct., som vi har været inde på før. Og ik-

ke alene budgetterer vi med det. Vi er også nødt til at se på de faktiske tal. Der bliver i 2017 budgetteret med 541 milliarder danske skattekroner til offentligt forbrug. Der er en serviceramme inden for den kommunale sektor på 242 milliarder danske skattekroner. Så det er ikke penge, der mangler.

Det, der mangler, er at bruge pengene mere fornuftigt. Det, der mangler, er at prioritere bedre. Det, der mangler, er at gøre tingene klogere. Og det er det arbejde, som regeringen har sat gang i, og som vi gerne vil invitere Socialdemokratiet til at være med i. Spørgeren og jeg burde være enige om, at pengene skal bruges bedst muligt, så vi ikke spilder skatteydernes penge. Så lad os nu blive enige om at gøre det lidt klogere, gøre det lidt bedre, levere en bedre service for de samme skattekroner i stedet for at være så opmærksomme på hele tiden at bruge nogle flere penge.

Kl. 13:38

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 13:38

Erik Christensen (S):

Tak. Jeg har adskillige gange hørt ministeren forsøge at forklare, at stigningen på de 0,3 pct. i det offentlige forbrug er flere penge. Det er sådan set rigtigt nok. Men det er sådan, hvis man tager det demografiske træk, at det vil kræve, at der var en stigning på 0,6 pct. for at holde det nuværende serviceniveau. For at gøre det en lille smule simpelt kan man sige, at hvis vi derhjemme har en udgiftsstigning på 0,6 pct., men kun har en lønstigning på 0,3 pct., så ville vi jo være nødt til derhjemme at skulle finde nogle kompenserende besparelser for at løfte det ekstra udgiftsbehov, der er. Vi ved jo rent faktisk, at der kommer flere ældre; vi ved, der kommer flere børn frem til 2025. Og det er i den periode, regeringen vælger en politik, som vil betyde 14 mia. kr. mindre til den offentlige sektor og dermed 16.000 færre i den offentlige sektor.

Så kan ministeren ikke i det mindste anerkende, at der er brug for en vækst på 0,6 pct. og ikke 0,3 pct. for at levere det nuværende serviceniveau, taget i betragtning at der både kommer flere ældre og flere børn? Og kan ministeren pege på, hvor de 16.000 færre offentligt ansatte skal findes?

Kl. 13:39

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:39

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg vil ikke anerkende, at der er færre penge. Der er ikke nær så mange flere penge, som hr. Erik Christensen måske ønsker sig, men der er flere penge. Det tror jeg sådan set også var det, der blev sagt i spørgsmålet. Det er rigtigt, at der er flere penge, sagde spørgeren. Det er godt. Så er vi i hvert fald enige så langt. Så vil jeg gå tilbage til eksemplet med familien. Det svarer jo lidt til, at hr. Erik Christensen får et nyt tilbud på mobiltelefonen. Det er 100 kr. billigere om måneden, men han insisterer på at have de samme udgifter, lige meget hvor billigt man kan få den samme ydelse. Det er da ikke særlig smart.

Kl. 13:40

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 13:40

Erik Christensen (S):

Det, ministeren forudsætter, er, at man kan drive den offentlige sektor billigere med flere børn og med flere ældre. Det er rigtigt, at 0,3

pct. er mere end 0. Men når det kræves, at der skal være en stigning på 0,6 pct., hvilket altså betyder 14 mia. kr. mere, blot for at kunne holde det serviceniveau, der er i den offentlige sektor nu, er det da nærmest helt komisk, at ministeren ikke vil anerkende, at det betyder, at der rent faktisk skal laves besparelser i den borgernære velfærd ude i kommunerne. 16.000 færre offentligt ansatte betyder altså nedskæringer ude i kommunerne.

Kl. 13:41

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:41

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Det er ikke korrekt. Flere penge er flere penge. Det var vi enige om før. Det er rigtigt, at der er flere penge. Det sagde spørgeren, det sagde jeg. Det er vi enige om. Godt.

Så bliver spørgeren ved med at insistere på, at man ikke kan få en eneste idé til at gøre tingene klogere. Altså, jeg er da utrolig glad for, at spørgeren ikke er direktør for et hospital, for så havde vi stadig opereret hjertepatienter på samme måde i dag, som vi gjorde for 20 år siden. Folk skulle opholde sig på hospitalet lige så lang tid som dengang. Man kan altså gøre det klogere, og det er jo det, det hele handler om. Vi skal gøre det klogere.

Kl. 13:41

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Til det spørgsmål er der medspørger. Derfor giver jeg nu ordet til hr. Morten Bødskov. 1 minut.

Kl. 13:41

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Jeg tror, at dem, der sidder og lytter til den her debat, tænker, at det, ministeren siger, dog alligevel er meget sort. Ministeren vil øjensynlig ikke indrømme det, der ligesom synes so-leklart, nemlig det faktum, at hvor der tidligere var en realvækst i det offentlige forbrug på 0,6 pct. af vores samlede produktion, er der nu kun en vækst på 0,3 pct.

Jeg skal lade være med at bruge hele mit minut og spørge: Kan man ikke bare indrømme, at når man tidligere loftede det offentlige forbrug med 0,6 pct. og nu kun løfter det med 0,3 pct., er der færre penge til offentligt forbrug? Ja eller nej? Det kan man svare på ganske enkelt. Ja eller nej? Er der ikke færre penge til offentligt forbrug nu, end der var tidligere, da man havde en stigning på 0,6 pct.?

Kl. 13:42

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:42

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):
Nej.

Kl. 13:42

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er der ½ minut til rådighed. Værsgo.

Kl. 13:42

Morten Bødskov (S):

Nu løfter man det altså mindre, end man gjorde tidligere. Betyder det, at ministeren mener, at i forhold til tidligere er der flere penge nu?

Kl. 13:43

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:43

Kl. 13:45

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Lad os tage stigningen i forhold til der, hvor vi er. Har man en stigning i udgifterne på 0,3 pct., så stiger de med 0,3 pct. Ergo bliver de større. Er det en lavere stigning, end hvis man havde en større stigning? Det er klart, at der er tale om en lavere stigning. Er der færre penge? Nej, det er der selvfølgelig ikke, for der er flere penge, end der havde været, hvis man fortsat havde det samme udgiftsniveau.

Jeg synes, det er ærgerligt, at Socialdemokratiet lader sig forføre af den retorik, man normalt hører fra den yderste venstrefløj, nemlig at flere penge er det eneste svar på alt. Det er klogere svar, der er løsningen, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:43

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Sidste runde til hr. Erik Christensen. Der er ½ minut til rådighed. Værsgo.

Kl. 13:43

Erik Christensen (S):

Tak. Jeg vil stadig væk sige til ministeren, at når der vil være færre penge at drive den offentlige sektor for end det, der er nødvendigt for blot at følge demografien, så betyder det jo, at der vil være færre til at passe flere ældre, der vil være færre til at være i klasserne ude i folkeskolen. Det er da uomtvisteligt. Ministeren holder fast i, at der er flere penge, end hvis det er 0 pct., ja, men problemet er stadig væk bare, at man skal have en vækst på 0,6 pct. for at leve op til den demografiske udvikling.

Kl. 13:44

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:44

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Udgangspunktet er, at der kommer flere penge. Det er hr. Erik Christensen og jeg enige om, og det er jeg glad for at vi har slået fast i dag. Så er diskussionen: Er der nogle ting, man gør i dag i den offentlige sektor, man kunne gøre klogere i fremtiden? Min holdning er: Ja. Hvis man kan gøre ting klogere, kan man få den samme service for lidt færre penge. Ergo kan man altså også få en bedre service for de samme penge. Og når der er lidt flere penge, kan man måske endda få en endnu bedre service, hvem ved.

Kl. 13:45

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Spørgsmålet er slut, men fortvivl ikke, for vi fortsætter med samme besætning.

Vi går videre til spørgsmål 8.

Kl. 13:45

Spm. nr. S 930

8) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Erik Christensen (S) (medspørger: **Morten Bødskov** (S)):

Mener ministeren, at de offentlige nedskæringer, som regeringen ønsker, gør kommunerne i stand til at opretholde en ordentlig ramme for velfærdssamfundets institutioner, herunder sikre den politiske og økonomiske ro om folkeskolen, som kommunerne efterlyser?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo for en oplæsning.

Erik Christensen (S):

Tak for det, formand. Mener ministeren, at de offentlige nedskæringer, som regeringen ønsker, gør kommunerne i stand til at opretholde en ordentlig ramme for velfærdssamfundets institutioner, herunder sikre den politiske og økonomiske ro om folkeskolen, som kommunerne efterlyser?

Kl. 13:45

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:45

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg vil starte med at afvise præmisserne for spørgsmålet. Det er sådan, at den her regering i sit regeringsgrundlag har fremlagt en politik med en vækst i det offentlige forbrug på 0,3 pct. Det vil vi selvfølgelig stå ved. Derudover er det muligt, hvis man laver egentlige reformer, at få tilført midler. Det står også i regeringsgrundlaget, og det står vi selvfølgelig også ved. Derfor er hele forudsætningen for det her spørgsmål forkert.

Det, vi til gengæld har, er ambitioner om en god folkeskole. Det er vigtigt at have en god skole; det er vigtigt at have et godt sundhedssystem; det er vigtigt at have et socialt sikkerhedsnet – alle tre ting er prioriteringer for den her regering.

Det, som vi samtidig vil, er at udvikle den offentlige sektor. Den her regering vil sørge for, at der ikke spildes penge på bureaukrati; den her regering vil sørge for, at der kommer bedre ledelse i den offentlige sektor; den her regering vil sørge for at udfordre vanetænkningen. Jeg gør det på mit eget område gennem frikommuneforsøg og udfordringsret.

Der er masser af gode initiativer til, at vi kan sørge for at bruge pengene bedre, samtidig med at der er en lille stigning i det offentlige forbrug.

Kl. 13:46

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 13:46

Erik Christensen (S):

Tak. Jeg må jo indrømme, at jeg tidligere har hørt ministeren udtale, at der ikke er en sjæl, der har mærket, at der er 30.000 færre ansatte i den offentlige sektor. Så derfor undrer det mig jo sådan set ikke, at ministeren bliver ved med at fremture med, at man kan gøre tingene klogere, at man kan gøre dem smartere, og at man kan lade være med at spilde penge i det offentlige. Det lyder jo nærmest, som om ministeren på det område, som ministeren er minister for, har meget, meget stor mistillid til dem, der skal forvalte de penge ude i kommunerne og regionerne, for der bliver tilsyneladende spildt en masse penge, og man er ikke særlig effektiv. Men ministeren har jo tidligere ment, at man sagtens kunne undvære 30.000, uden at der var en sjæl, der ville bemærke det, og der vil jeg da gerne vide, om ministeren stadig væk er af den opfattelse, og om ministeren så også mener, at der heller ikke er en sjæl, der vil mærke, at der nu vil være 16.000 færre offentligt ansatte frem mod 2025 med den økonomiske politik, som regeringen har lagt frem.

Kl. 13:47

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:47

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Vi ender jo lidt i statsministerens berømte måde at forklare tingene på. For der bliver jo ikke færre, der bliver bare færre flere, eller hvad man nu siger, for nu at sige det sådan lidt festligt, og vi er jo tilbage ved billedet med stereoanlægget. Hvis jeg skruer lidt op for stereoanlægget, bliver lyden så højere? Ja, det gør den. Hvis jeg skruer meget op, bliver den så højere, end hvis jeg skuer lidt op? Ja, det gør den, og det er bare derfor, at jeg er nødt til at appellere til, at Socialdemokratiet begynder at kæle lidt for præcisionen i spørgsmålene. For ellers ender vi jo i den samme diskussion onsdag efter onsdag. Jeg har reserveret tiden, og jeg kommer gerne, men når spørgeren klager over svarene, er det jo, fordi man stiller de samme spørgsmål.

Kl. 13:48

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:48

Erik Christensen (S):

Nej, jeg synes sådan set ikke, at jeg har klaget over svarene. Altså, det anskueliggør jo meget godt, at ministeren har meget lidt forståelse for, hvordan den virkelige verden, der eksisterer ude i kommunerne, er. Hvis kommunen har brug for 100 kr. for at dække de udgifter og for at have det serviceniveau, der er i dag, med det antal borgere, der er, og de får flere borgere – flere ældre og flere børn – så hjælper det jo ikke noget, at man i øvrigt kun vil give dem 97 kr., hvor man måske før har givet dem 95 kr., og man så siger, at de får flere penge. Altså, det her er et spil om kejserens klæder, minister ...

Kl. 13:49

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:49

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg tror, jeg skal vende tilbage til billedet med hospitalet, for jeg fik aldrig rigtig respons fra spørgeren på det. Mener spørgeren virkelig, det er ærgerligt, at der er en lang række operationer, som i dag foretages hurtigere, og at patienterne skal være kortere tid på hospitalet? For dermed trækker de pågældende patienter jo ikke de samme udgifter fra den offentlige sektor. Hvis man skal følge spørgerens logik, er der altså blevet dårligere service. Jeg tror, at borgeren, der får en hurtig operation og skal være kortere tid på hospitalet, og som kommer hurtigere på arbejde igen, opfatter det som en bedre service.

Kl. 13:49

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Så er det medspørgeren hr. Morten Bødskov for 1 minut. Værsgo.

Kl. 13:49

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Det er jo ikke, fordi vi ikke er enige i, at der sagtens kan effektiviseres, og det bliver der jo gjort hver dag, heldigvis. Det, der er lidt svært at forstå, er, at ministeren bliver ved med at tale sort og tale uden om det, der jo rent faktisk står i regeringsgrundlaget om, at man ændrer realvæksten i det offentlige forbrug, altså at man ikke fremover vil bruge så mange penge på de offentlige udgifter, på vores hospitaler, daginstitutioner og folkeskoler, som man har gjort tidligere. Det er det, der er hovedproblemet. Man kan jo sådan set bare sige, hvad der står i regeringsgrundlaget. Men der er altså her to kurver, og det er meget enkelt. I den øverste bruger man 0,6 pct. i realvækst i det offentlige forbrug, og i den nederste

bruger man 0,3 pct. Hvor er der flest nye penge til det offentlige forbrug i de her to kurver – i den øverste eller i den nederste?

Kl. 13:50

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:50

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Hvor er jeg glad for, at hr. Morten Bødskov tog lige præcis det stykke papir med. Kan jeg få ham til at tage det op igen, så alle kan se det? For det, vi diskuterer, er jo, om der kommer flere penge med den politik, vi har. Og hvis man ser på den nederste kurve, som er regeringen politik, så kan man se, at der kommer flere og flere penge år for år. Så er det da rigtigt, at Socialdemokratiet, som det skattegladeste parti det er, gerne vil trække flere penge ud af borgernes lommer end den her regering, og at man derfor selvfølgelig gerne vil have en højere offentlig vækst – forbrugsvækst – end vi vil have. Det kan da ikke komme som en overraskelse for nogen. Men det, vi diskuterede, var: Bruger regeringen flere penge på offentligt forbrug, når vi har en vækst i det offentlige forbrug? Svaret er ja, som hr. Erik Christensen også gav mig ret i før.

Kl. 13:51

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 13:51

Morten Bødskov (S):

Nu er vi ved at være inde ved kernen, for hr. Erik Christensen er jo tidligere borgmester og har siddet med alle de her problemer, som kommer af det, som ministeren står og siger her, nemlig at der prioriteres og bespares. Det er jo rigtigt, at 0,3 er mere end 0,0, og det har vi sagt, men at de der 0,6 er større end 0,3, skal man nu altså ikke have gået mange år i skole for at finde ud af er virkeligheden. Og det er altså jo ikke kun skatteplagende socialdemokrater, som ministeren siger det, der mener, at man, for at man kan have det samme serviceniveau som i dag, skal op på de 0,6. Det står også i den tidligere regerings egen 2025-plan. Kan ministeren ikke bekræfte det?

Kl. 13:52

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 13:52

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Det har været en god dag. For vi er kommet dertil, hvor hr. Morten Bødskov nu siger, at det, vi hele tiden har været enige om, ikke alene er det, jeg har svaret i dag, men også det, jeg svarede sidste onsdag. Så nu har vi fået rykket det, Socialdemokratiet mener er fakta, og det er jo dejligt. Jeg vil bare henvise til det spørgsmål, jeg har fået i dag: Mener ministeren, at de offentlige nedskæringer, som regeringen ønsker ... Det var præmissen i spørgsmålet. Det, jeg i al stilfærdighed siger, er: Vi ønsker ikke nedskæringer med det regeringsgrundlag, vi har. For der er en offentlig forbrugsvækst, sådan som hr. Morten Bødskov selv har illustreret det med den tegning, han var så venlig at tage med. Så tak for at understrege regeringens pointe, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:52

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er vi tilbage ved hovedspørgeren, hr. Erik Christensen, og sidste runde, ½ minut.

Kl. 13:53

Erik Christensen (S):

Kære minister, det er jo sådan, at når behovet for at kunne leve op til det serviceniveau, der er derude, med det demografiske træk, der er, er 0,6 pct., så må ministeren da anerkende og indrømme, at de mennesker, der skal sidde og have de kommunale budgetter til at hænge sammen, er nødt til at finde besparelser og nedskæringer. Ellers passer regnestykket jo ikke. Når der, for at man kan leve op til det serviceniveau, der er i dag, med det demografiske træk, der er, er behov for 0,6 pct.s stigning, hvordan kan ministeren så sige, at det ikke vil betyde nedskæringer og besparelser ude i kommunerne?

Kl. 13:53

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren, 30 sekunder.

Kl. 13:53

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Det kan ministeren, fordi spørgeren glemmer tre ting. Den påstand, som kommer, om, at man er nødt til at bruge det samme, holder nemlig kun, hvis man ikke har nogen fantasi, hvis ikke der er nogen udvikling, og hvis ikke der er nogen afbureaukratisering – hvis ikke man har nogen som helst ideer til, hvordan man kan gøre tingene bedre. Det er jo det, der er sagens kerne: Skulle vi ikke se at gøre det lidt bedre i den offentlige sektor og bruge lidt færre skattekrone på bureaukrati? Skulle vi ikke sørge for at lade være med at bilde borgerne ind, at flere penge er svaret på alt? For det synes jeg egentlig er skuffende.

Kl. 13:54

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til spørgeren, tak til ministeren. Spørgsmålet er sluttet.

Vi går videre til spørgsmål 9, som er til beskæftigelsesministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 13:54

Spm. nr. S 907

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvilken evidens (bevis) har ministeren for at påstå, at kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen nu begynder at få virkning?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:54

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Hvilken evidens eller bevis har ministeren for at påstå, at kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen nu begynder at få virkning?

Kl. 13:54

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:54

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Der er generelt evidens for, at økonomiske incitament virker. Det viser både dansk, men også international forskning. Og det er faktisk heller ikke så underligt, at ledige også kigger på, hvor meget de får ud af at komme i job. Det er jo netop også derfor, det altid skal kunne betale sig at tage et job. Jeg vil ikke i dag stå og oplæse hele den forskningsmæssige evidens, men jeg vil gerne fremhæve to af de mest centrale resultater. På kontanthjælpsområdet har bl.a. SFI og også vismændene dokumenteret, at der er positive beskæftigelseseff-

fekter ved de lavere ungesatser. Tidligere vismand Michael Rosholm og Rockwool Fondens Forskningsenhed har ligeledes dokumenteret positive beskæftigelseseffekter af den tidligere starthjælp.

Konkret i forhold til indførelse af kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen er det endnu for tidligt at konkludere noget endeligt om effekten, men vi ser nogle indikationer på, at jobreformen kan have haft en positiv virkning. F.eks. kan vi se, at andelen af personer med småjobs er steget med omkring 25 pct. fra april til september 2016. Antallet af kontanthjælpsmodtagere er samtidig faldet med 5.200 fuldtidspersoner siden april 2016, hvor jobreformen trådte i kraft.

Det er superglædeligt, men lad mig også sige, at de styrkede økonomiske incitament selvfølger ikke er hele forklaringen. Udviklingen skal naturligvis også ses i lyset af andre gode resultater, som understøttes af regeringens politik, den positive udvikling på arbejdsmarkedet og opbremsning i antallet af asylansøgere. Det understregede jeg også i forbindelse med den pressemøde om det seneste fald i antallet af kontanthjælpsmodtagere, som blev udsendt den 14. marts 2017.

Kl. 13:56

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 13:56

Leif Lahn Jensen (S):

Nu svarer ministeren i forhold til ungesatser og starthjælp. Spørgsmålet går på, om kontanthjælpsloftet virker, og om 225-timersreglen virker, eller om de ikke virker. Man kunne jo bare prøve at kigge på, om det så virkede i 00'erne, for der havde man det en del år. Forskere kan ikke bevise, om det virker. Det kunne de ikke dengang, og det kan de heller ikke nu. Ministerens egne folk i Beskæftigelsesministeriet kan heller ikke bevise, når ministeren kommer med noget, om de her fakta rent faktisk skyldes 225-timersreglen eller kontanthjælpsloftet. Selv Berlingske havde den 4. januar en historie om det, og da man gik dem lidt på klingen, kunne de heller ikke bevise, at det skyldes det. Ministeren holder stadig fast i, at kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen virker. Ministeren sagde det i januar, og nu siger ministeren det igen.

Jeg er bare nødt til at sige, at jeg næsten kun hører ministeren holde fast og sige: Det her virker. Men hvad er det for nogle fakta, som ministeren bruger? Hvem har lavet dem? Hvor kan vi finde dem? Er der andre end ministeren, der siger det? Jeg hører det ikke. Ikke engang Beskæftigelsesministeriets egne embedsfolk kan helt klart påstå, at de her fakta, de her tal er på grund af kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen. Så jeg er bare nødt til at spørge ministeren igen: Hvad er det for nogle fakta? Hvad er det helt præcis, der gør, at ministeren så hårdnakket kan påstå, at kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen virker?

Kl. 13:58

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 13:58

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det vil ligge mig fjernet at være hårdnakket, men jeg går jo ikke og hænger så meget med mulen og er så pessimistisk som hr. Leif Lahn Jensen, som jeg ellers kender som et rimelig optimistisk menneske. Jeg glæder mig derimod over, at antallet af kontanthjælpsmodtagere er faldet, og det er vel at mærke et betydeligt fald i løbet af 2016. Jeg noterer mig også, at vi f.eks. kan se, at personer med småjobs er steget med de her 25 pct. fra april til september 2016. Men når det er sagt, er det jo også rigtigt, at der ikke ligger en evidensbaseret analyse endnu – den kommer vi til at diskutere, når den så foreligger. Men

man skal jo ikke have en ph.d. i politik for at se, at det selvfølgelig gør en forskel, hvad man får i ydelse, og også hvad incitamentet er.

Kl. 13:58

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 13:58

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er fuldstændig enig i, at det er der ikke nogen der kan være uenig i. Selvfølgelig er det godt, at der er flere, der kommer i gang. Selvfølgelig er det godt, der kommer færre kontanthjælpsmodtagere. Det, jeg bare siger, er, at det bl.a. skyldes, at hjulene kører. Det kan man se af, at det faktisk begynder at gå bedre. Så det går jeg ikke ind og påstår.

Men vi har en minister, der rent faktisk forstår, at det skyldes 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet. Jeg synes bare, at både jeg og hele Danmark er nødt til sige til ministeren og forlange af ministeren, at ministeren må fortælle, hvorfor ministeren siger det her. Vi skal have nogle fakta på bordet, for det er det, vi kan se der ikke er.

Kl. 13:59

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 13:59

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil med det samme, når jeg bevæger mig tilbage til Beskæftigelsesministeriet, sørge for, at vi får oversendt den pressemeddelelse fra den 14. marts, som hr. Leif Lahn Jensen desværre ikke har set. Det kan der være mange årsager til. Der kommer også mange gode pressemeddelelser ud fra Beskæftigelsesministeriet i øjeblikket. I den står der jo:

»Det er meget positivt, at der siden foråret er 5.200 færre i kontanthjælpssystemet. Flere ting spiller ind her. Det drejer sig blandt andet om bedre konjunkturer og færre flygtninge. Men jeg er også overbevist om, at kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen er en del af forklaringen.«

Hvor meget det bidrager med, kommer vi tilbage til.

Kl. 14:00

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Sidste runde. ½ minut. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:00

Leif Lahn Jensen (S):

Det skal vi nok komme tilbage til. Vi kan også vende det om lidt. Jeg har hørt ministeren i hele den her runde og i Detektor og andre steder bruge ordene mavefornemmelse og ministerens sunde fornuft. Jeg er bare nødt til at spørge ministeren: Skal hele Folketinget, skal hele landet gå efter ministerens mavefornemmelser og ministerens sunde fornuft, når der ikke er nogen embedsmænd eller forskere, der kan bevise det, ministeren siger?

Kl. 14:00

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:00

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er jo generelt en god idé at basere sig på sund fornuft. Det kommer man aldrig galt af sted med. At basere sig alene på mavefornemmelser, ved jeg ikke om er fornuftigt. Jeg skal i hvert fald passe på, for min mave bliver større og større i øjeblikket af at være minister.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg sådan set bare glæder mig over, at vi har gode konjunkturer, og at vi nu også kan konstatere, at

der er et stort fald i antallet af personer på kontanthjælp. Det er alt sammen noget, som er med til at styrke det danske samfund.

Kl. 14:00

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgsmålet er slut.

Men vi fortsætter med samme besætning til spørgsmål 10.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 908

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvad er der sket, siden ministeren den 12. januar 2017 udtalte i Detektor på DR, at vi ikke har evidens for, at kontanthjælpsloftet virker?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo til hr. Leif Lahn Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:01

Leif Lahn Jensen (S):

Hvad er der sket, siden ministeren den 12. januar 2017 udtalte i Detektor på DR, at vi ikke har evidens for, at kontanthjælpsloftet virker?

Kl. 14:01

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:01

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Da jeg udtalte mig til Detektor tilbage i januar, kunne vi se, at der havde været et betydeligt fald i antallet af kontanthjælpsmodtagere, efter jobreformen trådte i kraft i april 2016. Det var omkring 4.000 personer, sådan som jeg husker det. Siden da er antallet af kontanthjælpsmodtagere faldet yderligere, så der nu er 5.200 fuldtidspersoner færre end i april sidste år. Vi har samtidig indikationer på, at en del af faldet kan skyldes jobreformen. Som jeg nævnte før, har vi jo kunnet glæde os over, at antallet af personer med småjobs er steget med omkring 25 pct. fra april til september 2016.

Der er endnu ikke foretaget en effektanalyse af det nye kontanthjælpsloft, og vi kan derfor heller ikke med sikkerhed sige, hvilken effekt kontanthjælpsloftet har haft. Men vi ved jo, som jeg også nævnte før, at der generelt er evidens for, at økonomiske incitamenter bringer ledige hurtigere tilbage i job. Det er der reelt ikke noget mærkeligt i. Det viser erfaringer fra Danmark og for den sags skyld også internationale erfaringer.

Kl. 14:02

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 14:02

Leif Lahn Jensen (S):

Nu skal jeg ikke stå og reklamere for programmer og alt muligt andet. Men jeg synes, at Detektor fra den 12. januar er ret interessant, for der måtte ministeren alligevel indrømme, at han ikke har evidens, altså bevis, for, at kontanthjælpsloftet virker. Der mangler dokumentation for det, han dengang kaldte for sin sunde fornuft. Det er altid godt at have sund fornuft. Mavefornemmelser er også altid godt. Jeg har ikke været minister, men min mave bliver heller ikke mindre, kan jeg da sige. Det kan man sikkert også se.

Men kun 2 måneder efter kører ministeren igen sin egen propaganda frem og påstår endnu en gang, at det her med 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet rent faktisk virker. Hvad er der nu sket? Hvad for nye tal er nu kommet frem? Og hvem har lavet de der fak-

ta, som ministeren funderer sine mavefornemmelser og sunde fornuft på?

Kl. 14:05

Kl. 14:03

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:03

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg skal afholde mig fra at kommentere hr. Leif Lahn Jensens mave, da tiden ikke tillader det her, da jeg kun har 30 sekunder.

Men jeg vil gerne slå fast, at det her er oplysning til borgerne om samfundet. Når jeg udsender en pressemeddelelse, gør jeg det ikke bare i blinde. Det er ikke sådan, at jeg sætter mig hen til en tilfældig computer et sted i landet og skriver en pressemeddelelse. Den pressemeddelelse, der er lavet den 14. marts, har jeg selvfølgelig fået tjekket med Beskæftigelsesministeriet. Men i bund og grund synes jeg, at hr. Leif Lahn Jensen skulle glæde sig over, at der er et stort fald i antallet af kontanthjælpsmodtagere. Det tror jeg også at Socialdemokratiet er optaget af.

Kl. 14:03

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 14:03

Leif Lahn Jensen (S):

Det glæder jeg mig over. Det mener jeg også vi har været en del af, da man lavede kontanthjælpsreformen.

Det, jeg ikke glæder mig over, er, at vi sådan set har en minister, der påstår rigtig mange ting, som ministeren ikke har bevis for. Jeg vil bare sige, at jeg har set den pressemeddelelse, og jeg har set de tal. Man tager simpelt hen 2 måneder, man tager april, og man tager november. Man tager ikke alt det ind imellem, det er fuldstændig ligegyldigt. Og så går man ud og siger: Se, hvad vi sagde, vi har ret. Det er det tyndeste stykke papir, jeg længe har set.

Derfor er jeg nødt til igen at sige, at når det her ikke beviser noget som helst, må det bero på ministerens mavefornemmelse og sunde fornuft. Det er godt at have. Jeg siger bare, at jeg gerne vil have fakta, så vi kan se, hvor det her kommer fra.

Kl. 14:04

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:04

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Der er sket et nybrud i dansk politik. Hr. Leif Lahn Jensen vil gerne have fakta. Jeg kan næsten ikke få armene ned af glæde over dette glade budskab, der nu bliver formidlet ud til den danske befolkning.

Så skal man jo glæde sig over, at der har været et fald i antallet af kontanthjælpsmodtagere. Det skal vi alle sammen glæde os over. Det er jo med til at gøre, at der er flere mennesker, der får en tilknytning til arbejdsmarkedet eller får en tilknytning til uddannelsessystemet. Det er alt sammen noget, der er med til at sikre, at der er flere mennesker, der bidrager til samfundet. I bund og grund er det noget, som Socialdemokratiet har kæmpet for igennem mange år, og som burde være noget, som Socialdemokratiet kan tilslutte sig.

Kl. 14:05

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren for sidste runde.

Leif Lahn Jensen (S):

Det tilslutter vi os, og det glæder vi os over. Vi glæder os bare ikke over, at man hver eneste gang bruger ord, som man overhovedet ikke har beviser for og overhovedet ikke kan bevise og heller ikke har bevist i dag. Man har ikke beviser for, at det skyldes 225-timersreglen og kontanthjælpsloftet. Det kunne man ikke i 00'erne, det kan man ikke nu.

Jeg står bare tilbage og siger, at det var dejligt igen at være sammen med ministeren, men jeg er desværre ikke kommet meget længere.

Kl. 14:05

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:05

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg er som altid opløftet efter at have besvaret spørgsmål fra hr. Leif Lahn Jensen. Det gælder i særdeleshed, når det lykkes mig at trænge igennem hr. Leif Lahn Jensens panser. Det må jeg sige er svært i dag, fordi hr. Leif Lahn Jensen faktisk ikke er optaget af de ting, der bliver sagt, og de tal, der bliver kommunikeret. Men det glade budskab til hr. Leif Lahn Jensen er jo, at vi fortsætter igen en anden god gang, og så kan man glæde sig over, at så ser tallene forhåbentlig endnu bedre ud.

Kl. 14:05

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

En anden god gang husker vi hr. og fru.

Spørgsmålet er sluttet.

Vi går videre til spørgsmål 11, og det er til udlændinge- og integrationsministeren af Pernille Bendixen.

Kl. 14:06

Spm. nr. S 891

11) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Vil ministeren være med til at lovgive imod kønsopdelte svømmehaller, siden ministeren indleder et opslag på Facebook den 2. marts 2017 med: »Kønsopdelt svømning er et uvæsen, som vi skal til livs«?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 14:06

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Vil ministeren være med til at lovgive imod kønsopdelte svømmehaller, siden ministeren indleder et opslag på Facebook den 2. marts 2017 med: »Kønsopdelt svømning er et uvæsen, som vi skal til livs«?

Kl. 14:06

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 14:06

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil igen indlede med at sige, at jeg mener, at kønsopdelt svømning og kønsopdelt svømmeundervisning er et udtryk for et misforstået hensyn til religiøse særbehov, og jeg mener også, at det skader integrationen og er med til at sætte vores samfundsværdier under pres.

Vi lever i et land med ligestilling mellem kønnene, og det er helt naturligt, at vi i Danmark har det sådan, at piger og drenge og kvinder og mænd omgås på tværs af kønnene, uanset om det er på jobbet, i skolen, eller når man dyrker idræt eller andre fritidsaktiviteter. Og jeg mener derfor også, at det er en helt forkert praksis, når man i nogle kommuner har lokale svømmeklubber, der arrangerer kønsopdelt svømmeundervisning, og i det hele taget også, at der ydes kommunal støtte til det formål.

Men jeg mener så ikke, at det bedste er at lovgive på det her område, og det er også det, jeg har sagt hele vejen igennem. Og det mener jeg ikke, fordi jeg rent faktisk mener, at den bedste måde at stå på det danske værdisæt og det frihedsfundament, som vi har bygget Danmark på, er, at vi hver især har et forsvar imod sådan noget som kønsopdelt svømmeundervisning, og at man ikke bare skubber lovgivningen foran sig. Det er noget nemmere. Og jeg er helt med på, at det kan være svært at tage debatten, og at den kan være ubehagelig, men jeg mener rent faktisk, at forsvaret for de danske værdier, for det danske værdisæt, står stærkest, hvis vi hver især påtager os den opgave.

Så vil jeg bare sige til sidst, at man jo godt kan være integreret i Danmark uden at kunne svømme. Det kan være en kæmpestor fordel at kunne svømme, hvis man bor i Danmark, men man kan ikke med mening bo i Danmark, hvis ikke man har respekt og forståelse for ligestilling.

Kl. 14:08

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 14:08

Pernille Bendixen (DF):

Jeg læser lidt mere op fra det citat, som var på Facebook den 2. marts 2017. Citatet starter med:

Kønsopdelt svømning er et uvæsen, som vi skal til livs. Det middelalderlige kvindesynd hører ikke hjemme i Danmark. Det burde være en formssag at skaffe flertal, for Socialdemokratiet siger jo også på forsiden af Jyllands-Posten, at de er imod kønsopdelt svømning. Citat slut.

Ministeren kunne jo dermed faktisk skaffe et flertal også for sin egen holdning, nemlig sammen med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, hvis ministeren var villig til at sætte handling bag ordene. For ellers bliver det jo et eller andet sted tomme ord fra ministerens side. Så hvorfor er det, at ministeren er så uvillig til at handle, når ministeren på forhånd ved, at der faktisk kunne stå 51 på den næste kage?

Kl. 14:09

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:09

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg kan jo godt have en holdning om, at det står stærkest, når man rent faktisk tager den her debat lokalt, og det mener jeg at det gør. Jeg mener, at forsvaret for det danske værdisæt står stærkest, når man tager debatten lokalt, og ikke når man skubber lovgivningen foran sig. Og så vil jeg gerne sætte spørgsmålstegn ved det med Socialdemokratiet, for mig bekendt er det sådan, at Venstre i Københavns Kommune har stillet et meget fornuftigt forslag om netop at forbyde kønsopdelt svømmeundervisning, og det bakkede Dansk Folkeparti op om, da det var til debat i byrådssalen, men det gjorde Socialdemokratiet ikke.

Kl. 14:10

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 14:10

Pernille Bendixen (DF):

Jeg er sikker på, at hvis ministeren fremsatte et forslag, ville ministeren være sikker på, at i hvert fald Dansk Folkeparti ville bakke op. Men i forhold til det lokale, og det giver selvfølgelig en vis mening, at man skal forsvare de danske værdier og gøre det lokalt, må vi jo bare sige, at det også kan være, at det ikke sker, og så har vi 98 kommuner, hvor man kan sige, at hvis ikke man sætter ind med lovgivning og lader det være op til de lokale, kan man jo få det, som Venstre også har stemt imod, nemlig et forbud mod minareter, maskeforbud og forbud mod kønsopdelt svømning. Alle de her ting kan jo sniges ind lokalt.

Kl. 14:10

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:10

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Nu kunne man jo sådan set se, at i Aarhus tog man sagen alvorligt og man tog debatten, om end man jo også godt kunne konstatere, at det ikke var nogen nem debat at tage lokalt, men jeg tror helt ærligt, at det står stærkest, ved at man tager de her debatter lokalt, og at man siger nej til det uvæsen, som kønsopdelt svømning er efter min mening. Jeg mener, at det er helt forkert i forhold til synet på kvinder og ligestilling helt generelt.

Kl. 14:11

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren for sidste runde, 30 sekunder. Værsgo.

Kl. 14:11

Pernille Bendixen (DF):

Og deri er vi jo enige. Men der må jo også for ministeren som den øverste myndighed være en eller anden grænse, hvor man ligesom trækker en streg i sandet og siger, at nu vil vi ikke acceptere mere parallelsamfund. Er der ikke sådan en grænse hos ministeren?

Kl. 14:11

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:11

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jo, det kan der sagtens være, men jeg mener bare ikke, at vi er der endnu, for jeg mener rent faktisk, at det står stærkest, hvis man tager debatten lokalt, og derfor er jeg jo f.eks. også meget glad for, at Dansk Folkeparti bakkede op, da Venstre havde et forslag her i Københavns Kommune om netop at forbyde det uvæsen, som kønsopdelt svømning er, men der svigtede Socialdemokraterne – igen, fristes man til at sige.

Kl. 14:12

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Vi siger tak til spørgeren.

Vi fortsætter med ministeren, men nu er det et spørgsmål af hr. Jan Erik Messmann.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 904

12) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Jan Erik Messmann (DF):

Mener ministeren, det er et problem, at asylansøgere bortskaffer deres identifikationspapirer og køber sig til falske forklaringer for at få asyl, og hvad vil ministeren gøre ved problemet?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Langt de fleste asylansøgere mangler id-papirer« på www.fyens.dk.

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 14:12

Jan Erik Messmann (DF):

Tak igen, formand. Mener ministeren, det er et problem, at asylansøgere bortskaffer deres identifikationspapirer og køber sig til falske forklaringer for at få asyl, og hvad vil ministeren gøre ved problemet?

Kl. 14:12

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:12

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det kan jeg forsikre hr. Jan Erik Messmann om at jeg synes er et stort problem – endda et meget stort problem. Derfor har vi også fra regeringens side meget stort fokus på netop en både effektiv og også målrettet kontrolindsats på udlændingeområdet. Det er i øvrigt et sted, hvor vi har oprustet meget i den seneste tid, og det har vi gjort sammen med Dansk Folkeparti. Det undrer nok ikke så mange, at det var i den forbindelse.

Men det, der bl.a. sker nu, er, at vi etablerer en ny national identitet, som netop skal bidrage til et kvalitetsløft i forhold til identifikation af udlændinge i Danmark, og så forventer jeg også, at vi i april kan fremsætte et lovforslag om, at udlændingemyndighederne i langt videre omfang end i dag skal have mulighed for at optage og også opbevare og anvende biometrisk data om udlændinge, der kommer til Danmark. Men det er altså alt sammen noget, vi har aftalt sammen med Dansk Folkeparti, og der vil jeg jo bare igen sige tak for, at Dansk Folkeparti altid bakker op, når det er vigtige sager som dem her.

Kl. 14:13

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 14:14

Jan Erik Messmann (DF):

Selv tak. Nu nævner ministeren en række eksempler på, at Udlændingestyrelsen tester asylansøgernes forklaringer, men man kan jo så snyde sig til alder. F.eks. ved vi, at i 75 pct. af alle de sager, hvor asylansøgere blev alderstestet i 2016, var der tale om snyd. Man kan lyve om, at man er konverteret til kristendom, eller at man er homoseksuel eller statsløs. Man kan lyve om, at man er politisk forfulgt, eller på anden måde opdigte en historie, der gavner ens asylsag, og som de danske myndigheder ikke har mulighed for at kontrollere, fordi de ikke kan fastslå asylansøgerens identitet.

Ifølge Nationalt Udlændingecenter under Rigspolitiet bliver der ikke ført statistik over, hvor mange asylansøgere der kommer til Danmark uden identifikationspapirer. Men vicepolitiinspektør Claus Birkelund fra Nationalt Udlændingecenter skønner, at det kun er hver fjerde asylansøger, der kan fremvise id-papirer i form af et pas eller noget tilsvarende. Det vil sige, at ifølge vicepolitiinspektør

Claus Birkelund har 75 pct. af asylansøgerne ikke deres papirer i orden, og der kan være god grund til, at det er et udbredt og stigende problem, fordi situationen er den, at langt de fleste, der kommer til EU i dag, er migranter fra Nordafrika, der ikke har en chance for at få asyl. Migranter brænder deres identifikationspapirer, enten fordi de hellere vil opholde sig lovligt i et EU-land end at blive sendt tilbage til deres eget land, eller fordi de håber på at kunne lyve sig til asyl. Udlændingestyrelsen fører ikke statistik over, hvor mange asylansøgere der dukker op uden et eneste stykke papir, men det gør myndighederne i Norge f.eks., og i hele 94,1 pct. af tilfældene har asylansøgerne ikke papirerne i orden, når de kommer til Norge. Vil ministeren sørge for, at der bliver ført statistik over, hvor mange asylansøgere der kommer til Danmark uden at have papirerne i orden, ligesom de gør i Norge?

Kl. 14:15

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:15

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det kan jeg jo ikke afvise er noget af det, vi overvejer i fremtiden, men jeg vil også bare gerne sige, at der er flere måder at fastslå rejseruter på og dermed også identificere, hvem det er, der er her. F.eks. tapper vi jo mobiltelefonerne for oplysninger i ret stort omfang. Til hele spørgsmålet om det med at lyve sig yngre, end man er, må jeg sige, at vi jo tager relativt mange alderstest, og at vi tager alderstest i alle tilfælde, hvor vi er i tvivl, og derfor vil antallet af tilfælde, hvor folk boner ud til at være ældre end 18 år, være relativt højt, fordi vi tester i tvivlstilfælde og ikke i ikketvivlstilfælde.

Kl. 14:16

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 14:16

Jan Erik Messmann (DF):

Jeg er sikker på, at ministeren har bemærket EU's egne tal, der viser, at der blev indgivet 1,2 millioner nye asylansøgninger i EU-landene i 2016, hvilket er et fald på kun 4 pct. i forhold til katastrofeåret 2015, hvor der blev indgivet 1,26 millioner asylansøgninger. Som udgangspunkt kan jeg kun bifalde, at Danmark modtager langt færre asylansøgere end i 2015. Problemet er bare, at Tyskland modtager seks ud af ti asylansøgere, og når de så har fået asyl, kan de efter en årrække rejse, hvorhen de vil, på grund af EU-reglerne. Derfor er det vigtigt, at EU og dvs. også Danmark gør en ekstra indsats og har fokus på papirløse asylansøgere og snyd med identifikationspapirer.

Kl. 14:17

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:17

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det er jeg slet ikke uenig i, og jeg kan sige, at det med, hvordan vi kan styrke kontrolindsatsen, også er noget af det, som vi diskuterer meget med hinanden i ministerkredsen i EU, for det er jo rigtigt, at der på sigt bliver fri bevægelighed for de mennesker, der er kommet hertil. Så jeg er fuldstændig enig i, at det ikke nytter noget, at det kun er i Danmark, man opruster i forhold til id-kontrol, men at det også skal være på europæisk plan. Jeg kan så sige, at det måske er et af de steder, hvor man faktisk fra Dansk Folkepartis side skulle glæde sig over EU, for det er faktisk et af de steder, hvor man er gode til at samarbejde, synes jeg.

Kl. 14:18

Kl. 14:20

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det sidste runde, og der er 30 sekunder til spørgeren.

Kl. 14:18

Jan Erik Messmann (DF):

Jeg vil takke ministeren og så ønske god bedring med halsen. Tak.

Kl. 14:18

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så tror jeg, at spørgsmålet er slut. Jeg siger tak til både spørger og minister.

Vi går videre til spørgsmål 13 til uddannelses- og forskningsministeren af Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 915

13) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Hvordan vil ministeren i forlængelse af vedtagelsesteksten V 50 om SU til vandrende arbejdstagere aktivt følge op på SU-reformens aftale om, at Danmark i enhver relevant europæisk sammenhæng vil fremme forudsætningerne for at opretholde det nuværende danske SU-system?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 14:18

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Hvordan vil ministeren i forlængelse af vedtagelsesteksten V 50 om SU til vandrende arbejdstagere aktivt følge op på SU-reformens aftale om, at Danmark i enhver relevant europæisk sammenhæng vil fremme forudsætningerne for at opretholde det nuværende danske SU-system?

Kl. 14:18

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 14:18

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Regeringen støtter den fri bevægelighed i Den Europæiske Union. Det er en hjørnesten i det indre marked og en forudsætning for vækst og beskæftigelse i Europa og i Danmark. Men samtidig er det jo afgørende, at EU ikke udvikler sig til en social union, og det princip arbejder regeringen i mange sammenhænge i europæisk regi for at fastholde. På studiestøtteområdet har regeringen inden for de seneste år afgivet indlæg i sager ved EU-Domstolen til støtte for bl.a. Nederlandene og Luxembourg.

Derfor vil jeg gerne understrege, at jeg deler spørgerens optagethed over det stigende antal EU-borgere, som modtager SU som vandrende arbejdstagere. Derfor, af den grund, ser regeringen i øjeblikket på de engelsksprogede erhvervsakademier og professionsbacheloruddannelser, hvor der er en stor koncentration af EU-/EØS-borgere. Jeg vil her i foråret indkalde SU-forligskredsen til en drøftelse af den årlige afrapportering om udviklingen i antallet, og her vil jeg bl.a. i forlængelse af V 50 drøfte relevante initiativer.

Kl. 14:19

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg er glad for, at jeg kan spørge ministeren her i dag, for da vi havde forespørgslen forrige fredag, var der ikke mulighed for at spørge ministeren, fordi ministeren ikke gik på talerstolen til sidst. Der savnede jeg faktisk nogle mere klare svar på, hvad man agter at gøre for at leve op til den her vedtagelse.

For én ting er, at man kan støtte andre landes anbringender – det er vældig fint, det er vældig godt – men når jeg nu kigger på den debat, vi havde forrige fredag, siger hr. Jakob Engel-Schmidt som ordfører for Venstre for det første, at det spørgsmål, jeg stillede til ham, om, hvad man ville gøre, egentlig skulle være rettet til uddannelses- og forskningsministeren, fordi hr. Jakob Engel-Schmidt ikke bevægede sig i Bruxelles og dermed mente, at det måtte være en herre, der havde mere kontakt dernedtil. Han henviser så også til en udtalelse fra kansler Merkel om, at man var nødt til at se på, hvad for en situation man havde i forhold til de ydelser, der blev givet rundt omkring i EU. Det synes jeg jo er rigtig spændende, for hvis Merkel er indstillet på, at der sker noget, kunne det også godt være, at vi kunne komme med på det tog.

Derfor vil jeg egentlig gerne gentage spørgsmålet, for jeg synes ikke, jeg fik et så konkret svar: Hvad agter ministeren fremadrettet at gøre for at leve op til den vedtagelse, som vi i fællesskab vedtog forrige fredag?

Kl. 14:21

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 14:21

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jamen det er klart, og det vil jeg altid stå på mål for, at vi har et europæisk samarbejde, og det er i udgangspunktet rigtig, rigtig godt, og det er det sådan set også på alle mulige andre områder. Men så er der nogle udfordringer, og det er bl.a. det, som spørgeren siger til. Der kan man selvfølgelig se på europæisk plan på det, men der er også nogle nationale værktøjer, vi kan tage frem af værktøjsskassen og prøve at skruer med. Herunder er der altså den undersøgelse, som er lige på trapperne, i forhold til bl.a. professionshøjskolernes sammenhæng med EU-/EØS-studerende, og jeg vil inden længe vende tilbage i forhold til det.

Kl. 14:22

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 14:22

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg er rigtig enig i, at vi selvfølgelig skal gøre nogle tiltag her i landet, for jeg forventer sådan set ikke, at ministeren inden for de kommende 2-3 dage får ændret EU's holdning og retning til det her. Men jeg vil egentlig gerne spørge til ministerens holdning til, at det problem, vi diskuterer, stammer fra en dom tilbage i 2012, som ændrede det, vi mente var retsstatus på det her område. Så vil ministeren kunne give udtryk for, at man aktivt vil arbejde for at nå tilbage til en retsstilling i forhold til at komme her som ung fra EU og tage en uddannelse, som svarede til det forhold, der var før 2012?

Kl. 14:22

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 14:22

Kl. 14:24

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Én ting er det internationale spor, men vi har på den anden side i Danmark altså også været enige i, at et vist beløb kunne vi godt afsætte til de her mennesker. Det er der jo enighed om i forligskredsen, nemlig de 420 mio. kr. årligt. Det, mine bestræbelser går på i første omgang, er at holde den ramme sammen med forligskredsen, som er aftalt i forhold til det her. Og de tiltag kan i sagens natur jo kun være nationale, de er jo aftalt. I forhold til de videregående EU-perspektiver arbejder den her regering for, at EU ikke skal udvikle sig til en social union, og inden for den ramme foregår det politiske arbejde.

Kl. 14:23

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren for sidste runde, 30 sekunder. Værsgo.

Kl. 14:23

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg er stadig væk glad for, at man herhjemme vil gøre nogle ting, men det, jeg spørger konkret til, er, hvordan man aktivt vil leve op til at følge op på den aftale, som også var i den oprindelige SU-aftale, om, i enhver relevant europæisk sammenhæng at fremme forudsætningen for at opretholde det nuværende SU-system. Jeg hører ministeren antyde, at man måske vil gøre noget, men hvad påtænker man rent faktisk at gøre? Hvad for et anbringende vil man komme med over for EU i forhold til at få det her taget op?

Kl. 14:24

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 14:24

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Sagen er jo, at det aldrig nogen sinde har været meningen med det danske SU-system og EU's indre marked, at man skulle kunne rejse til Danmark for at tage en gratis uddannelse, få SU og så tage hjem igen. Det handler i bund og grund om ret og rimelighed, og selvfølgelig prøver regeringen at ændre den umiddelbare retstilstand. Men det, vi har at gøre med her og nu, er de nationale greb, og der har vi den her undersøgelse i gang af de engelsksprogede uddannelser, og lige så snart den undersøgelse er færdig, vil regeringen også være klar til at handle.

Kl. 14:24

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Vi siger tak til spørgeren, og vi siger tak til ministeren.

Vi går videre til spørgsmål 14 til sundhedsministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:24

Spm. nr. S 898

14) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at postaftalen ikke går ud over patientsikkerheden og forsinker undersøgelser og behandling i sundhedsvæsenet som beskrevet i Nordjyske, hvor en ledende overlæge fra Klinisk Biokemisk Afdeling på Aalborg Universitetshospital kunne fortælle, at de på hendes afdeling for nylig havde skullet sende en række vigtige blodprøver fra syge børn til en kompliceret analyse på Rigshospitalet, men at disse prøver ved ankomsten var optøede og ubrugelige på grund af for lang leveringstid med PostNord?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Flemming Møller Mortensen for oplæsning af spørgsmålet, værsgo.

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder: Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at postaftalen ikke går ud over patientsikkerheden og forsinker undersøgelser og behandling i sundhedsvæsenet som beskrevet i Nordjyske, hvor en ledende overlæge fra Klinisk Biokemisk Afdeling på Aalborg Universitetshospital kunne fortælle, at de på hendes afdeling for nylig havde skullet sende en række vigtige blodprøver fra syge børn til en kompliceret analyse på Rigshospitalet, men at disse prøver ved ankomsten var optøede og ubrugelige på grund af for lang leveringstid med PostNord?

Kl. 14:25

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 14:25

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Tak for spørgsmålet. Selve postaftalen hører som bekendt under transport-, bygnings- og boligministerens ressort, og jeg kan også forstå, at der er stillet et lignende spørgsmål til transportministeren, som også er til besvarelse i dag, men jeg vil meget gerne udtale mig om min holdning til spørgsmålet.

Jeg mener, at det grundlæggende er spild af ressourcer, når vigtige forsendelser med f.eks. blodprøvesvar ikke bliver leveret til tiden og derfor bliver ubrugelige. Det er både et problem for patienterne, som i bedste fald skal have gentaget deres blodprøver, og i værste fald også kan opleve unødige forsinkelser i deres behandling. Det er også et problem for hospitalerne, som oplever, at de ikke kan levere den nødvendige kvalitet til patienterne, samtidig med at de bruger unødige ressourcer på at gentage prøvetagning osv.

Regionerne skal selvfølgelig sikre, at eventuelle forsinkelser ikke går ud over patientsikkerheden. Samtidig forventer jeg også, at PostNord tager problemet alvorligt, og jeg hæfter mig ved, at driftschefen i PostNord i forbindelse med den omtalte sag har udtalt, at PostNord er i dialog med bl.a. Region Nordjylland om forsinkelserne, og der er det altså vigtigt for mig at signalere, at parterne skal finde en tilfredsstillende løsning på problemerne, først og fremmest af hensyn til patienterne, men jo også for at mindske unødvendigt resourcespild.

Kl. 14:26

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 14:26

Flemming Møller Mortensen (S):

Ministerens svar til mig på mit spørgsmål er altså, at ministeren gerne vil signalere noget, men mit spørgsmål rummer rent faktisk det konkrete spørgsmål: Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at kvaliteten, patientsikkerheden, smidigheden i vores sundhedsvæsen forbliver på et meget højt niveau og ikke bliver svækket med baggrund i den postaftale, der er? Altså, jeg må tolke ministerens svar på mit spørgsmål sådan, at ministeren gerne vil være med til at signalere noget.

Men mit spørgsmål er: Hvad har ministeren med det store ansvar for at sikre vores hospitalsvæsen, patienternes sikkerhed og kvaliteten gjort for at tale alvoren op, sådan at parterne kan forstå, at den her del af det danske samfund skal fungere? Ellers går det ud over ikke bare os nordjyder, hvilket eksemplet her illustrerer, men også mange, mange andre danskere.

Kl. 14:27

Kl. 14:30

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:27

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Men det er jo korrekt, at udgangspunktet for den her diskussion sådan set handler om den postaftale, der ligger, og hvordan PostNord fungerer, og derfor kan man vel sige, at det i bund og grund er et spørgsmål, der også skal rettes til PostNord. Og så ved jeg, at transport-, bygnings- og boligministeren gennem Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen netop følger meget, meget tæt op på, om PostNord overholder den aftale, der nu foreligger, med staten, og jeg kan forstå, at det jo er bredt flertal af Folketingets partier, som står bag den politiske aftale fra maj 2016. Og det er også vigtigt at få sagt, at ifølge Transport-, Bygnings- og Boligministeriet er en del af aftalen netop dag til dag-levering af pakker.

Kl. 14:28

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:28

Flemming Møller Mortensen (S):

Ministeren siger jo, at alle andre skal bære et ansvar. Jeg synes, det er et meget, meget svagt svar fra ministerens side, når ministeren siger, at ministeren gerne vil være med til at sende et signal. Det hører også med til historien, at det spørgsmål, jeg nu stiller til ministeren, ville ministeren egentlig ikke besvare her i Folketingssalen. Det mente ministeren skulle sendes over til transportministeren, for det var derovre i det ressort, det lå. Nej. Det her drejer sig om det danske sundhedsvæsen og i det her tilfælde om nordjyske patienter, som oplever, at kvaliteten af behandling og patientsikkerhed bliver svækket.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge en tredje gang: Hvad har ministeren gjort for at tale alvoren ind i den her sag? Hvad har ministeren gjort for det danske sundhedsvæsen og ligheden?

Kl. 14:29

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 14:29

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Det, som vi diskuterer, er en problemstilling med en forsinkelse af en prøvetagning, som ikke er nået frem til tiden. Det, jeg hæfter mig ved, er, hvad det egentlig er, der ligger i aftalen med PostNord, altså statens aftale med PostNord, og der er det meget, meget vigtigt at sætte fingeren på lige præcis det, der er løsningen på den problemstilling, nemlig dag til dag-levering, som spørgeren stiller spørgsmål om. Det er det, der hedder – nu skal jeg lige have styr på, hvad det hedder – quickforsendelse, dag til dag-levering af pakker, og det er en del af aftalen. Quickbreve – der var svaret, tak – dag til dag-levering er et produkt, som PostNord tilbyder kunderne, og det er jo det tilbud, der skal fungere, så det er vigtigt at tydeliggøre, at det er quickbreve, der er løsningen.

Kl. 14:30

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Tak. Så er det spørgeren for sin sidsterunde, 30 sekunder. Værsgo.

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Jeg må blot sige, at ministeren tydeligt har svaret, at ministeren intet har gjort indadtil i regeringen for at tale alvoren op i den her sag. Det ligger på transportministerens bord. Jeg synes som sundhedsordfører, at det er klart utilfredsstillende, at vi har en regering, der ikke prøver at samordne en alvor for, hvordan vores land skal hænge sammen.

Det her drejer sig om sundhedsvæsenet, og derfor har jeg en klar forventning om, at sundhedsministeren indadtil i regeringen har været med til at fremhæve den problemstilling, som går ud over behandlingen på sygehuse, smidigheden og patientsikkerheden.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:31

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Men løsningen på problemet er præcis den, som jeg har redegjort for foreligger i den aftale, der ligger mellem staten og PostNord, og derfor er det da klart vigtigt, at patientsikkerheden ikke sættes over styr som følge af forsinkede forsendelser, og det gælder rettidig levering af breve osv. Derfor forventer jeg da også, at regionerne sammen med PostNord eller andre leverandører finder en løsning på det problem med at få pakkerne frem til tiden, og der er aftalen mellem staten og PostNord lige præcis det, som jeg har redegjort for, nemlig quickbreve med dag til dag-levering. Så det synes jeg absolut ikke er ansvarsforflygtigelse, det er bare at pege på, hvor løsningen er, og den ligger præcis i den aftale.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Hermed er spørgsmål nr. 14 afsluttet. Tak til spørgeren.

Vi fortsætter til spørgsmål nr. 15, som er stillet til sundhedsministeren af fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:31

Spm. nr. S 905

15) Til sundhedsministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at demensramte ifølge tal fra Sundhedsstyrelsen kan risikere at vente op til 50 uger på at få stillet en diagnose?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Jeg beder spørgeren oplæse spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 14:31

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at demensramte ifølge tal fra Sundhedsstyrelsen kan risikere at vente op til 50 uger på at få stillet en diagnose?

Kl. 14:32

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:32

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Tak for spørgsmålet. Jeg mener, det er helt uacceptabelt, hvis en patient skal vente op til 50 uger på at få stillet en diagnose, og det gælder også, når der er tale om mennesker med demens. Hurtig udred-

ning er en vigtig forudsætning for, at mennesker med demens kan få den relevante behandling, støtte og rådgivning, og det er regionerne, der er ansvarlige for at sikre en tilstrækkelig kapacitet til at udrede patienter, hvor der er mistanke om en demenssygdom, og det forventer jeg selvfølgelig at regionerne lever op til.

Derudover har vi fra regeringens side sammen med bl.a. Dansk Folkeparti og de øvrige satspuljepartier særlig fokus på demens, og det er derfor, vi samlet har lavet en aftale, hvor vi har afsat 470 mio. kr. til at løfte hele demensindsatsen med den nationale demenshandlingsplan. Jeg synes, det er vigtigt at fremhæve flere af initiativerne i demenshandlingsplanen, for det er initiativer, som fokuserer på at styrke kvaliteten og netop sikre en større ensartethed i udredningen af mennesker, hvor der er mistanke om demens. Helt konkret har vi bl.a. ud af de 470 mio. kr. prioriteret 145 mio. kr. til, at regionerne samler udredningen af demens på et færre antal tværfaglige udredningsenheder. Det har vi bl.a. gjort med afsæt i Sundhedsstyrelsens faglige oplæg til demenshandlingsplanen.

Kl. 14:33

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 14:33

Karin Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti er også meget glade for, at vi har fået fokus på området, og at der også er blevet afsat midler. Vi er jo ikke de eneste, der har fokus på demensområdet – vi ved jo, at medierne heldigvis også har fokuseret på det, og det er rigtig positivt. Men noget af det, der måske gør størst indtryk, er, når vi ser de her dokumentarer om mennesker, som lever i det og med det, og desværre må man sige, at de ofte lever meget længe med det, inden de får stillet den her diagnose.

Jeg er selvfølgelig tilfreds med, at ministeren kommer med et svar om, at hun synes, det er uacceptabelt, men så skal der bare følge noget mere handling med. Og jeg er godt klar over, at regionerne har et ansvar, men regeringen er jo ligesom tovholder på det hele, og derfor er det utrolig vigtigt, for vi ved jo – og jeg tror, både ministeren og jeg kender til det, og nogle af os har endda demens meget tæt på – hvor invaliderende det er, ikke kun for den, der er dement, men også for de pårørende. Derfor synes jeg jo, at det nu ville være rigtig dejligt, hvis man kunne komme frem til, at ministeren ville sige: Nu skrider vi til handling; nu sker der altså noget; nu vil vi følge op på det; nu vil vi stramme op på nogle ting i forhold til at sikre, at de her udredninger sker i tide.

Jeg synes jo, det er meget tankevækkende, at man kan se, at vi på meget store hospitaler i Danmark har meget, meget lange ventetider. Det er jo ikke kun et enkelt sted, ventetiden er lang. 50 uger er den længste periode, jeg har hørt om, men jeg synes, det er fuldstændig uacceptabelt, også i forhold til at vi ved, at demens og det, at man ikke bliver udredt, kan føre til stress hos alle parter, både den demente og de pårørende, og vi ved, at man ikke kan sætte behandling i værk, før der er en diagnose.

Kl. 14:35

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:35

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Jeg er helt enig i den måde, ordføreren sætter ord på, hvilken kæmpe frustration det er, både for den pågældende person, men jo så sandelig også for de pårørende, og det er jo også baggrunden for, at vi fra regeringens side sammen med bl.a. Dansk Folkeparti har prioriteret

de midler og gjort det meget, meget specifikt i demenshandlingsplanen.

Hvis jeg lige skulle bruge et par ord på at tale om de her 145 mio. kr., som er prioriteret til, at netop regionerne samler udredningen af demens på et færre antal tværfaglige udredningsenheder, så tror jeg i høj grad, det vil være løftestang for, at man får nogle mere smidige forløb og dermed også nogle hurtigere forløb. Det er sådan i dag, at demensudredningen er organiseret på tværs af landet – altså, der er sammenlagt omkring 30 enheder, som udreder mennesker, som man har mistanke om har demens.

Kl. 14:36

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 14:36

Karin Nødgaard (DF):

Jeg har endda fundet et sted, hvor der står, at det faktisk er 40 steder, man har det, men det skal vi jo ikke komme ind på, men jeg har forstået, at det er 10-15 steder, man så vil prøve at oprette de her centre. Hvornår kan vi forvente at det her så er etableret? Vi ved jo godt, at udviklingen lige nu er således, at der kommer flere og flere demente i Danmark. Det er ikke noget, vi kan undgå, men det er noget, vi skal håndtere, og det skal vi jo håndtere bedst muligt, primært for den, der er demensramt, men også for de pårørende til vedkommende. Så hvordan og hvornår kan vi egentlig forvente at der så også er nogle synlige forbedringer?

Kl. 14:36

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:36

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Det kan vi forvente snart, vil jeg sige. Den 1. oktober 2016, så det er jo ikke, fordi det er så lang tid siden, trådte de her nye, forbedrede udrednings- og behandlingsrettigheder i kraft, og det er netop vigtigt at spørge, hvad billedet så er i dag. Udredningsforløbene, som det er i dag, er blevet tilrettelagt og oplevet meget forskelligt på tværs af regionerne, og det her med nu at gå til det nye regime, som vi har aftalt, netop at man organiserer demensudredningen i de tværspecialfaglige klinikker, har medført en mere ensartet kvalitet og flere udredte patienter årligt. Det har vi specifikt set nu fra Region Hovedstaden, og selvfølgelig kommer de øvrige regioner også til at følge med i forhold til den klare retningslinje for, hvordan man får tilrettelagt det på bedre vis.

Kl. 14:37

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 14:37

Karin Nødgaard (DF):

Vi ved jo, at når man skal lave noget nyt, tager det også tid at sætte i værk. Det er der ingen tvivl om. Men alligevel, det her er så alvorligt, så derfor vil jeg egentlig gerne høre: Hvad er ministerens dialog med Danske Regioner om det her? Og hvad synes ministeren egentlig vil være en acceptabel tid at vente? Vi har det jo sådan, at vi generelt siger 30 dage, i forhold til at man i hvert fald har lavet en udredning. Det er jo ikke det, der er tilfældet lige nu. Men kan ministeren ikke lige prøve at præcisere dialogen med Danske Regioner om det her, og hvad ministeren skønner vil være en rimelig tid i forhold til at blive udredt?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren, ½ minut.

(Sundhedsministeren)

Karen Ellemann (fg.):

Så skal jeg prøve at gøre det meget hurtigt. Det er vigtigt at sige, at når man netop kigger på tværs af regionerne i dag, bemærkes det, at den forventede ventetid varierer meget på tværs, altså vi er helt nede på 2 uger nogle steder, og det tyder jo på, at man godt kan finde ud af det, og at man har fundet opskriften på det. Så derfor forventer jeg sådan set, og det er også mit klare svar, at regionerne samarbejder både med hinanden, men jo også med de private leverandører om at få nedbragt ventetiden, f.eks. ved at tilbyde patienter udredning de steder i landet, hvor der så er plads, og hvor der kunne være et overskud af kapacitet.

Kl. 14:38

Kl. 14:38

Kl. 14:38

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak for det. Spørgsmål nr. 15 er afsluttet, og vi siger tak til spørgeren og til sundhedsministeren.

Vi går videre til spørgsmål nr. 16, som er stilet til skatteministeren af hr. Jesper Petersen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:39

Spm. nr. S 925

16) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S) (medspørger: **Ane Halsboe-Jørgensen** (S)):

Er ministeren enig med Socialdemokratiet i, at der er behov for at ansætte et betydeligt antal medarbejdere til at styrke skattevæsenets indsats over for f.eks. fejl i og snyd med virksomheders skatte- og momsbetaling, brugen af skattely, social dumping på arbejdsmarkedet m.v.?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:39

Jesper Petersen (S):

Tak for det. Er ministeren enig med Socialdemokratiet i, at der er behov for at ansætte et betydeligt antal medarbejdere til at styrke skattevæsenets indsats over for f.eks. fejl i og snyd med virksomheders skatte- og momsbetaling, brugen af skattely, social dumping på arbejdsmarkedet m.v.?

Kl. 14:39

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 14:39

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Først og fremmest tak for spørgsmålet. Mit udgangspunkt som skatteminister er, at både borgere og virksomheder skal betale den skat, de nu engang skal, og det er helt afgørende, at vi har et skattevæsen, der bedst muligt understøtter det. Det er også derfor, jeg er meget tilfreds med, at det i efteråret lykkedes os, regeringspartierne, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, sammen at sikre finansieringen til en historisk stor investeringsplan for skattevæsenet, hvor vi frem mod 2020 bruger 7 mia. kr. og skal ansætte 2.000 ekstra medarbejdere.

Investeringsplanen er første skridt i retning af at genoprette det danske skattevæsen, som har været nødlidende igennem en årrække, også under den tidligere regering. Investeringsplanen fokuserer på at sikre, at skattevæsenet har et ordentligt grundlag for at opkræve og

kontrollere skattebetaling samt for inddrivelse af gæld, og vi investerer derudover i et nyt inddrivelsessystem og et nyt toldsystem, som vi skal have som følge af ændringer af EU-regler for opkrævning af told.

Men som jeg har sagt offentligt – og det siger jeg også gerne her i Folketingssalen til hr. Jesper Petersen – tager jeg gerne en konstruktiv dialog med Socialdemokratiet om, hvordan vi skaber endnu bedre rammer for fremtidens skattevæsen og får sikret, at folk betaler den korrekte skattebetaling. Så jeg udelukker ikke, at der er behov for at se på, om vi, ud over den kæmpestore check, vi har besluttet at tilføje skattevæsenet til at opbygge et nyt skattevæsen og få genopbygget tilliden, skal gøre noget yderligere. Den diskussion går jeg gerne ind i, men det er en diskussion, som jeg tror vi skal tage, når vi skal forhandle finanslov til efteråret.

Kl. 14:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 14:41

Jesper Petersen (S):

Skatteministeren henviste til de forhandlinger, der har været i efteråret, efter sin understregning af, at han mener, at man skal betale den skat, man skal, hverken mere eller mindre. Problemet med den aftale, der blev indgået i efteråret, er ikke, at den ikke i sig selv er god – det er den, og vi medvirker i den – men det er jo, at vi fik en blank afvisning af skatteministeren og regeringen på det tidspunkt, i forhold til at det også var fornuftigt og rigtigt at investere mere i at styrke de indsatsområder, som det hedder, i SKAT, hvor man altså sørger for at holde øje med, at virksomheder betaler den moms og skat, de skal, at der ikke foregår social dumping på arbejdsmarkedet, og at man ikke kan flytte sine penge i skattely, uden at skattemyndighederne er vågne osv.

Vi kan jo se, at der er rigtig mange områder, hvor der er behov for at styrke den indsats. Og derfor kom vi med det forslag og det krav til regeringen i de forhandlinger, men blev jo fuldstændig råt afvist. Og det synes jeg godt skatteministeren må bekræfte her, altså at vi havde de forhandlinger, og at det var vores ønske, at man styrkede indsatsområderne, men at regeringen på det tidspunkt ikke var indstillet på at imødekomme det krav.

Kl. 14:42

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 14:42

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Altså, det er jo rigtigt, at en række partier – også Dansk Folkeparti, tror jeg – fremførte den samme argumentation, som hr. Jesper Petersen gør her i salen i dag, om, at man ønskede at gå videre. Jeg minder i al stilfærdighed om, at det er en historisk stor saltvandsindsprøjtning. Og når vi ikke kunne gå videre i efteråret, handlede det jo også om, at sådan en milliardindsprøjtning skal finansieres, vi skulle finde pengene, og det var ikke muligt at finde flere penge end dem, vi fandt i efteråret – det er så en stor klump af de 7 mia. kr.

Jeg er indstillet på, og det håber og tror jeg da også at finansministeren er, at tage de drøftelser, der måtte være om yderligere ønsker, med Socialdemokratiet og med Dansk Folkeparti og andre partier i forbindelse med finansloven for 2018.

Kl. 14:43

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 14:43

Kl. 14:46

Jesper Petersen (S):

Jeg synes ikke, svaret er tilfredsstillende, for det handler jo ikke om, at det ikke var muligt at finde de penge. For samtidig pågik der finanslovsforhandlinger, hvor man jo på en række punkter fandt penge til rigtig mange andre ting, der var meget dyrere, også skattelettelser, så det kunne man godt bruge pengene på. Det er i den situation et spørgsmål om politisk vilje, altså om man vil imødekomme et krav og sige, at der er behov for at styrke vores skattevæsen, eller om man hellere vil bruge pengene på noget andet, og det var det, regeringen valgte, på trods af at vi og også andre partier havde et meget stærkt ønske om at styrke SKATs indsatsområder. Og fordi regeringen på det tidspunkt ikke var til at hugge og stikke i, er vi nu kommet med et omfattende udspil til, hvordan vi mener at man kan styrke skattevæsenet, og det håber jeg at vi kan bruge til at få regeringen med på faktisk at lave en styrkelse på nogle af de områder, jeg har nævnt her i dag, hvor vi mener at der virkelig er et tvingende behov, hvis danskerne skal kunne have tillid til, at skattevæsenet fungerer, som det skal.

Kl. 14:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:44

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det skal danskerne have. Det er jeg helt enig med hr. Jesper Petersen i, og jeg afviser jo ikke at se på, om der skal mere til end det, vi har besluttet. I al stilfærdighed kan jeg bare ikke lade være med at nævne, at jeg ville have ønsket, at det var dengang, Socialdemokratiet havde regeringsmagten og man havde nogle af de socialdemokratiske skatteministre, at man havde besluttet sig for at tilføre ekstra 750 mio. kr. til at ansætte 1.000 ekstra folk i skattevæsenet. Det havde gjort min opgave som skatteminister i den her regering lettere, og det havde også gjort, at nedslidningen af SKAT ikke var så omfangsrig, som den desværre er på nuværende tidspunkt. Men lad os lægge det til side og fokusere på, hvordan vi får genskabt tilliden til vores skattevæsen, og der diskuterer jeg gerne, om vi skal gøre noget yderligere end den milliardcheck, vi har tilført. Men vi skal jo finde pengene i fællesskab.

Kl. 14:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Så giver jeg ordet til fru Ane Halsboe-Jørgensen som medspørger. Værsgo.

Kl. 14:45

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Vi skal have et skattevæsen, man kan regne med, og folk skal betale den skat, de skal, hverken mere eller mindre. Derfor var det jo en rigtig god aftale, vi lavede i efteråret, men desværre kom vi bare ikke hele vejen rundt, og det vil sige, at der stadig væk er meget store problemer med skattely, med social dumping og med, at der er for få medarbejdere til at kontrollere, at det her rent faktisk finder sted. Hatten af for, at regeringen lavede aftalen i efteråret – vi er meget glade for at være med, og det skal nok blive rigtig godt. Men vi er langt fra i mål, og derfor er det her et rigtig vigtigt spørgsmål. Vi kan ikke bruge det til noget, at vi har gjort noget på det ene område, når resten stadig sejler, og derfor har vi bare brug for, at regeringen også på det her område modsvarer det og siger: Vi vil gerne ansætte 1.000 nye medarbejdere. Vil regeringen være med til det?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:46

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Hvis man skal ansætte 1.000 flere medarbejdere, koster det ifølge Socialdemokratiets beregninger 750 mio. kr. Det er jo penge, som man enten skal tage fra råderummet og sine øvrige politiske prioriteringer, eller som man skal finde. Jeg er sikker på, at finansministeren gerne tager en drøftelse af, om man skal lægge noget oven i den her investeringsplan, men jeg tror, at han vil sige – og det synes jeg også vil være det ansvarlige – at vi skal finde finansieringen til en forøgelse ud over den plan, der er vedtaget.

Så vil jeg også bare advare om den der argumentation, der går på, at vi skal lave efterkontrol, at det er den bedste måde at sikre sig, at danskerne betaler den skat, de skal. Man kan godt lave efterkontrol, men man kunne også lave forebyggende kontrol. Det handler om vejledning, det handler om at have et effektivt inddrivelsessystem, og det handler om at have en tast selv- og en selvangivelsesproces, som vi så det beskrevet på forsiden af Politiken her i mandags, hvor der lægges forskellige ting ind i it-systemerne, der gør, at man ikke kan snyde. Det gør, at man kan have færre kontrolmedarbejdere, og at man på en billigere og mere effektiv måde kan sikre, at danskerne betaler den skat, de skal. Så derfor handler det jo altså ikke kun om antallet af kontrolmedarbejdere, men også om it og andre ting, der ligger lidt uden for det, der normalt er efterkontrollen.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Medspørgeren.

Kl. 14:47

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Man kan rigtig meget med it. Men når vi f.eks. taler skattely, og når vi taler social dumping, så må vi bare erkende, at der nogle steder i vores samfund desværre er en manglende vilje til at betale det, man skal. Det er ikke et spørgsmål om, at folk ikke kender reglerne, men det er et spørgsmål om, at de bevidst bliver omgået, og derfor har vi brug for at styrke SKAT på de her områder. Vi har brug for, at danskerne igen kan regne med, at dem, der skylder noget, og dem, der bør betale, rent faktisk også kommer til det.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:47

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det sidste er jeg jo helt enig i. Det er det, jeg bruger min tid på som skatteminister, og det er vi jo godt i gang med. Og vi har gode rammer og muligheder for det qua den investeringsplan, som vi er fælles om. Så må vi tage en drøftelse af, om man skal gå videre, og hvad den drøftelse ender med, kan jeg jo ikke sige noget om. Men jeg kan sige, at det i hvert fald vil være regeringens politik, at vi skal finansiere de yderligere ansatte og ressourcer, som man vil bruge på kontrolområdet og i forhold til social dumping og skattely.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til medspørgeren. Så er det spørgeren igen. Værsgo.

Kl. 14:48

Kl. 14:50

Jesper Petersen (S):

Når det handler om borgerne, kan man jo se, at efterretteligheden er meget, meget høj. Jeg tror, at det er 99 pct. – eller mere – af den skat, der skal betales, der bliver det. Men det er jo på virksomhedsområdet, at man kan se at der både bliver flere og flere selskaber, og at forsøget på at snyde bliver mere og mere aggressivt. Det bliver mere internationalt og komplekst, og det kræver simpelt hen, at man er villig til at have de medarbejdere og de dygtige folk i SKAT, der skal til, for at man kan afdække de her sager og sørge for, at skatten kommer ind, som den skal, at vores fællesskab ikke bliver snydt, og at lovydige virksomheder ikke bliver udkonkurreret på urimelig vis. Der kunne jeg godt tænke mig at skatteministeren var lidt mere fremme i skoene, end at han bare henviser til, at der også kommer en anden gang, hvor vi kan diskutere det med hinanden.

Kl. 14:49

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:49

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jo, men jeg synes jo sådan set, at det, at en regering vælger at bruge 7 mia. kr. frem mod 2020 og ansætte 2.000 ekstra medarbejdere og man altså laver det knæk i SKATs rammer, også hvad angår den grundlæggende bevilling og antallet af medarbejdere i årevis, faktisk er ret historisk, og det er ikke nogen let opgave. Det er ikke sådan, at man bare politisk kan beslutte sig for at bruge pengene og ansætte medarbejderne, og så fungerer tingene, og derfor siger jeg bare i al stilfærdighed: Lad os få gennemført den her investeringsplan, lad os tage en god og konstruktiv drøftelse af, om det er nok, eller om vi skal gøre mere, og lad os så finde pengene i fællesskab. Det håber og tror jeg på er muligt, og den diskussion går jeg konstruktivt ind i med det kongelige danske Socialdemokrati.

Kl. 14:50

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgsmål nr. 16 er afsluttet. Tak til spørgeren og medspørgeren.

Vi går videre til spørgsmål nr. 17, der også er stilet til skatteministeren, denne gang af hr. Jens Joel, Socialdemokratiet, med hr. Peter Hummelgaard Thomsen som medspørger.

Kl. 14:50

Spm. nr. S 926

17) Til skatteministeren af:

Jens Joel (S) (medspørger: Peter Hummelgaard Thomsen (S)):

Mener ministeren, at det er et problem, at skattegabet i Danmark forsigtigt skønnet er oppe på 25 mia. kr. årligt, og at virksomhedernes oplevede opdagelsesrisiko er faldende?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værgo til spørgeren for oplæsning.

Kl. 14:50

Jens Joel (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at det er et problem, at skattegabet i Danmark forsigtigt skønnet er oppe på 25 mia. kr. årligt, og at virksomhedernes oplevede opdagelsesrisiko er faldende?

Kl. 14:50

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Der er et skattegab i det danske samfund. Det tror jeg der er i ethvert skattefinansieret samfund. Der er en forskel på det, virksomheder og borgere i den ideelle situation burde betale, og det, de rent faktisk betaler, og derfor er et skattegab som udgangspunkt også et tegn på, at der er et problem. For skattegabet er udtryk for, at der ikke bliver betalt den skat, der burde blive betalt. På samme måde er det naturligvis vigtigt, at der eksisterer en oplevelse af, at man som virksomhed kan blive opdaget i skattesnyd, da det fremmer lysten til at overholde reglerne. Jeg må dog samtidig sige, at det er vigtigt, at vi finder balancen mellem på den ene side ønsket om kontrol og på den anden side byrderne for virksomhederne, og derfor har vi i Danmark valgt at basere vores skattesystem på tillid. Der er altså et tillidsbaseret skattesystem, og det synes jeg grundlæggende er fornuftigt. Tilliden – ud over at det er meget dansk – bidrager nemlig til, at særlig virksomhederne har gode betingelser for at skabe vækst. De skal ikke bruge enormt mange ressourcer på bureaukrati og papirarbejde i forhold til afregning af deres moms, skatter og afgifter. Det er så ressourcer, de kan bruge på at udvikle deres forretning og skabe vækst og værdi. Det gør man ikke på at lave papirarbejde. De skal selvfølgelig betale den skat, de skal.

Samtidig er det et godt grundlag for retssikkerheden. Men vi skal naturligvis hele tiden se på, om balancen er rigtig, og i den forbindelse vil jeg gerne bemærke, at Danmark i de internationale undersøgelser om momsgabet altså ligger i den bedre halvdel, og at skatte- og momsgabet i Danmark over de seneste år har været rimelig stabilt. Selv i et fuldstændig gennemkontrolleret samfund vil der altid være nogle, som ikke har forstået reglerne eller bevidst forsøger at snyde systemet.

Så ja, jeg er bekymret for skattegabet, og hvis man kigger på de forskellige undersøgelser, der er, viser de selvfølgelig noget forskelligt. Men stadig væk og heldigvis er vi i Danmark et land, hvor skattegabet er relativt lille sammenlignet med en række andre lande.

Kl. 14:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 14:52

Jens Joel (S):

Ministeren taler om tillid. Jeg tror, det er fuldstændig afgørende i et land som Danmark, hvor vi betaler vores skat med glæde, og hvor vi får rigtig meget ud af velfærdssamfundet hver især, at vi jo bl.a. gør det, fordi vi tror, at det er noget, det gælder for alle. Det, vi har som fælles udfordring, er jo, hvis den almindelige borger ikke har fornemmelsen af, at der faktisk bliver betalt den skat, der skal, eller at nogle af de rigeste har mulighed for at slippe, hvis de har de dygtige advokater ansat. Så holder man op med at være så glad for at bidrage til fællesskabet, og det undergraver jo både finansieringen af vores velfærdssamfund og i øvrigt vores lyst til at betale og bakke op om de fælles løsninger.

Derfor bliver jeg en lille smule bekymret, når skatteministerens svar til, at der er 25 mia. kr., som man konservativt skønnet mener at vi ikke får ind, og som vi burde få ind, at vi i en international sammenhæng ligger rimelig godt. Det er jo ikke et svar til de mange mennesker, der tænker, at virksomhederne burde betale deres skat, og derfor må vi gentage spørgsmålet til skatteministeren, nemlig om ikke det er problematisk, at det er så højt, og at man så i øvrigt får sagt, at man faktisk gerne vil gøre noget ved det. Vi vil gerne have, at der er nogle mennesker ansat i SKAT, som kan sørge for, at der er mindre forskel på det, man burde betale, og det, man rent faktisk betaler.

Kl. 14:54

Kl. 14:56

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:54

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jo, men jeg skal beklage, hvis jeg ikke har udtrykt mig tydeligt nok. Selvfølgelig er det et problem, og jeg vil gerne minimere skattegabet. Men jeg siger i al stilfærdighed, at vi, hvis man skal fjerne det, kommer til at leve i et samfund, hvor der er mange, mange tusind mennesker ansat til at udføre kontrol i skattevæsenet, og et samfund, hvor vi har regler og bureaukrati, som gør det umuligt eller meget, meget svært og dyrt at drive virksomhed, og – hvad skal man sige – bevæge sig rundt i vores samfund. Så det ønsker jeg ikke. Men selvfølgelig er det da et problem, og jeg arbejder også for at begrænse skattegabet. Det er en af grundene til, at regeringen går i front med at investere 7 mia. kr. frem mod 2020 i at opbygge et bedre skattevæsen end det, vi har i dag. Det er, fordi vi gerne vil sikre, at flere betaler den skat, de skal.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 14:54

Jens Joel (S):

Vi har jo selv i Socialdemokratiet været med til den plan, som skatteministeren henviser til, og som netop handler om at sikre, at vi har ordentlige ejendomsvurderinger, og som sikrer, at vi får inddrevet de skattebetalinger, der skal inddrives. Men det, vi i Socialdemokratiet siger, er, at det jo ikke er nok, at man får inddrevet de ting, man ved skal inddrives. Det er også et problem, hvis virksomhederne tror, at de aldrig bliver opdaget, hvis de tænker, at der ingen grund er til at være lidt nøjagtig med deres skattebetaling, for der er ikke stor nok risiko for, at man bliver opdaget, gør det jo også, at almindelige mennesker tænker, om de så også skal være rigtig påpasselige med at betale deres skat, når de ikke er sikre på, at der bliver sørget for, at alle andre også gør det. Når skatteministeren siger, at skatteministeren gerne vil minimere skattegabet, er det jo bare, at vi siger: Hvad så med vores forslag om at ansætte nogle folk til at være med til at kontrollere det her, hvilket skatteministeren jo pure afviste i efterårets forhandlinger?

Kl. 14:55

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:55

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg tror ikke, at jeg pure afviste det. Det lykkedes ikke at finde finansieringen og pengene til det. Det lykkedes så at finde 7 mia. kr. eller en stor del af 7 mia. kr., noget af det ligger i finanslove, hvor vi skal øremærke, hvor de skal komme fra i de kommende år, men det lykkedes at blive enige om at bruge 7 mia. kr. og ansætte 2.000 ekstra medarbejdere. Det er jeg sådan set ret stolt af som skatteminister, og det er også udtryk for en historisk ændring i SKATs rammer, og det er udtryk for, at den her regering jo netop ønsker det, som hr. Jens Joel spørger ind til, nemlig at mindske skattegabet og sikre, at det ikke bliver større, men altså bliver mindre. Det kan man gøre på mange måder. Det kan man gøre ved den investeringsplan, vi har lagt frem. Det kan man gøre ved det forslag, som hr. Jens Joel præsenterer, som Socialdemokratiet har, og det tager jeg gerne en politisk diskussion om i en forhandlingssituation.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Så er det medspørgeren. Værsgo.

Kl. 14:56

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Nu nåede skatteministeren jo lige at sige til sidst, at han gerne vil være med til at tage en politisk drøftelse af de forskellige planer, herunder også Socialdemokratiets forslag om at ansætte flere skattekontrollanter. Det, jeg ellers ville spørge om, og som jeg egentlig stadig gerne vil høre skatteministerens svar på, er, at på den ene side konstaterer jeg, at skatteministeren er enig, som jeg hører det, i, at det er et problem, at skattegabet er så stort, som det er, knap 25 mia. kr., og på den anden side siger skatteministeren, at vi heller ikke må gøre for meget for at mindske hullet, for så gør man livet besværligt for en lang række virksomheder. Mener skatteministeren ikke, at det er et problem for alle de lovlige skattebetalende lønmodtagere, som forventer, at der er en ordentlig opkrævning af den skat, som virksomheder og alle mulige andre skal betale, hvis det er, at man ikke gør alt, hvad man kan, for at kontrollere og opkræve det, som folk retmæssigt rent faktisk skylder og bør betale?

Kl. 14:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:57

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Grundlæggende kan jeg svare ja på det spørgsmål, men jeg synes, at man skylder at nuancere debatten en lillebitte smule, for skattegabet er jo ikke kun kommet fra nogle, der svindler, og nogle, der snyder. Det er også virksomheder, der går konkurs. Det er også medarbejdere hos virksomheder, som begår beklagelige fejl – ikke med vilje, men ved et uheld – fordi vi politikere, Socialdemokratiet, mit parti, Venstre, og en række andre partier i Folketinget, har skabt nogle meget, meget komplicerede skatteregler, som vi efter min opfattelse har en forpligtelse til en gang imellem at prøve at forenkle en lillebitte smule.

Så lad os gå efter snyderne og svindlerne, men hvis vi også skaber et system, hvor vi for fuldstændig at fjerne skattegabet også går efter dem, der kommer til at lave en fejl ved et uheld, fordi vi har komplicerede regler, så ender vi med at få et kontrolregime, som samfundsøkonomisk ikke er rentabelt. Det Økonomiske Råd, altså vismændene, har lavet en udmærket rapport om det eller en casestudie på det for noget tid siden, hvor man netop tager fat i den samfundsøkonomiske kontrol.

Så derfor, lad os lige nuancere diskussionen en lillebitte smule. Vi skal gå efter svindlerne, men over for dem, der begår en fejl ved et uheld, og når det er små beløb, skal vi overveje, om det er kontrol, der er det bedste redskab at sætte ind, eller om det kunne være andre ting, vejledning, bedre it-systemer eller noget fjerde.

Kl. 14:58

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Medspørgeren.

Kl. 14:58

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Der er da ikke nogen tvivl om, at når vi laver lovgivning herinde i Folketingssalen, skal vi prøve at indrette den på en måde, så folk begår så få fejl som overhovedet muligt, men det ændrer jo ikke ved, at folk stadig væk skal betale den skat, som vi herinde har besluttet at de skal betale, og det forventer stort set alle andre borgere også. Så vil skatteministeren ikke lige forklare, at når vi ved, at hver enkelt

skattekontrollant opkræver 38 gange sin egen løn – det har vi jo fået oplyst af skatteministeren i et svar til Folketinget – hvad er så logikken i ikke at investere i nogle flere kontrollanter, der kan sikre, at alle borgere oplever, at der er en retssikkerhed i forbindelse med den skat, som de betaler, og hvad de også omvendt får tilbage af fælles investeringer i velfærdssamfundet?

Kl. 14:59

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det er der jo to ting at sige til. Det styringsregime, som hr. Peter Hummelgaard Thomsens partifælle, den tidligere finansminister Bjarne Corydon, bl.a. indførte, indeholder ikke en mulighed for at lave en sammenhæng mellem den faktiske saldo, hvor skatteindtægterne kommer ind, og den strukturelle saldo. Det er jo noget, vi er blevet enige om i fællesskab at vi skal arbejde med, og det er en af de ting, som indgår i den investeringsplan, som vi aftalte at man skal se nærmere på. Det er det ene. Så kan jeg ikke nå det andet, for nu er min tid desværre gået.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Så er det spørgeren igen. Værsgo.

Kl. 15:00

Jens Joel (S):

Tak for det. Vi kan sagtens være enige om, at der skal være balance i tingene, og derfor skal der selvfølgelig heller ikke være et kontrolregime, som er samfundsmæssigt helt åndssvagt, nidkært og går efter de forkerte mennesker, men det er jo ikke det problem, vi har lige nu. Det problem, vi har lige nu, er, at folk derude ikke er sikre på, at alle betaler den skat, de skal, simpelt hen fordi der ikke er nok folk ansat til at tjekke, om man får det rigtige ind i skat. Der er det bare, at vi i al stilfærdighed foreslår at ansætte nogle folk, som jo i øvrigt tjener deres løn ind, men det er sådan set ikke, fordi vi er begyndt at bruge de penge endnu. Det er bare for at sige, at det er vigtigt at genoprette tilliden til SKAT. Det er vigtigt, at virksomhederne har en opfattelse af, at man rent faktisk kan blive opdaget, og det er vigtigt, at tilliden til vores fælles skattesystem kommer op at stå igen, og det er det, vi opfordrer regeringen til.

Kl. 15:01

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:01

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak. Vi er jo ikke uenige om målet, og det er jo herligt, og det vælger jeg at glæde mig over som skatteminister. Så kan vi diskutere, hvad der skal til af midler, og der anerkender jeg jo, at vi har behov for at investere. Det har den her regering stået på mål for sammen med bl.a. Socialdemokratiet.

Så er der diskussionen om, om vi skal gøre noget mere, og den diskussion går jeg konstruktivt ind i. Den går regeringen konstruktivt ind i, men vi skal finde en finansiering af det. Det kan godt være, at man kan ansætte en enkelt medarbejder, der kan tjene sig selv ind eller tjene 28 mio. kr. ind, men man kan jo ikke ansætte 1.000 eller 2.000 eller 10.000, hvor det bare er selvfinansierende. Den der form for logik og argumentation må jeg advare en lillebitte smule imod, for den kommer ikke til at holde, hverken når man propper den ned i økonomiske regnemodeller, eller man bevæger sig uden for Christiansborg. Sådan en til en kan der godt være en pointe i det, men ikke

oppe i den storskala, som der efter min opfattelse lægges op til i Socialdemokratiets i øvrigt udmærkede forslag »Et skattevæsen vi kan stole på«. Titlen er jeg helt enig i.

Kl. 15:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgsmål nr. 17 er afsluttet. Vi siger tak til skatteministeren, spørgeren og medspørgeren.

Vi går videre til spørgsmål nr. 18, der er stilet til miljø- og fødevareministeren af hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:02

Spm. nr. S 877 (omtrykt)

18) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Brødrene Sand ønsker at fjerne overskydende sand fra klitten syd for Løkken Mole, som det er sket tidligere?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til spørgeren for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:02

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Spørgsmålet til miljø- og fødevareministeren lyder: Hvad er ministerens holdning til, at Brdr. Sand ønsker at fjerne overskydende sand fra klitten syd for Løkken Mole, som det er sket tidligere?

Kl. 15:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:02

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Og tak til spørgeren. Der er tale om en verserende sag om råstofindvinding, hvor Region Nordjylland er myndighed i forhold til at træffe den endelige afgørelse. Jeg kan derfor ikke kommentere den konkrete sag i forhold til råstofstilladelsen, men jeg vil gerne helt generelt oplyse om sagsprocessen i sagen.

Inden regionsrådet træffer afgørelse, skal Kystdirektoratet komme med en indstilling til regionsrådet om de kysttekniske aspekter. Kystdirektoratet skal også træffe afgørelse vedrørende klitfredningslinjen, hvor Kystdirektoratet er myndighed. Regionsrådet skal i forhold til råstofstilladelsen følge Kystdirektoratets indstilling om vilkår eller forbud, og jeg er blevet oplyst om, at Region Nordjylland afholdt besigtigelse på Løkken Strand sammen med ansøger, Kystdirektoratet og Hjørring Kommune den 15. februar 2017. Kystdirektoratet har oplyst, at en indstilling til Region Nordjylland ventes afklaret primo april 2017.

Kl. 15:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:03

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Jeg går ud fra, at miljøministeren er helt klar over, hvad det her drejer sig om. Jeg havde for kort tid siden lejlighed til lige at tage min mobiltelefon frem og vise billeddokumentation. Det kan seerne derude selvfølgelig ikke se, men det er en meget kendt sag i Nordjylland, for det er et meget berømt sted, et postkortagtigt sted, hvor man om sommeren sætter hvide sommerhuse ned på stranden – og efter at man havde bygget den nye mole, var det her i efteråret meget, meget besværligt at få dem fjernet, fordi der havde ophobet sig så meget sand.

Ministeren vil gerne, ved jeg, have lov både at kystsikre og bruge det sand på en ressourcemæssigt god måde, hvor det kan komme til nytte andre steder, både på teglværker, i støberier osv., men også som kosand i forbindelse med dyrevelfærd – det er der måske ikke så mange der ved hvad er, men det er jeg helt sikker på at ministeren ved hvad er – og det vil jo være rigtig, rigtig godt at gøre, når naturen nu har fundet på at aflejre så meget sand, som er tilovers og kan bruges fornuftigt andre steder. Jeg synes måske, det er lidt søgt at sige, at det også har noget med råstofudvinding at gøre. Det er jo ikke sådan, at man graver et hul i stranden eller rører ved klitfoden eller noget som helst andet. Det foregår jo på en meget, meget behændig måde.

Alt det der håber jeg ministeren er klar over og måske giver Kystdirektoratet besked om. Det vil være en rigtig god idé at gøre det, som man tidligere har gjort.

Kl. 15:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:05

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Også tak for det opfølgende spørgsmål. Jamen jeg er helt klar over sagens akter, og som jeg også sagde, er det en verserende sag, og derfor kan jeg naturligvis ikke kommentere den. Men det, jeg kan sige, er, at vi har et ønske om, at borgere kan have adgang til strandene, og at vi har et ønske om, at der ikke skal være problemstillinger omkring eksempelvis de huse, der skal sættes ned på stranden – og det er jo også derfor, at forskellige aktører er involveret i at finde en løsning på det.

Så glæder det mig, at hr. Bjarne Laustsen har den her meget progressive tilgang til brug af stranden som materiale. Det håber jeg at han vil give videre, også til andre medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe, når vi taler om det, der foregår i strandbeskyttelseslinjen og i de kystnære områder.

Kl. 15:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:06

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes da, at der er rigtig meget humor i dagens spørgsmål. Det drejer sig om sand, og det er Brdr. Sand, der gerne vil hjælpe folk i Løkken og også borgere i al almindelighed, der kommer og benytter vores strand. Det er jo en del af almenvellet, at man kan komme rundtomkring, og nogle steder har vi for lidt sand, mens vi andre steder har for meget. Det her er faktisk et problem i hele Løkken by, fordi alt det her sand smutter med ind ad fordøren og ad bagdøren, havde jeg nær sagt.

Nu kan man faktisk slå to fluer med ét smæk og løse et problem, som man har i byen, og samtidig bruge det til noget konstruktivt, sådan som man har gjort tidligere, og grunden til, at jeg spørger nu her, er jo, at vi tidligere har skrevet om det her – og der har været noget i forhold til klitfod osv., som regionen ikke har noget med at gøre. Og det er jo derfor, jeg gerne vil høre ministerens holdning til hele problematikken.

Kl. 15:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Og jeg skal undlade at nævne, at jeg har oplevet hr. Bjarne Laustsen stå i sand til halsen flere gange – det er så ikke tilfældet i dag, og det er jo glædeligt.

Vi skal have en helhedsløsning for det her, og det er jo derfor, at både kommunen, Kystdirektoratet og regionsrådet er involveret i den her sag. Der er jo ikke nogen, der har en interesse i, at en hel by skal sande til – og det er naturligvis også derfor, at man skal tage højde for de her forhold, når man skal lave en løsning. Og i det omfang, man kan anvende sand – uanset om det er Brdr. Sand eller andre, der skal transportere det væk – skal der selvfølgelig tages højde for, hvad det er, der gør sig gældende. Det er jo også derfor, der er et fuldstændigt setup for det her, som vi får en afklaring på i april.

Kl. 15:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:07

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne hjælpe miljøministeren med, at der ikke bliver fejlet noget ind under gulvtæppet her, for her har vi jo at gøre med flere instanser, fordi det drejer sig om råstoflovgivningen. Spørgsmålet er, hvad Hjørring Kommune kan gøre; de har jo indstillet det positivt. Og så er der regionen, som for mig at se og høre også er positive. Så er der noget i forhold til fredningsmyndighederne, og det er jo ministeren. Det er jo derfor, at vi skal have det hele til at spille sammen. For borgerne kan jo sådan set være ligeglade med, om det er den ene, den anden eller den tredje myndighed, der behandler det her.

Det er jo derfor, jeg spørger ministeren i dag, altså fordi jeg tidligere har fået et negativt svar fra ministeren. Jeg vil nu være sikker på, at ministerens system arbejder på, at det, der før kunne lade sig gøre, også kan lade sig gøre nu – selv om det er Brdr. Sand, der har overtaget en vognmandsforretning i Løkken.

Kl. 15:08

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:08

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Også tak for det spørgsmål. Jeg kan garantere spørgeren for, at jeg aldrig giver negative svar, men det er muligt, at jeg giver svar, som spørgeren ikke er enig i, og det er jo helt legalt.

Jeg er af den klare opfattelse, at Kystdirektoratet handler til fælles bedste i den her sag. Alle har en interesse i, at den bliver løst på bedst tænkelige måde, men der er jo en lovgivning, vi naturligvis skal holde os inden for – og det er jo også derfor, at der er det setup, der er, for håndteringen af sagen.

Kl. 15:08

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Jeg vil gerne rose spørgeren og ministeren for at overholde taletiderne; det er en sand fornøjelse. Spørgsmål nr. 18 er afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 19, som også er stilet til miljø- og fødevareministeren, af hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 881 (omtrykt)

19) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Mon ministeren ved, hvorfor stranden neden for Løkken Strand Camping er i så god en kondition, selv om der ikke officielt er lavet nogen kystsikring?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:09

Bjarne Laustsen (S):

Det handler også om sand, men ikke så meget direkte i spørgsmålet. Det lyder: Mon ministeren ved, hvorfor stranden neden for Løkken Strand Camping er i så god en kondition, selv om der ikke officielt er lavet nogen kystsikring?

Kl. 15:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:09

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Og også tak til spørgeren for at stille det her spørgsmål. Strækningen ved Løkken Strand Camping ca. 1 km nord for Løkken er jo en attraktiv strand udsat for kysterosion, som spørgeren naturligvis ved, men det er jo ikke sikkert, at seerne har helt den samme lokale viden, og derfor nævner jeg det.

Når man skal måle kystudviklingen på strækningen, er det mest korrekt at anvende skræntkantens beliggenhed som mål for udviklingen og ikke strandens bredde, da den varierer. Selve campingpladsen ligger helt ud til skræntkanten, der ligger ca. 20 m over havspejlsniveau. Hvis man sammenligner beliggenheden af skræntkanten i 1999 med beliggenheden i 2014, kan man se, at der har været en tilbagerykning på 13 m, svarende til ca. 0,9 m om året. Det kan man se på flyfotos på Arealinformation på Danmarks Miljøportal. En tilbagerykning på 0,9 m om året gennem de seneste 15 år svarer til langtidsgennemsnittet for denne strækning.

Nogle bedømmer måske strandens tilstand ud fra bredden af stranden, men den varierer med bl.a. vind og vejr og ikke mindst vandstand. Desuden påvirkes strandens bredde også af den nordgående kystlinjes ud- og indbugtninger, og derfor anvendes skræntkanten som grundlag.

Kl. 15:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:10

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Som ministeren ved, er det jo noget, hvor jeg nærmest havde troet, at det var hemmeligt, hvad årsagen var. For da vi var på kystinspektionstur, forsøgte jeg at få Kystdirektoratet til at svare på spørgsmålet, og da vi havde en høring her i Folketinget, var det det eneste spørgsmål, der stod tilbage som ubesvaret. Og jeg ved, at forskellige mennesker har forsøgt at få aktindsigt i den her sag. Så jeg var jo bange for, at jeg slet ikke kunne få et svar.

Nu har jeg så fået et svar. Men jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstår det eller er enig i det. For sagen er jo den – og det kom ministeren ikke ind på – at det er mange år siden, at Hjørring Kommune fik at vide, at de skulle rykke de såkaldte trykudligningsrør op, men det forlyder også, at lokale fiskere, tyske turister og andre graver dem ned igen. Det, der jo er interessant – og det svarer ministeren ikke på, selv om han godt ved, at det forholder sig sådan – er, at de rent faktisk står dernede. Jeg ved ikke, præcis hvor de er henne, for det er lokale folk, der har gravet dem ned.

Men det er da mærkeligt, og det er det, jeg gerne vil høre ministeren om, hvordan det kan være, at kysten syd og nord for i nogle tilfælde efter de her storme har lignet rene krigszoner – jeg ved, at ministeren selv har været oppe at kigge på det – men at her består stranden intakt. Det ser endda ud til, at der også bliver lagt til, og jeg har billeder her, der dokumenterer, hvordan det ser ud. Det er jo der-

for, jeg synes, at det er lidt underligt. Er der en sammenhæng? Er der en anden naturlig forklaring? Og det er selvfølgelig derfor, jeg spørger ministeren, og jeg har spurgt Kystdirektoratet, som pr. definition burde besidde den største viden om, hvad det er, der virker af kystbeskyttelse. Her har vi altså noget, der ser ud til at kunne klare sig vældig, vældig fint, og andre steder fungerer det mindre godt. Det vil jeg gerne have et svar på. Tak.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Og også tak for det opfølgende spørgsmål. Det er jo så enkelt, at når man som national interessent, som en regering er, foretager kystbeskyttelse, f.eks. på den jyske vestkyst, via Kystdirektoratet, så skal det være med dokumenterede metoder. Og uanset den pågældende sag, altså om der er gravet ned eller gravet op, eller hvad der måtte være foregået, så er der ingen dokumentation for, at de pågældende rør virker. Der har været projekter og også været ført tilsyn med det, og derfor kan jeg selvfølgelig ikke gå ind og anbefale, at man bruger rørene.

Skulle det vise sig, at der blev lavet et nyt forsøg, og at ny videnskabelig dokumentation viste, at man kunne bruge rør, og at det havde en gavnlig effekt, jamen så har jeg aldrig været tilhænger af at man ikke skulle bruge det.

Kl. 15:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:13

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Altså, det, der er mærkeligt her, er jo, at vi sidder til det samme møde heroppe ved siden af Landstingssalen til en ganske udmærket kysthøring, og det er det eneste spørgsmål, der forbliver ubesvaret. Den daværende direktør – nu vicedirektør – lovede, at der ville komme et svar. Det er først kommet nu her. Og jeg synes jo, at både ministeren og Kystdirektoratet skylder Folketinget et svar, der kan indgå i den sagsbehandling, der ligger. Jeg tror også, der ligger 2 timers video derfra.

Der er rigtig mange mennesker, der er interesseret i det her. Og det er da interessant, som ministeren er inde på, om det her er noget, der virker. For jeg tænker da også, at ministeren har set det ritzautelegram, hvori der står, at dokumentationen er, at man har gravet rørene ned igen, efter at der er nogle andre, som har rykket dem op. Virker det, eller virker det ikke, og hvad er årsagen præcis til, at stranden ser fuldstændig anderledes ud, end den gør andre steder? Altså, jeg leder jo lidt efter, om der er en sammenhæng.

Kl. 15:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:14

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Og tak for det opfølgende spørgsmål. Jeg kan kun henholde mig til, om der er en videnskabelig dokumentation for, om kysttekniske metoder kan anvendes, ikke mindst fordi det jo er et regeringsansvar via Kystdirektoratet, at vi beskytter vores kyster. Derfor anvender vi de internationalt godkendte og nationalt godkendte metoder, der er. Hvorvidt rørene virker osv., er spekulation i min verden, da der ikke er en videnskabelig dokumentation for det.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:15 gjort inden udgangen af første kvartal 2017, som ministeren har udtalt i brev af 24. oktober 2016 og åbent samråd den 26. januar 2017?
Kl. 15:17

Bjarne Laustsen (S):

Det, jeg spørger til, er, om ministeren mon ved, hvad årsagen er til, at stranden er langt bedre her, selv om der ikke er brugt fem flade øre på at kystsikre den. Synes ministeren ikke selv, at det er underligt? Og har han ikke bedt Kystdirektoratet om at undersøge nærmere, hvad årsagen kan være til, at det ser så fantastisk godt ud her? Tænk, hvis alle vores strande så lige så godt ud efter de forskellige storme, vi har haft, og som har raseret vores land og rykket 30 huse op – ikke alene Bodil, men også de efterfølgende storme. For her har vi en strand, der står fuldstændig upåvirket.

Det er det, jeg synes kunne være interessant at få undersøgt, så vi kan få svar på, om ikke ministeren selv synes, at det er underligt. Måske kan vi bruge det i vores arbejde for at få en kystsikringspolitik, for vi har noget her, der tilsyneladende ikke har kostet noget. Der må jo være et eller andet, et mirakel, et fænomen, eller noget andet, og det vil jeg selvfølgelig gerne høre om. Jeg ved ikke, om ministeren tror på den slags ting. Men det kunne jo også være, at de her rør eller det her system bare skal have længere tid til at virke, end det har fået lov til andre steder.

Kl. 15:15 **Anden næstformand** (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:17

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og også tak til spørgeren for at adressere en vigtig problemstilling. Jeg går ud fra, at der spørges til sagskomplekset vedrørende strandbeskyttelse i Jyllinge Nordmark. Natur- og Miljøklagenævnet tilkendegav skriftligt over for mig den 7. oktober 2016, at man ville bestræbe sig på at have sagen færdigbehandlet i første kvartal i år. Jeg har så nu forhørt mig om status for sagen i det nye Miljø- og Fødevareklagenævnet, som nu hører under erhvervsministerens ressort og derfor ikke mit, og Erhvervsministeriet har oplyst, at Jyllinge Nordmark-sagen er på dagsordenen på det første nævns-møde, som afholdes den 18. april. Så det er på det første nævns-møde den 18. april.

Kl. 15:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:18

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for svaret. Jeg kan bekræfte over for ministeren, at det selvfølgelig drejer sig om kystsikringen af Jyllinge Nordmark, et område, som vi begge har besøgt, hvis jeg husker ret. Den 18. april er jo ikke i første kvartal, så vi må konstatere, at såfremt sagen ordnes den 18. april, har man ikke nået det, man har stillet borgerne i udsigt. Er det korrekt forstået, og kan vi forvente, at der den 18. april så kommer et svar på alle 14 klager?

Kl. 15:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak for det opfølgende spørgsmål. Jeg kan jo kun videregive den information til hr. Christian Rabjerg Madsen, som jeg fik skriftligt den 7. oktober, og det er den, jeg har forholdt mig til. Den var, at man ville bestræbe sig på at have sagen færdigbehandlet i første kvartal i år. Alt, hvad der vedrører sagen nu på klagesagsområdet, hører under Erhvervsministeriet, og derfor kan jeg ikke udtale mig om det. Det beklager jeg selvfølgelig over for spørgeren, men det er sådan, ressortfordelingen er.

Kl. 15:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:19

Christian Rabjerg Madsen (S):

Er det tilfredsstillende for ministeren, at ministeren er blevet udstyret med oplysninger, som ministeren har videregivet til borgerne i Roskilde og Egedal Kommune, hvor ministeren stiller borgerne i udsigt, at klagekomplekset skal afklares og besvares i første kvartal, når det nu viser sig, at det kan regeringen ikke leve op til?

Kl. 15:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:16

Kl. 15:16

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Og tak for det opfølgende spørgsmål. Det er jo sådan set ikke så vigtigt for mig, om det er mirakler, eller det er rør, der er gravet op, eller om de er forsvundet, eller hvad det måtte være. Det, der er afgørende for mig med det ansvar, jeg har for de penge, vi bruger fra statens side, er, at der skal være videnskabelig dokumentation for, at vores kystsikring virker. Og det er derfor, vi bruger internationalt anerkendte metoder. Og det er det, vi tænker fortsat at gøre.

Kl. 15:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgsmål nr. 19 er afsluttet. Tak til spørgeren.

Vi går videre til spørgsmål nr. 20, som er stilet til miljø- og fødevareministeren af hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 921

20) Til miljø- og fødevareministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Kan ministeren bekræfte, at regeringen vil leve op til sit løfte om, at 14 klager om kystsikring i Natur- og Miljøklagenævnet fra henholdsvis Egedal Kommune og Roskilde Kommune vil blive afgjort inden udgangen af første kvartal 2017, som ministeren har udtalt i brev af 24. oktober 2016 og åbent samråd den 26. januar 2017?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 15:16

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak. Kan ministeren bekræfte, at regeringen vil leve op til sit løfte om, at 14 klager om kystsikring i Natur- og Miljøklagenævnet fra henholdsvis Egedal Kommune og Roskilde Kommune vil blive af-

Kl. 15:19

Kl. 15:21

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak for det opfølgende spørgsmål. Det er sådan set klagenævnet, der ikke kan leve op til det, de selv har stillet i udsigt. Det kommer jeg ikke til at gå yderligere ind i, for som sagt har de skriftligt tilkendegivet over for mig den 7. oktober 2016, at man ville bestræbe sig på at have sagen færdigbehandlet i første kvartal i år.

Kl. 15:20

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:20

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg kan ikke huske de præcise datoer i det her sagskompleks, men jeg har jo beskæftiget mig relativt indgående med sagen og husker, at den her sag kom i det, ministeren kaldte for et fasttrack. Nu må vi så konstatere, at der går cirka et år med at behandle sagen. Jeg vil lade det være op til seerne, om de synes, det er et fasttrack. Jeg tror, at det er relativt tæt på den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, så det er selvfølgelig langt fra tilfredsstillende.

Når de her klager er afklaret i Miljø- og Fødevareklagenævnet, ligger der jo også sager vedrørende fredningsnævnet og vandløbsregulering og åbeskyttelse. Arbejdes der fra ministerens side på, at de her klager, der er i relation til kystsikring, kan behandles parallelt frem for i forlængelse af hinanden, sådan at den generelle klageproces i fremtidens sager kan gå hurtigere?

Kl. 15:20

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og også tak for opfølgningen, for det, der adresseres, er jo fuldstændig relevant – altså hele sagskomplekset om, at man kan få beskyttet sin ejendom, og at det ikke skal tage for lang tid. Det er derfor, regeringen har nedsat et hurtigtarbejdende ministerudvalg med mig som formand, hvor vi arbejder meget, meget intensivt på at få ændret vores lovgivning der, hvor det er nødvendigt at få ændret den, for at kunne få en hastigere gennemgang af vores sager, så borgerne kan sove trygt om natten. Det håber vi selvfølgelig også at få Socialdemokratiets opbakning til.

Kl. 15:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til spørgeren, og tak til miljø- og fødevareministeren. Spørgsmål nr. 20 er afsluttet.

Vi fortsætter til spørgsmål nr. 21, der er stilet til børne- og socialministeren af hr. Henrik Brodersen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:21

Spm. nr. S 895

21) Til børne- og socialministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Mener ministeren ikke, at det er en falliterklæring, at så stor en del af den grønlandske befolkning flytter til Danmark grundet de store sociale problemer i Grønland, jf. artikler i Grønlandsposten den 8. marts 2017?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo.

Henrik Brodersen (DF):

Tak for det, formand. Mener ministeren ikke, at det er en falliterklæring, at så stor en del af den grønlandske befolkning flytter til Danmark grundet de store sociale problemer i Grønland, jf. artikler i Grønlandsposten den 8. marts 2017?

Kl. 15:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:22

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Det er vigtigt at slå fast, at socialt udsatte grønlændere udgør en mindre del af den samlede gruppe af grønlændere i Danmark, og at de i udgangspunktet er ramt af de samme sociale problemer som udsatte danskere. Men der kan dog også være kulturelle og sproglige barrierer, som gør dem særligt sårbare.

Jeg anerkender fuldt ud, at vi i dag står med nogle alvorlige udfordringer i forhold til denne mindre gruppe af de grønlændere, der bor i Danmark. Det gælder i særlig grad for dem, der flytter hertil fra Grønland, og som altså ikke er vokset op i Danmark. Det har flere undersøgelser også slået fast her på det seneste. Og når vi har de udfordringer, kan det bl.a. skyldes, at mange flytter til Danmark uden at have et sted at bo, uden et netværk og uden at kunne tale dansk særlig godt. Hertil kommer så også kulturelle forskelle. Så er det klart, at hvis der er de barrierer, kan det også være rigtig svært at komme til Danmark og finde et ståsted i det danske samfund.

Grønland har overtaget det sociale område i Grønland. Samtidig mener jeg dog, at det er en fælles opgave mellem Grønland og Danmark at løse de udfordringer, der er for socialt udsatte grønlændere, der flytter til Danmark. Grønland har f.eks. igangsat en undersøgelse om flyttemønstre til Danmark for at finde ud af årsagerne til problemet, og det synes jeg er rigtig godt. Derudover er der også i satspuljeaftalen for 2017 afsat midler til både udsatte grønlændere her i landet og til udsatte børn og unge i Grønland.

Kl. 15:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:23

Henrik Brodersen (DF):

Tak for svaret. Når vi har så store koncentrationer eksempelvis i Aalborg og København, er det selvfølgelig, fordi de søger hen til nogle af de steder, hvor der er nogle i forvejen, det er klart. Jeg synes, det er mere vigtigt at få påpeget, hvorfor man rent faktisk vælger det her. Den her målgruppe flytter jo ikke til Danmark af lyst, men simpelt hen af nød. Der skal ikke være nogen tvivl om, at der ikke er nogen af os her, som har noget imod, at der kommer grønlændere til Danmark, men det skal da ved gud være af lyst og ikke af nød. Derfor tænker jeg på, hvad man fra Grønlands side gør for at håndtere det her problem.

Kl. 15:24

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Hr. Henrik Brodersen behøver ikke at påkalde de højere magter her i Folketingssalen.

Men vi lader ministeren svare. Værsgo.

Kl. 15:24

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak. Det, man jo bl.a. gør fra Grønlands side, er jo lige præcis at igangsætte den her analyse, hvor man altså prøver at få en mere til-

bundsgående undersøgelse af, hvad der ligger til grund for flytningerne, altså hvor man analyserer flyttemønstrene. For vi kan jo godt have nogle formodninger, og vi kan også godt have nogle forestillinger om motiver, men det kan være rigtig, rigtig godt at få det kortlagt, så vi har en større viden om, hvorfor der rent faktisk er en stigning og dermed et ændret flyttemønster. Så jeg glæder mig til at se den analyse og se, hvad der kommer ud af den.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:25

Henrik Brodersen (DF):

Jeg havde her til formiddag lejlighed til at være med i en høring om hele retstilstanden i Grønland og kom i den forbindelse til at snakke med nogle, som har med det at gøre i hverdagen. Og det er rent faktisk sådan, at der også nu er en stigende tendens til, at selv indsatte i grønlandske anstalter beder om at blive overflyttet til Danmark. Det gør de, fordi der her er en bedre kontanthjælp, fordi der er nogle udlusningsprogrammer, fordi der er noget uddannelse at se frem til, og fordi der her er en mulighed for at få en bolig, når man har afsonet sin dom.

Viser det ikke med al tydelighed, at der er et kæmpe, kæmpe socialt problem i Grønland, som der ikke bliver taget hånd om?

Kl. 15:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:25

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

I det interne forhold, der er mellem Danmark og Grønland, er det selvstyret, som har ansvaret for at overholde forpligtelserne på de overtagne områder, og der er socialområdet jo et af de områder, som Grønland har overtaget. Det betyder også, at det er Grønland selv, som har ansvaret for at overholde de forpligtelser, der er, fordi det jo som en naturlig del følger af selvstyreloven. Og det er faktisk min opfattelse, at selvstyret tager problemerne meget alvorligt, og at der er stor opmærksomhed også på de sociale problemer for børn og unge i Grønland.

Når det så er sagt, vil jeg egentlig godt understrege, at regeringens respekt for Grønlands kompetence på området jo selvfølgelig ikke udelukker en åben dialog om de komplekse problemstillinger, som Grønland står over for, ikke mindst på børneområdet.

Kl. 15:26

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:26

Henrik Brodersen (DF):

Altså, hvis man læser den her artikel, fremgår det jo, at det handler om, at lige så snart man er i stand til at rejse et beløb, som kan udløse en enkeltbillet til Danmark, så vælger man simpelt hen at gøre det. Det virker jo, som om vi har flygtninge inden for rigsfællesskabets grænser, og dertil troede jeg da aldrig nogen sinde at vi skulle nå. Tænk sig engang, at der er nogle, der flygter fra det område, hvor de er opvokset, den kultur og det sted, hvor de har haft hele deres virke, for at komme herved og prøve lykken, fordi der muligvis er udsigt til nogle bedre levevilkår. Det synes jeg da er rystende. Og jeg synes ikke, man bare kan sige, at det er hjemtaget, så derfor er det Grønland, der skal tage sig af det, for når grønlænderne står her i Danmark, er det et dansk problem, og jeg synes, vi skal være fælles om at løse det.

Kl. 15:27

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:27

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jo, men det er altså nu engang sådan, at Grønland har det socialpolitiske område, og derfor er de jo også ansvarlige. Men som jeg sagde lige før, udelukker det naturligvis ikke en dialog på området, og den dialog har vi også. Det kan jeg forvisse om. Og det betyder også, at både jeg og ministeriet løbende er i dialog med de grønlandske myndigheder om, hvordan vi kan understøtte en positiv udvikling. Jeg har selv haft møde med børneministeren deroppe, og vi kigger bl.a. på, hvordan vi sikrer en større faglig sparring og juridisk bistand på Grønland.

Kl. 15:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Tak for det. Spørgsmål nr. 21 er afsluttet.

Vi fortsætter med spørgsmål nr. 22, som også er stilet til børne- og socialministeren af hr. Henrik Brodersen.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 896

22) Til børne- og socialministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Kan ministeren oplyse, om der er en dialog i gang mellem ministeren og de relevante andre myndigheder om håndtering af de socialt udsatte grønlændere i Danmark, og hvad status er for denne dialog, og hvis der ikke er en dialog i gang, om ministeren så vil tage initiativ til en sådan dialog?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 15:28

Henrik Brodersen (DF):

Tak, og i forlængelse af det: Kan ministeren oplyse, om der er en dialog i gang mellem ministeren og de relevante andre myndigheder om håndtering af de socialt udsatte grønlændere i Danmark, og hvad status er for denne dialog, og hvis der ikke er en dialog i gang, om ministeren så vil tage initiativ til at få en dialog?

Kl. 15:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:28

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Man kan vel næsten sige, at mit sidste svar var det perfekte oplæg til det næste spørgsmål, selv om det nu ikke var planlagt. Kommunerne spiller selvfølgelig en helt central rolle for, at udsatte grønlændere bliver inkluderet herhjemme, men vi må også bare erkende, at det er en vanskelig opgave, og det skyldes bl.a., at kommunerne kan have svært ved at fastholde kontakten til de udsatte grønlændere her i Danmark. Det er vi faktisk i gang med at forbedre igennem et satspuljeprosjekt, hvor udsatte grønlændere kan få en kontaktperson, som har en grønlandsk baggrund, og som skal bidrage til at fastholde kontakten til borgeren.

Derudover handler det jo om at få udbredt den viden og de gode erfaringer, som vi også har gjort os med den strategi, der hedder »Strategien for socialt udsatte grønlændere«, som er fra satspuljeaftalen for 2013-2016, og som bliver bredt ud til flere kommuner. Derfor er der også i satspuljeaftalen for 2017 igangsat flere tiltag for at hjælpe kommunerne til at forbedre deres indsats over for udsatte

grønlandere. Der er bl.a. afsat midler til de grønlandske huse, og der er afsat midler til Rådet for Socialt Udsatte, som også har udsatte grønlandere som deres målgruppe.

Kl. 15:32

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:29

Kl. 15:29

Henrik Brodersen (DF):

Tak. Det er jeg nok med på, men når vi jo kan se, at man de steder, der specielt henvender sig til de udsatte grønlandere og i det hele taget varetager grønlandernes ve og vel her i Danmark, nærmest føler sig lagt ned, fordi der kommer flere og flere til, så kan vi vel ikke bare sige: Jamen vi har sat noget i gang. Det er selvfølgelig langt hen ad vejen fint, men når hverdagen opleves, som om de på det nærmeste bliver lagt ned, så synes jeg måske, at man skal gøre mere end at lave alle de her analyser og tiltag i mindre omfang. For nok er det kommunernes ansvar, men der skal også være ressourcer derude til det.

Kl. 15:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:30

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg vil sige det sådan, at vi understøtter der, hvor vi kan. Altså, det er jo en mulighed, at man kan rejse og flytte frit inden for rigsfællesskabet, og vi forsøger både systematisk og prioriteret at understøtte i Danmark, hvor vi kan, når det handler om at holde hånden under de socialt udsatte grønlandere. Men vi forsøger faktisk også fra den danske regerings side at understøtte i Grønland, hvor vi yder juridisk bistand, hvor vi kommer med faglig sparring, og hvor vi er opmærksomme på også at få en grundig dialog og opfølgning på de udfordringer, vi ser i Grønland – men med respekt for, at Grønland jo har overtaget socialområdet.

Kl. 15:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:31

Henrik Brodersen (DF):

Jo, men det hører jo med til historien, at der er masser af grønlandere, som kommer herved til Danmark for at videreuddanne sig, og som klarer sig fint. Nogle tager tilbage til Grønland og får et fint liv der, og nogle bliver i Danmark. Det kan være på grund af job, det kan være af kærlighed, det kan være af mange årsager. Men vi må også bare sige, at der er en del, som man kan sige falder mellem to stole. Altså, det er et faktum, at der er nogle, som aldrig kommer videre i livet og ligefrem søger hertil i håb om, at der er et lille græsstrå at klamre sig til, så ens hverdag kan blive bedre, og det synes jeg da er en udfordring ud over alle grænser.

Jeg er da fuldstændig bevidst om, at det er det grønlandske hjemmestyre, der har det her område, men når de befinder sig i Danmark, er det os, der tager os af dem, og derfor er det også os, der skal have en dialog om, hvordan i alverden det kan være, at vi er nået helt derud, at vi reelt har flygtninge i rigsfællesskabet. For det er jo det, der reelt er tale om.

Kl. 15:32

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg er rigtig, rigtig glad for, at spørgeren også nævner de grønlandere, som kommer hertil og er meget velfungerende, som tager uddannelse, og som også rejser tilbage – også dem, som bliver her af forskellige årsager, eksempelvis kærlighed. Så det synes jeg var rigtig fint at få med. Nogle gange har vi jo en tendens til kun at fokusere på de meget negative historier, men jeg deler rigtig mange af spørgereperspektiver. Og det er jo klart, at vi fortsat vil sørge for at holde hånden under dem, som har hjælp behov her i Danmark, og også kigger på, hvordan vi hjælper bedst muligt i Grønland.

Kl. 15:32

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:32

Henrik Brodersen (DF):

Jo, men det er også netop derfor, at jeg stiller ministeren de her spørgsmål, for det er Danmark, der har ansvaret, når grønlanderne er her i landet. Og så handler det jo netop om at få den her dialog: Hvorfor er det egentlig, at der er så mange, der flytter til Danmark? Når man bliver bevidst om, at selv indsatte beder om at komme til Danmark i stedet for at være i de vante omgivelser – så langt væk fra alt det, de kender i hverdagen, sprog og alt muligt – så må man sige, at der må ligge store overvejelser til grund for, at de tager de valg. Derfor mener jeg, at en dialog med selvstyret i Grønland må være den eneste måde til virkelig at sætte fokus på det, så der ikke er nogen, der kommer til at stå i den situation, at de behøver flytte fra det, de kender.

Kl. 15:33

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:33

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det er svært at vride meget mere enighed ud af det, end vi allerede har opnået, for jeg må jo erkende, at jeg er enig med hr. Henrik Brodersen. Det er klart, at vi både på bedst mulig vis forsøger at understøtte i Grønland, hvor vi kan, på en respektfuld og ordentlig måde, og at vi også herhjemme har fokus på de grønlandere, som er socialt udsatte, og som vi altså forsøger at understøtte bedst muligt. Og det er altså bl.a., ved at vi sikrer, at der er en kontakt kommunerne og de socialt udsatte grønlandere imellem, så vi ikke taber dem.

Kl. 15:34

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til hr. Henrik Brodersen. Spørgsmål nr. 22 er afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 23, som er stilet til børne- og socialministeren af fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 906

23) Til børne- og socialministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Er det i overensstemmelse med ministerens hidtidige udtalelser om, at barnets trivsel generelt skal være i højsædet, når krænkede børn kan risikere at vente i både uger og måneder på at blive videoafhørt?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Værsgo.

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Er det i overensstemmelse med ministerens hidtidige udtalelser om, at barnets trivsel generelt skal være i højsædet, når krænkede børn kan risikere at vente i både uger og måneder på at blive videoafhørt?

Kl. 15:34

den sociale vinkel ind, for jeg står her jo også som socialordfører, og det er derfor, jeg gerne vil have socialministeren på banen i forhold til det. Derfor vil jeg egentlig gerne lidt dybere ned i, hvad det sociale aspekt i det er, og jeg vil gerne høre, hvad det er, socialministeren agter at gøre i forhold til det her.

Kl. 15:37

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:37

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Mange tak for spørgsmålet, som er af vanvittig vigtig karakter. Med opbakning fra alle Folketingets partier blev der i 2013 etableret fem børnehuse med det formål at sikre, at børn, der har været udsat for overgreb, møder de rigtige fagpersoner og en koordineret indsats. De børn, der kommer i et børnehus, har det i sagens natur meget, meget svært. Derfor er det også vigtigt, at de møder voksne, de kan have tillid til, voksne, som hjælper dem, og som så nænsomt som overhovedet muligt kan udrede, hvad der er sket, og hvad barnet har behov for. Og det er det, børnene skal møde – det skal være trygt, og det skal være koordineret i en situation, der kan være overvældende i forvejen. For at det kan lade sig gøre, er der i kraft af børnehuse lavet en børnevenlig ramme om det tværsektorielle samarbejde mellem de sociale myndigheder, sundhedsmyndighederne og politiet, som hver på deres måde er involveret, når et barn har været udsat for overgreb.

Kl. 15:34

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det er jeg vældig, vældig glad for, for det er fuldstændig rigtigt, at barnet skal være i centrum. Jeg oplever egentlig, at der foregår en god koordination de forskellige myndigheder imellem, altså mellem de sociale myndigheder, de sundhedsfaglige personer og politiet. Jeg tror umiddelbart, at man måske skal være lidt varsom med at – selv om det nu viser sig, at der er et problem med ventetider i forhold til videoafhøring – fortolke, om det er lig med et problem med koordineringen mellem de forskellige myndigheder, for det, jeg har fået indtryk af, er, at der er en god koordination, at der er et fokus på at bringe barnet i centrum.

Kl. 15:38

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:38

Karin Nødgaard (DF):

Ja, det er nok noget, man gerne vil, men jeg har da også ladet mig fortælle, at politiet siger, at det faktisk er en større koordinationsopgave med rent praktisk at få samlet alle de parter, der i hvert fald skal være med og se den her video. Jeg har også selv besøgt børnehuse og ved, hvordan det foregår. Det er nogle fantastiske rammer, det kan gøres i, hvor man virkelig beskytter børnene mest muligt, men politiet siger altså selv, at det kan være svært at få samlet den her gruppe af mennesker, som skal deltage i det. Og der vil jeg da gerne høre: Er det ikke noget, som socialministeren kan prøve at gøre et eller andet ved, sådan at man sikrer, at det ikke må være sådan noget, som for mig egentlig er noget praktik, der gør, at det forsinker en proces, som faktisk kan være invaliderende for det enkelte barn?

Kl. 15:39

Som spørgeren også er bekendt med, er det justitsministeren, der er ressortansvarlig for politiet og dermed for videoafhøringer af børn, og han har ved flere lejligheder, både i pressen og her i Folketinget, givet udtryk for, at det ikke er acceptabelt, at der flere steder i landet er lange ventetider, og at de ventetider skal ned, og justitsministeren stod så sent som for en uge siden her og redegjorde for, hvilke tiltag der tages i den retning. Jeg har noteret mig, at han har bedt Rigspolitiet om inden udgangen af april at få en status på, hvordan det går med at nedbringe sagsbehandlingstiderne. Og så vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med justitsministeren i, at det er fuldstændig uacceptabelt, for der skal være fokus på at beskytte barnet i den her type sager. Derom kan der ikke herske tvivl.

Kl. 15:36

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:36

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:39

Karin Nødgaard (DF):

Tak for besvarelsen. Jeg er godt klar over, hvor det ligger ressortmæssigt i forhold til det med afhøringer. Men jeg synes, det er så utrolig vigtigt, at det er socialministeren, der kommer på banen, for socialministeren har ofte udtalt, at børns trivsel, velvære osv. er noget af det vigtigste i den periode, socialministeren nu engang er minister i. Og det er jo ikke det, der er tilfældet her, og derfor kunne jeg så godt tænke mig, også i forhold til at justitsministeren og socialministeren faktisk kommer fra det samme parti, at man har en rigtig god dialog, og at man måske også presser lidt på i forhold til at få ændret de her forhold.

Det er således, at det faktisk kun er 3 af de 12 politikredse, der i dag lever op til det, som man skal i forhold til tiden. Vi ved, at det, når børn ikke bliver videoafhørt meget hurtigt, faktisk kan være meget skadeligt for det enkelte barn. Vi ved, det er en belastning, vi ved, at en hurtig afhøring vil gøre, at barnet trods alt føler sig hørt, at det kan komme lidt videre, og man vil undgå at se stressede børn, for det kan også stresser børn rigtig meget. Det er der, jeg gerne vil have

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg er fuldstændig enig med fru Karin Nødgaard i, at det er en større koordinationsopgave. En ting er det tværsektorielle samarbejde, en anden ting er, at hver myndighed også kommer på banen, når det er, at der er behov for det. Så jeg er fuldstændig enig.

Jeg er af den opfattelse, at der i forhold til en koordination altid kan arbejdes, i retning af at det bliver bedre. Jeg tror på, at det er afgørende vigtigt, at vi får taget hånd om børnene. Den koordination, der er i dag, kan muligvis gøres bedre. Men jeg synes faktisk, at det er et godt stykke arbejde, der bliver gjort, og jeg hører heller ikke nogen sige, at det er en forkert struktur, eller at den struktur, vi har i dag, skal ændres markant.

Kl. 15:40

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:40

Karin Nødgaard (DF):

Jeg tror sådan set også, at den lovgivning, vi har lavet herfra, er udmærket. Jeg har i hvert fald ikke hørt, at der har været kritik af den. Så det er sådan set heller ikke den vej, jeg vil gå, jeg vil faktisk bare høre om noget andet.

Når man er minister, har man jo et ansvar, og man har også nogle muligheder i forhold til faktisk at stramme op på nogle ting. Og når vi også kan se, at der er store geografiske forskelle, i forhold til hvor hurtigt eller hvor langsomt man nu får lavet videoerne, tænker jeg, at ministeren på en eller anden måde godt kunne komme på banen og tage den her dialog med sin ministerkollega og partifælle på justitsområdet. Så derfor synes jeg, at man lige her til sidst godt kunne prøve at redegøre for, hvad det er, man måske egentlig agter at gøre. Eller vil man bare lade stå til og sige: Vi må bare håbe, at der nu sker noget i løbet af nogle måneder?

Kl. 15:40

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:40

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jamen der er ingen tvivl om, at det har meget stor politisk opmærksomhed, at der er ventetider, hvad angår videoafhøringer af børn. Og det har så også foranlediget, at justitsministeren indhenter en statistik og har givet det udtrykkelige og klare signal, at der er en forventning om, at tallene i statistikken og ventetiderne bliver nedbragt. Så jeg synes faktisk, at det er et rigtig, rigtig stærkt signal, der kommer fra justitsministeren. Det bakker jeg op om, og det er også det, jeg har kommunikeret, når det er, at jeg har talt med ham om den her sag.

Kl. 15:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til spørgeren. Tak til børne- og socialministeren. Spørgsmål nr. 23 er afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 24, der er stilet til undervisningsministeren af fru Annette Lind, Socialdemokratiet, og hr. Erik Christensen, Socialdemokratiet, er medspørger.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 922

24) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S) (medspørger: Erik Christensen (S)):

Hvem eller hvad mener ministeren er årsag til, at Kommunernes Landsforening og en lang række andre aktører nu efterlyser arbejdsro om folkeskolen?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:41

Annette Lind (S):

Hvem eller hvad mener ministeren er årsag til, at Kommunernes Landsforening og en lang række andre aktører nu efterlyser arbejdsro om folkeskolen?

Kl. 15:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Jeg har kunnet konstatere, at KL sammen med flere af de andre parter på folkeskoleområdet har dannet et samarbejde, der både skal

være med til at sikre arbejdsro om folkeskolen og sikre en mere motiverende og varieret skoledag. Jeg går ud fra, at det er det samarbejde, som spørgerne henviser til. Jeg vil ikke klogge mig på de forskellige parters bevæggrunde for initiativet; det må spørgerne høre parterne om. Jeg kan dog konstatere, at kommissoriet for samarbejdet tager udgangspunkt i, at folkeskolen fortsat står over for en række udfordringer, at der er behov for, at visionen bag folkeskolereformen virkeliggøres, og at parterne med ansvaret for gennemførelsen af reformen står sammen om denne indsats.

Jeg går derfor ud fra og håber, at årsagen til initiativet er et ønske fra parternes side om at gøre skoledagen endnu bedre. Regeringen mener jo, som spørgerne formentlig er bekendt med, at det er afgørende, at der fortsat sikres ro om folkeskolen, samtidig med at regeringen løbende vil vurdere, om der er behov for enkelte justeringer som opfølgning på erfaringerne med reformen. Jeg læser initiativet som et initiativ, der ligger godt i forlængelse af regeringens ambition om at sikre ro om folkeskolen.

Det er dog samtidig vigtigt, at initiativet ikke bliver en sovepude for folkeskolen. Jeg er derfor glad for, at parterne tager ansvaret på sig, da det er afgørende at give eleverne en motiverende skoledag. Jeg håber, at de vil tage deres erfaringer og drøftelser med ind i det fælles samarbejde, vi har i Kvalitetsforum for Folkeskolen, hvor alle folkeskolens parter er repræsenteret.

Kl. 15:43

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:43

Annette Lind (S):

Nu er der jo en helt særlig grund til, at KL og seks andre store aktører omkring folkeskolen ytrer sig om, at der skal være ro på folkeskoleområdet. Det er jo sådan, at der i regeringsgrundlaget for 2016 står: »Det er afgørende, at der fortsat sikres ro om folkeskolen, så den forandring, som skolen er i gang med, understøttes bedst muligt.« Det er altså jer i regeringen, der har skrevet det.

Nu er der så en række aktører, som synes, at der er uro om folkeskolen. Hvad mener ministeren om den massive kritik, som der er kommet?

Kl. 15:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg synes, at det er et fælles ansvar, at vi arbejder sammen om skolen med fokus på eleverne og den gode undervisning, og at vi får bragt de redskaber i spil, der ligger i skolereformen, som f.eks. bevægelse, hvor vi kan se at vi i udskolingen ikke er gode nok til at give gode bevægelsestilbud alle steder til eleverne, og på den åbne skole, hvor vi kan se at der også er noget, der kan gøres bedre mange steder.

Kl. 15:44

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:44

Annette Lind (S):

Det her er meget, meget store aktører omkring folkeskolen, som kritiserer, og de kritiserer ret tydeligt. Det er sådan, at det er Kommunernes Landsforenings formand, Martin Damm, som jo er medlem af et regeringsparti, altså Venstre, som står i spidsen for at kritisere en regering, hvori man føler at der er uro. Hvordan påvirker det egent-

lig ministeren, at en – ikke partifælle – men en fælle fra regeringspartierne kommer med så massiv kritik og siger, at der skal være ro på folkeskoleområdet, fordi man føler, at der ikke er ro?

Kl. 15:45

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:45

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg synes som sagt, at det er et fælles ansvar at arbejde med indholdet i folkeskolen og kvaliteten i folkeskolen. Og det er det, som jeg hører at de her parter gerne vil – der er en række organisationer, dog ikke lærerne, som jo trods alt spiller en vigtig rolle i skolen og i uddannelsen af folkeskolereformen – så jeg mener, at det er et fælles ansvar, at vi arbejder med at forbedre skoledagen og kvaliteten af den. Det er sådan, jeg ser, at det samarbejde bedst kan udforme sig.

Kl. 15:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Så er det medspørgeren, der får ordet.

Kl. 15:46

Erik Christensen (S):

Tak for det. Jeg går ud fra, at ministeren anerkender den kritik, der kommer fra KL og andre store spillere på banen. Ministeren siger, at det er et fælles ansvar, og det må så også betyde, at ministeren har et ansvar. Hvad agter ministeren helt konkret at gøre for at skabe mere ro omkring folkeskolen?

Kl. 15:46

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:46

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Mit ansvar er selvfølgelig at fortsætte med at implementere folkeskolereformen. Der er flere af elementerne, der simpelt hen ikke fungerer godt nok endnu, og det er noget, eleverne kan mærke ude på den enkelte skole. Jeg havde forleden dag et møde med en række elevrådsformænd, som fortalte om, at i nogle kommuner var der rigtig godt med idrætstimer i udskolingen, men andre steder var der slet ikke noget for de store elever. Der var også nogle steder, hvor Åben Skole fungerede godt, men desværre også temmelig mange steder, hvor man kan sige at det ikke fungerede godt nok. Så det er jo mit ansvar som minister at arbejde med, at de elementer, der er i skolerereformen, kommer til at virke i skoledagen, for det er det, der er vigtigst for eleverne. Og der regner jeg med at de parter, der har skrevet et brev, har en lignende interesse.

Kl. 15:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Medspørgeren.

Kl. 15:47

Erik Christensen (S):

Har ministeren en fornemmelse af, at ministerens generelle holdning til reformen, som ministeren jo i hvert fald har udtrykt tidligere, nemlig inden ministeren blev minister, kan være en medvirkende årsag til, at der er den her uro i folkeskolen?

Kl. 15:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:47

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det bliver nogle gisninger ude i tredje led, tror jeg. Det tror jeg ikke at jeg vil kaste mig ud i. Men jeg kan sige, hvad jeg opfatter som mit ansvar, nemlig at skabe en god skoledag for eleverne og en velfungerende undervisning, hvor de gode elementer, der er i reformen, bliver bragt helt ud i klasselokalet. Der er jeg sikker på at både lærerne, KL og BUPL vil være enig med mig i, at det er det, der er vigtigt for børnene.

Kl. 15:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Så er det igen fru Annette Lind som spørger.

Kl. 15:48

Annette Lind (S):

Nu taler ministeren om, at hun har talt med nogle elever. Det er jo sådan, at blandt de aktører, der er med her, er Danske Skoleelever. I min optik er Danske Skoleelever lige præcis dem, der repræsenterer de danske skoleelever. Jens Vase, som jo er formand for Danske Skoleelever, har sagt:

»Vi har brug for ro om reformen. Det får man ikke gennem alle mulige forsøgsordninger, hvor man eksempelvis piller ved den understøttende undervisning.«

Det er lige præcis det, ministeren gør, og det er lige præcis det, der er med til at skabe uro. Hvad siger du til den kritik fra skoleeleverne – fra skoleelevernes repræsentant?

Kl. 15:48

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren bedes undlade at tiltale ministeren i direkte form.

Så er det ministeren for at svare.

Kl. 15:49

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Mange tak. Jeg taler gerne med danske skoleelever og med Jens Vase og lytter til hans bekymringer. Og jeg mener, at vi har en fælles analyse af, at der er flere dele af reformen, som ikke spiller godt nok endnu. På det møde, som jeg talte om, hvor der var en række elevrådsformænd, var Jens Vase til stede, men det er også sådan, at de unge mennesker også godt kan tale for sig selv og ikke kun igennem deres formand. Sådan oplever jeg det egentlig. Organisationerne er rigtig vigtige, men det er også nogle gange vigtigt at lytte direkte til borgerne.

Kl. 15:49

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgsmål nr. 24 er hermed afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 25, som også er stilet til undervisningsministeren, med fru Annette Lind som spørger og hr. Erik Christensen som medspørger.

Kl. 15:49

Spm. nr. S 924

25) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S) (medspørger: **Erik Christensen** (S)):

Mener ministeren, at hun kunne være målet for kritikken fra bl.a. Kommunernes Landsforening, der sammen med en lang række andre aktører nu efterlyser arbejdsro om folkeskolen?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 15:49

Kl. 15:52

Annette Lind (S):

Tak. Mener ministeren, at hun kunne være målet for kritikken fra bl.a. Kommunernes Landsforening, der sammen med en lang række andre aktører nu efterlyser arbejdsro om folkeskolen?

Kl. 15:50

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:50

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg antager, at spørgeren henviser til det samarbejde, som KL sammen med flere andre parter har dannet. Hvis man læser kommissoriet for samarbejdet, fremgår det, at det primære formål er fortsat at arbejde for at virkeliggøre visionerne bag folkeskolereformen gennem en række tiltag. Jeg har ikke hørt nogen af parterne nævne mig som målet for samarbejdet; det ville da også være ærgerligt, hvis parterne ligefrem igangsætter et samarbejde alene for at kritisere nogle af mine gerninger som undervisningsminister.

Jeg anser da samarbejdet for snarere at være et ønske om fortsat at arbejde med at gøre skoledagen bedre for eleverne, da de udfordringer, som folkeskolereformen blev iværksat på baggrund af, fortsat ikke er løst. Jeg har noteret mig, at nogle af parterne er utilfredse med det rammeforsøg, som jeg vil sætte i gang, hvor skoler får mulighed for at afprøve forskellige måder at tilrettelægge undervisningen på, og hvor skoledagen samtidig bliver kortere. Hvis det er den kritik, som spørgeren henviser til, er det helt korrekt, at nogle af parterne har konfronteret mig med deres utilfredshed med forsøget.

Kl. 15:51

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:51

Annette Lind (S):

Tak for det. Det er sådan lidt, ligesom om det bare preller af på ministeren, at der er så mange aktører omkring folkeskolen, der synes, at der skal være ro på folkeskoleområdet. Det er ikke noget, vi finder på, og vi stiller jo ikke spørgsmålene, fordi det er os, der har sagt det. Det er jo regeringen, der har sagt, at der skal være ro omkring folkeskolereformen og om folkeskolen i det hele taget.

Påtager ministeren sig et ansvar i forhold til det her set i lyset af spørgsmålet, om det er hende, som kritikken er rettet imod?

Kl. 15:51

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:51

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Det er jo ved at udvikle sig til en tradition, at jeg mødes med Socialdemokratiet tirsdag og onsdag, henholdsvis i et samråd og her i salen. Det betyder jo ikke, at jeg ikke har andre aktiviteter end det. Jeg har selvfølgelig en række aktiviteter, der handler om at være ude i praksis og se, hvordan skolerne fungerer, og tale med elever, med forældre, med lærere, med pædagoger, med skoleledere og med forvaltninger. Jeg har et arbejde med at tale med organisationerne, og endelig har jeg et arbejde med at følge med i den følgeforskning, der er, omkring folkeskolereformen.

Så det er selvfølgelig et mangfoldigt virke, der handler om et ansvar for, at folkeskolen fungerer, og at den fungerer på en måde, så eleven helt ude i klasselokalet bliver mødt af en god undervisning, og så de gode elementer, der er i folkeskolereformen, bliver bragt i spil.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:52

Annette Lind (S):

Nu er det jo ministerens ageren, der gør, at vi bliver nødt til at holde samråd og stille § 20-spørgsmål om onsdagen. Jeg synes, det er helt relevant, når man ser, at så mange aktører kritiserer så voldsomt, at der skabes uro omkring folkeskolen. Så vil jeg bare gerne spørge ministeren igen: Påtager ministeren sig et ansvar i forhold til det?

Kl. 15:53

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:53

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg påtager mig et ansvar både for folkeskolen, for reformen, for implementeringen af reformen, for følgeforskningen omkring reformen og for den undervisning, der rækker helt ud til eleverne i sidste led. Det er denne helhed, der udgør mit arbejde, herunder jo også en dialog med de organisationer, der er på området.

Kl. 15:53

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Så er det medspørgeren, der får ordet.

Kl. 15:53

Erik Christensen (S):

Tak for det. Jeg var til KL's topmøde her i sidste uge. Formanden, Martin Damm, er jo kendt for at være en meget rolig mand, men når han siger, at kommunerne ikke har brug for forstyrrende og forvirrende forsøg og ændringer i grundlaget for reformen, og at de ikke har brug for en misforstået frihed, der sætter skolerne så fri, at de får 1.300 små joller, der sejler i hver deres retning, opfatter ministeren det så som en kritik af ministerens måde at håndtere implementeringen af folkeskolereformen på?

Kl. 15:54

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 15:54

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg vil nødig gisne om, hvad Martin Damm mener med dette eller hint citat. Det synes jeg ville være mere passende at spørge Martin Damm om.

Kl. 15:54

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 15:54

Erik Christensen (S):

Så kan jeg jo spørge: Hvordan *opfatter* ministeren så det uddrag af den tale, som Martin Damm holdt på KL's topmøde? Det kan vel ikke helt være gået forbi ministerens opmærksomhed, at der var nogle kritiske røster om, at kommunerne synes, at de mangler at få arbejdsro omkring reformen. Så opfatter ministeren det her som værende et signal til ministeren fra kommunerne om, at det her med alle mulige forsøg ikke er det, kommunerne har brug for – de har brug for arbejdsro?

Kl. 15:54

Kl. 15:56

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:54

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jamen som jeg sagde i min tale, er der nogle af parterne her, der har udtrykt kritik af det forsøg, som jeg har sat i gang. Det er selvfølgelig min opgave at være i dialog med nogle af de organisationer – og så for at fortælle, hvad intentionerne bag det forsøg er. Det er klart, at den dialog pågår.

Jeg har en forpligtelse ikke kun over for KL, men også over for kommunerne og over for borgerne og over for skolerne og alle de aktører, der er omkring folkeskolen. Og i sidste ende er det mit helt store ansvar, at den enkelte elev modtager en undervisning, som er god, og at eleven har en skoledag, der fungerer.

Kl. 15:55

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Så er det spørgeren, fru Annette Lind, igen. Værsgo.

Kl. 15:55

Annette Lind (S):

Når så centrale aktører omkring folkeskolen er så kritiske, at de bliver nødt til at skrive et brev, og at de bliver nødt til at bruge KL-topmødet til at fortælle ministeren, at KL altså ønsker ro om folkeskolen, dels fordi regeringen selv har skrevet det ind i sit regeringsgrundlag, dels fordi KL jo mener det samme som en enig forligskreds, anerkender ministeren så, at hun har et ansvar her? Og hvad vil ministeren gøre for at genoprette tilliden?

Kl. 15:56

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren for at svare.

Kl. 15:56

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak for det. Nu er det jo ikke så længe siden, at Socialdemokratiet havde undervisningsministerposten, og så vidt jeg husker, var der en del ballade omkring folkeskolen på det tidspunkt. Der opstod også nogle tillidsbrister i forhold til nogle af de væsentlige grupper omkring folkeskolen, og det er nu mit arbejde, kan man sige, at tage bolden op og sørge for, at tingene fungerer helt ude i klasselokalet for eleverne, for pædagogerne, for lærerne og for forældrene.

Kl. 15:56

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak for det. Spørgsmål nr. 25 er hermed afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 26, som er stilet til undervisningsministeren af hr. Morten Bødskov, Socialdemokratiet, med fru Annette Lind som medspørger.

Kl. 15:56

Spm. nr. S 923

26) Til undervisningsministeren af:

Morten Bødskov (S) (medspørger: **Annette Lind** (S)):

Mener ministeren, at hun har et ansvar for den uro på folkeskoleområdet, som bl.a. Kommunernes Landsforening kritiserer?

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Værsgo til spørgeren.

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder sådan her: Mener ministeren, at hun har et ansvar for den uro på folkeskoleområdet, som bl.a. Kommunernes Landsforening kritiserer?

Kl. 15:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 15:57

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Jeg vil altid som undervisningsminister have et ekstra stort ansvar for folkeskoleområdet, og jeg tager både ansvar for at skabe ro om folkeskolen og samtidig sikre en løbende vurdering af, om der er behov for enkelte justeringer som opfølgning på erfaringerne med reformen. Jeg ved ikke præcis, hvad det er for en uro på folkeskoleområdet, som spørgeren henviser til at bl.a. KL kritiserer. Hvis spørgeren henviser til det forsøg, som jeg vil igangsætte, med mere fleksible muligheder for tilrettelæggelse af skoledagen, så er det jo et forsøg, der giver skoler, der ønsker det, mulighed for at prøve, om de ved at omlægge nogle timer til konkrete og afgrænsede pædagogiske kvalitetsunderstøttende indsatser i overensstemmelse med lokale prioriteringer, ønsker og behov kan mindske gabet mellem de dygtigste og de svageste elever. At nogle skoler får mulighed for at lave forsøg, mener jeg på ingen måde er udtryk for en generel uro på folkeskoleområdet.

Kl. 15:58

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 15:58

Morten Bødskov (S):

Jeg må sige, at jeg er lidt overrasket over, at ministeren kan stå og sige, at hun ikke ved, hvad det er for en uro på folkeskoleområdet, som jeg som spørger henviser til. Sådan forstod jeg det, ministeren sagde. Altså, hvis man har læst bare lidt af medieomtalen fra Kommunernes Landsforenings topmøde i Aalborg her i sidste uge, vil man jo se det helt ekstraordinære, at kommunerne efterspørger arbejdsro til folkeskolen. Ministeren har sågar fået et brev tilsendt, hvor de pointer, der har været fremført i offentligheden, er gengivet. Derfor undrer det mig lidt, at ministeren så står og siger, at det har hun sådan set ikke rigtig nogen erindring om. Men så lad os bringe erindringen frem.

Det er jo alvorligt, at de organisationer, som skal være med til at sikre, at børnene kan få en ordentlig uddannelse, få en ordentlig og rolig gang i folkeskolen, kritiserer ministeren, som de gør. Det er jo ikke hver dag, det ses. Det håber jeg trods alt ministeren er enig i. Når man lytter til de ting, der bliver sagt fra de her organisationers side, er det jo heller ikke småting. Derfor er det vel relevant at spørge ministeren, om det overhovedet gør indtryk, at man har så stor en andel af hovedorganisationerne på folkeskoleområdet, som beder om arbejdsro. Og mener ministeren, som spørgsmålet er, at hun har et ansvar for den uro, der har været på folkeskoleområdet?

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:59

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg kan betygge spørgeren og parterne med, at det rammeforsøg, som ordføreren formentlig henviser til, udgøres af 50 folkeskoler, dvs. ca. 4 pct. af det samlede antal folkeskoler i Danmark. Og der

tales om en lokal frihedsgrad, hvor hensigten er at bruge ressourcerne en lille smule anderledes i forhold til at imødekomme lokale behov og lokale prioriteringer. Det synes jeg er et rimeligt forsøg, som er inden for en meget afgrænset ramme, hvis man ser det i sammenligning med en masse andre rammeforsøg, der er blevet sat i gang, herunder også nogle af de rammeforsøg, der er blevet sat i gang af Socialdemokratiet.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 16:00

Morten Bødskov (S):

Tak, formand. Man kan sige, at det paradoksale, når man ser på folkeskolereformen og de store trivselsundersøgelser, der er lavet, er, at man ser, at i hvert fald én af dem peger på, at eleverne mener, at der er skabt mere ro og orden i folkeskolen. Lærerne, mener de, kommer oftere til tiden og er hurtigere til at skabe ro i klassen. Det er vurderingen i den trivselsundersøgelse, der blev offentliggjort i, tror jeg, august måned sidste år. Det er jo meget, meget positivt. Men så er det rimelig paradoksalt, at den minister, som har hovedansvaret for at sikre, at reformen rent faktisk bliver ført ud i livet, bliver beskyldt for at skabe uro om folkeskolen.

Kan ministeren ikke godt se, at det måske er en lidt forkert rolle at indtage som minister? Derfor spørger vi bare om, punkt 1): Synes ministeren ikke, det er rimelig usædvanligt, at så store organisationer, som har hovedansvaret for folkeskolen, sender sådan et brev, kritiserer ministeren? Og punkt 2): Mener ministeren, at hun har et ansvar for den uro, som man nu nævner i kritikken af folkeskolen?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 16:01

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Spørgeren henviser til nogle af de rapporter, der er lavet som følgeforskning af folkeskolereformen. Dem har jeg læst. Jeg kan jo spørge spørgeren, om han er bekendt med, at et af de steder, hvor der faktisk er en fuldstændig evident stigning, altså ikke bare en marginal stigning, men en voldsom stigning, er i forældrenes vurdering af uro i klassen. Det er en af de mest markante stigninger, der er, desværre. Det er forældrenes vurdering af uro i klassen. Det er jo ikke det hele billede af folkeskolen, men det er noget af det, som følgeforskningen peger på er en udfordring.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så siger vi foreløbig tak til spørgeren, fordi der er en medspørger, der er fra Socialdemokratiet. Det er fru Annette Lind. Værsgo.

Kl. 16:02

Annette Lind (S):

Det er virkelig paradoksalt, at ministeren som det eneste i følgeforskningen trækker uro i klassen frem. Det er jo sådan, at 95 pct. og 96 pct. af forældrene er tilfredse med folkeskolen og det, lærerne leverer i folkeskolen. Der er rigtig, rigtig mange gode takter i følgeforskningen. Der er et eller to punkter, der er en lille smule kritiske. Det gælder uro i klassen. Det skal vi selvfølgelig hjælpe skolerne til at blive bedre til at håndtere. Men er det ikke bare typisk, at det er det, der bliver trukket frem?

Når ministeren får et brev fra seks væsentlige aktører i folkeskolen, der bl.a. skriver, at skoler og kommuner kan gennemføre deres arbejde, uden at der rejses tvivl om rammerne for folkeskolen, og det

er sådan, at man har en forligskreds, som er fuldstændig enige om det, og kritikken ene og alene går på ministeren, anerkender ministeren så ikke, at der er behov for ro i folkeskolen fremadrettet?

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 16:03

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Der er behov for ro både i folkeskolen og helt ud i klasselokalet. I virkeligheden er det sidste jo det vigtigste. Det vigtigste er, at vores børn kan komme ud i klasserne og sidde der og modtage undervisning i et miljø, som fungerer, og hvor der er ro. Når jeg fremhæver det eksempel, er det selvfølgelig, fordi spørgeren fremførte et andet eksempel, som er mindre evident end det, som jeg fremførte. Når jeg forholder mig til følgeforskningen, gør jeg det på den måde, som jeg altid er gået til forskning på, nemlig ved at se, hvor der er evident fremgang eller tilbagegang. Der er en række parametre i det, som følgeforskningen har undersøgt, hvor der ikke er nogen evident fremgang eller tilbagegang.

Der, hvor det er interessant, er selvfølgelig der, hvor man kan se der sker en fremdrift, eller hvor noget går baglæns. Der, hvor vi ser fremdrift, er f.eks. i spørgsmålet om bevægelse. Dels er der stor interesse fra de fagprofessionelles og fra elevernes side, dels ser det ud til at være det element, som man med størst sandsynlighed kan sige har en positiv effekt for elevernes trivsel og læring. Det er den slags forskningsresultater, der er interessante.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er der ½ minut mere til medspørgeren. Værsgo.

Kl. 16:04

Annette Lind (S):

Det er jeg glad for. Vi har begge to læst følgeforskningen. Når ministeren bliver kritiseret for at skabe uro om folkeskolen, er det måske, fordi ministeren altid kun trækker det frem, som ikke går godt. Det er jo sådan, vil jeg sige til ministeren, at de få, få steder i følgeforskningen, hvor det ikke går godt, er det, som ministeren trækker frem nu. Har ministeren ikke et ansvar for at fortælle om alle de gode punkter, der er i følgeforskningen? Om den gode læring, om at forældrene er tilfredse? Som ministeren selv sagde til mig, er det ikke nogen kioskbarer. Jo, det er en kioskbarer, at 96 pct. af forældrene er tilfredse med folkeskolen. Har ministeren ikke et ansvar for at fortælle den gode historie i stedet for at trække de få dårlige frem?

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 16:05

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Nu er vi så begyndt at citere fra lukkede møder. Det var jeg ikke klar over at vi gjorde. Det er selvfølgelig en interessant betragtning, som jeg må tage mig med mig hjem fra den dialog, vi har her i dag. Jeg synes, det er vigtigt, at vi både kan have en dialog her og en dialog, når vi sidder i andre fora. Det ved jeg ikke hvordan I opfatter i Socialdemokratiet.

Det er klart, at der, hvor der er en nyhedsværdi, er der, hvor der sker en ændring. Når vi fra ministeriet sender en pressemeddelelse ud, der siger, at forældrene stadig væk er tilfredse og niveauet er cirka det samme i folkeskolen, er der ikke ret mange medier, der griber den historie. Det er bare den måde, medierne fungerer på. Det er ikke et område, hvor jeg kan gøre fra eller til.

Kl. 16:06

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så siger vi tak til medspørgeren og går tilbage til hovedspørgeren. Værsgo.

Kl. 16:06

Morten Bødskov (S):

Ministeren behøver på ingen måder at betvivle, hvordan Socialdemokratiet opfatter det her område. Det ved hun ganske udmærket: med stor alvor.

Vi har jo flere onsdage gjort forgæves forsøg på at få svar, og jeg er helt sikker på, at vi bliver ved, indtil vi får fundet ud af, om ministeren ser med tilsvarende alvor på vigtigheden af at få implementeret den her reform ordentligt. Jeg må bare konstatere, at ministeren har kaldt den her reform virkelig voldsomme ting tidligere. Derfor rejser der sig naturligt et spørgsmål, når man nu bliver kritiseret af Kommunernes Landsforening og andre organisationer, som har ansvaret for at føre reformen ud i livet samme med politikerne og forligskredsen: Mener ministeren, at hun har et ansvar for den uro, som de her foreninger mener der er på folkeskoleområdet? Ministeren er trods alt minister. Det er hendes ansvar. Så det er meget enkelt bare at sige ja.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 16:07

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Socialdemokratiet har tilsyneladende valgt den her strategi om, at vi skal føre dialogen om folkeskolen og reformen primært gennem samråd og § 20-spørgsmål. Det er helt i orden. Det kan vi godt gøre. Det gør vi bare. Men vi har jo derudover et fælles ansvar for at få tingene til at fungere. Det har jeg sagt nogle gange i løbet af i dag, og jeg siger det gerne igen: Det, der er vigtigt for eleverne, er, at skoledagen fungerer helt ud i klasselokalet, og det er det, der er mit overordnede ansvar.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi faktisk tak til både spørger og minister.

Men vi holder alligevel de samme på banen, idet det næste spørgsmål er til den samme minister og fra den samme spørger.

Kl. 16:08

Spm. nr. S 927

27) Til undervisningsministeren af:

Morten Bødskov (S) (medspørger: Annette Lind (S)):

Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre arbejdsro om folkeskolen, som bl.a. Kommunernes Landsforening efterspørger?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så det er hr. Morten Bødskov for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 16:08

Morten Bødskov (S):

Jeg siger mange tak til formanden og læser spørgsmålet op. Det lyder: Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre arbejdsro om folkeskolen, som bl.a. Kommunernes Landsforening efterspørger?

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg har ikke aktuelle planer om at sætte nogen initiativer i gang med det særskilte formål at sikre ro om folkeskolen, men jeg har planer om ikke at lave nogen ny reform af folkeskolen, hvilket i regeringens optik er afgørende for at være med til at give folkeskolen ro til det arbejde, de gør bedst.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:08

Morten Bødskov (S):

Det må jeg sige, det er noget af et overraskende svar. Ministeren siger, at hun ikke har tænkt sig at tage særskilte initiativer, der kan hjælpe med at sikre ro om folkeskolen. Al ære og respekt, det er jo ikke hvilke som helst organisationer, der har skrevet til ministeren og påpeget, at ministerens ageren har været med til at sikre uro om folkeskolen. Så det, ministeren står her og siger nu, er, at hun sådan set er meget tilfreds med den måde, det foregår på, og man må forstå, at der åbenbart ikke skal ske noget, selv om bærende organisationer på folkeskoleområdet påpeger, at ministeren har været med til at skabe uro.

Jeg ved ikke, om man i folkeskolen i dag undervises i kaosteori, men man kunne godt forestille sig, at det her ville være en del af det fag, hvis man bliver undervist i kaosteori, for det er da noget af en udtalelse. De, som skal være med til at bære folkeskolereformen igennem, og som har skrevet et ordentligt brev til ministeren om, at der er behov for arbejdsro, får at vide, at det har ministeren ikke tænkt sig at tage noget som helst initiativ til at sikre. Derfor må jeg sige, at vi, jeg taler for hele Socialdemokratiet, er temmelig overrasket over det.

Det er så bare et spørgsmål til ministeren: Når nu sådan et brev kommer ind i postbakken til ministeren, så læser ministeren det vel? Man skal have et langstrakt samarbejde med de her organisationer – også selv om man har sagt de vildeste ting om folkeskolen, altså at den vil gøre ondt på eleverne, og at det var verdenshistoriens største projektarbejde, og jeg ved ikke, hvad der er blevet sagt.

Gør det ikke indtryk på ministeren, at de her organisationer, som alle er betydende på folkeskoleområdet, kritiserer ministeren for at have skabt uro på folkeskoleområdet?

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 16:10

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Nej, det var faktisk ikke det, jeg sagde, men det her med at tillægge hinanden bestemte meninger eller holdninger er jo en politisk disciplin. Det, jeg sagde, var, at jeg ikke arbejder alene og særskilt med det, men gør en mangfoldighed af indsatser, som meget gerne skulle skabe ro om skolen og helt ud i klasselokalet, og de initiativer vil som regel have en faglig kerne, de vil dreje sig om den gode undervisning, om det gode arbejdsliv, om det gode børneliv, om forældre-samarbejdet. Det er jo nogle af de ting, som jeg samarbejder med de her organisationer om. Det drejer sig om et kvalitetsforum, hvor vi har nedsat arbejdsgrupper, der arbejder med de her temaer. Det er en dialog, som er vigtig, og min forventning er, at den faglige dialog vil have en positiv afsmittende effekt.

Kl. 16:11

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det spørgeren.

Kl. 16:11

Kl. 16:14

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, at dem, der har siddet herinde længere end mig, vil kunne være enig i, at det dog sjældent er set, at en minister har siddet så relativt kort tid, og at der så dumper et brev ind ad brevsprækken, som grundlæggende er en alvorlig kritik af ministerens virke på folkeskoleområdet. Det er jo ikke hvem som helst, som skriver det her brev. Derfor er det naturlige spørgsmål jo bare igen: Anerkender ministeren et ansvar for, at der er skabt uro på folkeskoleområdet?

Kl. 16:12

Annette Lind (S):

Det var nu engang svaret til min kollega hr. Morten Bødskov, jeg gerne ville have at ministeren skulle læse op igen. Jeg vil gerne have, at ministeren læser den passage, hvor der står, at man ikke ønsker at tage yderligere initiativer – bare svaret, så vi kan høre fra ministerens egen mund, hvad det var, der blev sagt, så vi ikke lægger ord i munden på ministeren. Men ministeren sagde ret klart og tydeligt, at hun ikke ville tage yderligere initiativer, så jeg vil bare bede om, at det bliver læst højt en gang til.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 16:12

Kl. 16:15

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg anerkender fuldstændig mit ansvar for folkeskolen, for eleverne, for undervisningen og for folkeskolereformen, og jeg skal også være i en dialog med organisationerne. Det er jeg i Kvalitetsforum for Folkeskolen og også i andre sammenhænge, og min forventning er, at organisationernes vigtigste perspektiver her er børnene, eleverne, og den gode undervisning. Så det er jo det, vi skal mødes om; det er det, vi har et fælles ansvar for; og det er også det, jeg læser at organisationerne er optaget af, nemlig at skabe en endnu bedre skoledag for eleverne. Det er jo det, der tilsammen skal give ro i skolen og helt ud i klasselokalet.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger foreløbig tak til hr. Morten Bødskov, idet medspørgeren er fru Annette Lind. Værsgo.

Kl. 16:13

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Nu er det jo så heldigt, at alt, der foregår her i salen, bliver dokumenteret på video, så det kan man gå ind og finde. Det, jeg taler om, er initiativer med det særskilte formål. Jeg oplever, at mit ansvar for skolen har et fagligt indhold. Det er den faglige dialog, jeg er i med organisationerne; det er ansvaret for elevernes skoledag; det er ansvaret for lærernes og pædagogernes arbejde, deres arbejdsliv; og det er ansvaret for forældrenes indflydelse og den gode undervisning. Det er jo den dialog, der skal styrke skoledagen og skabe ro helt ud i klasselokalet. Det er klart, at vi derudover sagtens kan gribe telefonen og tale sammen, men det er jo det faglige samarbejde, der samler os, og det er også det, som parterne siger i deres brev at de er optaget af, nemlig at skoledagen skal komme til at fungere endnu bedre. Det er det arbejde, vi skal være fælles om.

Kl. 16:16

Annette Lind (S):

Hvis det var sådan, at det var mig, der var minister og havde fået sådan et kritisk brev fra så centrale aktører, så er jeg ikke sikker på, at jeg ville have ventet, til KL's topmøde var færdigt, eller bare til brevet næsten var landet på mit skrivebord. Så ville jeg i hvert fald have taget en samtale. Hvis det er sådan, at ministeren mener, at min kollega hr. Morten Bødskov lægger ord i munden på hende, så vil jeg gerne bede ministeren om at læse den passage igen i ministerens papirer, hvor der står, at man ikke ønsker at tage yderligere initiativer. Jeg vil gerne bede ministeren om at læse den igen.

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så siger vi tak til medspørgeren og går tilbage til hovedspørgeren. Værsgo til hr. Morten Bødskov.

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Altså, man kan sige, at der jo ikke er noget voldsomt nyt i det her. Ministeren følger den linje, hun har fulgt, lige siden folkeskolereformen så dagens lys – hun kritiserer den ned under gulvbrædderne, kalder den de vildeste ting og forsøger ellers at skabe uro og usikkerhed om den, og nu bliver hun så kritiseret for det.

Derfor synes jeg bare, at det er rimelig paradoksalt, at der i de trivselsundersøgelser, der er blevet lavet, peges på, at der er kommet mere ro og orden i klasserne – og det er godt, siger eleverne – men den, der er blevet et problem, er ministeren, og ministeren bliver nu af en perlerække af store organisationer, som har hovedansvaret for at få folkeskolereformen til at fungere, kritiseret for at skabe uro. Kan ministeren ikke godt se, at det kunne være, man skulle prøve at tage et initiativ for ligesom at for lagt det ned, således at den folkeskolereform, vi alle sammen forhåbentlig har et ønske om skal blive en succes, rent faktisk også bliver en succes?

Kl. 16:17

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det ord, jeg brugte, var ordet særskilt, for man kan ikke se det adskilt fra det faglige arbejde. Det er det faglige arbejde med skolen, der skal skabe ro. Derudover har jeg selvfølgelig en dialog med organisationerne. Det er klart, at jeg har det, og det er en dialog, som er fortløbende. Det, jeg læser mig til står i brevet, og det, som jeg også kan forstå på parterne, er jo, at de har en interesse i at udvikle skoledagen. Det er en fælles interesse, som vi har, og som vi deler, og som vi skal tage ansvar for. Det oplever jeg også at parterne gør.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jamen jeg kommer til at tage masser af initiativer – det er der slet ikke nogen tvivl om. Jeg kommer til at være i en tæt dialog med organisationerne, både individuelt og sammen. Vi har et fagligt samarbejde, der handler om at skabe en bedre skoledag for eleverne. Det er bl.a. også det, som det brev til mig handler om. Det arbejde tager jeg meget alvorligt; det er det arbejde, der skal føre til en bedre skoledag for eleverne og give ro i skolen, helt ud i klasselokalet.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til både spørgerne og ministeren.

Det næste spørgsmål er nr. 28, og det er til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet.

Kl. 16:18

Spm. nr. S 899

28) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvordan forholder ministeren sig til den kritik, der den seneste tid har været fra bl.a. Aalborg Universitetshospital, Danske Regioner og Brancheforeningen for Privathospitaler og Klinikker om, at den nye postaftale kan være med til at forlænge udrednings- og behandlingsforløb i det danske sundhedsvæsen?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Jeg giver hermed ordet til spørgeren for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 16:18

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder sådan her: Hvordan forholder ministeren sig til den kritik, der den seneste tid har været fra bl.a. Aalborg Universitetshospital, Danske Regioner og Brancheforeningen for Privathospitaler og Klinikker om, at den nye postaftale kan være med til at forlænge udrednings- og behandlingsforløb i det danske sundhedsvæsen?

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 16:18

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til artiklen den 10. marts 2017 i Avisen.dk, hvor Danske Regioner og privathospitalernes brancheorganisation, Sundhed Danmark, udtrykker, at man er bange for, at den nye postaftale kan gøre det svært for privathospitaler at udrede inden 30 dage, når de overtager en patient.

Lad mig derfor straks slå fast, at der ikke er indgået nogen ny postaftale. Postaftalen fra den 3. maj 2016 er den senest indgåede aftale. Hovedparten af elementer i aftalen blev udmøntet pr. 1. juli 2016 i en såkaldt individuel tilladelse til Post Danmark, som gælder til den 31. december 2019.

Det, der har været omtalt i pressen, er en ny produktionsmodel, som Post Danmark planlægger at indføre. Denne nye produktionsmodel kan rummes inden for rammerne i postaftalen fra maj 2016.

Ifølge aftalen med staten skal Post Danmark levere 93 pct. af standardbrevene inden for 5 hverdage. Det skal Post Danmark fortsat. Med henvisning til bl.a. dette servicekrav, er det Post Danmarks plan, at der omdeles breve en gang om ugen på en fast dag, et geografisk område modtager posten hver mandag, et andet geografisk

område modtager post hver tirsdag osv. Pakker og quickbreve leveres som hidtil dag til dag.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren.

Kl. 16:20

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak til ministeren. Jo, det er lige nøjagtig den artikel, som ministeren henviser til, og som sundhedsordfører for Socialdemokratiet vil jeg sige, at det er helt afgørende, at der er et samspil i nationens funktioner. Man ved og man ser, at det er et problem i dag for sundhedsvæsenet at få leverancer frem i løbet af et døgn, også med quickbreve, og at det problem forringer kvaliteten i vores sundhedsvæsen.

Derfor er mit spørgsmål også til ministeren: Hvem i regeringen bærer ansvar for den forringelse, der åbenlyst er i sundhedsvæsenet? Jeg har tidligere i dag forsøgt at få sundhedsministeren til at tage ansvar. Det ville sundhedsministeren ikke, sundhedsministeren vægrer sig endda ved at skulle besvare spørgsmålet og skubbede det over til transportministeren, og derfor er det jo helt klart min forventning, at transportministeren kan sige, hvad regeringens holdning er, og hvem der kæmper for patientsikkerheden, smidigheden, den høje kvalitet, som vi alle sammen gerne vil have i vores sundhedsvæsen.

Netop nu sidder der oppe på mit kontor en flok bioanalytikere fra Region Nordjylland, som siger: Her er en udfordring. Og det, ministeren sluttelig siger til mig, er, at quickbrevene er fra dag til dag. Jamen sådan er det jo ikke, og ministeren ved det også godt, for ministeren har tidligere på året i et samråd, der blev afholdt herinde, vedkendt sig, at der er problemer med at få leverancerne ført igennem fra dag til dag.

Konsekvensen er, at blodprøver og vævsprøver, som er frosset ned og bliver sendt fra Nordjylland til København, er tøet op, når de ankommer til Rigshospitalet. Det handler om akut syge børn og voksne, hvis liv og helbred og helbredelse står på spil, og nu kan man se, at det, der tidligere fungerede, ikke længere fungerer.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 16:22

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg skal jo stå vagt om den postaftale, som et bredt flertal af partier, herunder hr. Flemming Møller Mortensens parti, har indgået i det her Folketing, og den postaftale sikrer, at der leveres almindelig post inden for 5 hverdage. Postaftalen beskæftiger sig ikke med quickbreve eller andre leverancer. Det er det frie marked. I henhold til den postaftale, som hr. Flemming Møller Mortensens parti har indgået, er det et spørgsmål om udbud og efterspørgsel, hvilke virksomheder der kan levere, og hvilke der ikke kan levere, og det er op til postkunderne at benytte de virksomheder, som bedst leverer en service, som postkunderne efterspørger.

Så det er ikke inden for postaftalen, den postaftale, som jeg skal stå på mål for, og det er en postaftale, som jo altså er lavet med bl.a. hr. Flemming Møller Mortensens parti.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:23

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil gerne citere en ting, og det er noget, ministeren har sagt på et samråd. Jeg citerer:

Post Danmark er i dialog med regionerne og har bl.a. aftalt, at regionerne får foretaget en separat kvalitetsmåling af deres quickbreve, så Post Danmark sammen med regionerne får mulighed for at finde ud af, hvad der kan være af specifikke årsager til den oplevede utilfredsstillende kvalitet. Citat slut.

Det er ministerens ord, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvor langt man er kommet i den her separate kvalitetsmåling, som jo altså skulle finde årsagerne til, at det går galt i forhold til leverancerne hurtighed.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 16:23

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det kan jeg ikke på stående fod give svar om, men vi befinder os på et frit marked, og det vil sige, at den offentlige sektor, herunder sundhedsvæsenet, er indkøber af en ydelse hos private firmaer og altså også hos det firma, der hedder PostNord, som opererer på et marked med private firmaer.

Så der er ikke anderledes regler der, end der er, hvis man som offentlig virksomhed eller som offentligt sygehus bestiller serviceydelser fra andre serviceleverandører inden for andre områder end postlevering. Det er ikke under mit ressortområde at kunne pålægge Post Danmark at skulle gøre det på en bestemt måde. Det eneste, jeg kan sige, er, at der er et frit marked, og hvis man er utilfreds med den ene leverandør af post, skal man gå til en anden leverandør af post, som man har mere tillid til.

Postaftalen regulerer alene, at der skal kunne leveres B-post med maks. 5 hverdages forsinkelse.

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er der lige 30 sekunder mere til spørgeren.

Kl. 16:24

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg må blot sige, at ministeren med al tydelighed illustrerer sine liberale holdninger. Jeg får ikke et svar fra transportministeren, jeg fik ikke et svar fra sundhedsministeren, og derfor må jeg jo stå her i dag med den konklusion, at vi i hvert fald har en regering, som ikke lytter til vores sundhedsvæsen, der har den udfordring, at man har svært ved at levere den rigtige patientsikkerhed, den rigtige kvalitet. Ministeren siger bare, at det er det frie marked, og at det er det frie markeds kræfter, der må husere.

Jeg må blot sige: Der registreres en tydelig kvalitetsforringelse, og det går ud over patientsikkerheden.

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 16:25

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg står på mål for den postaftale, som er indgået med bl.a. hr. Flemming Møller Mortensens parti, og den postaftale regulerer ikke levering af quickbreve. Den postaftale regulerer levering af almindelig post med højst 5 hverdages forsinkelse. Det er det, som postaftalen handler om.

Hvis hr. Flemming Møller Mortensens parti ønskede, at postaftalen også skulle rumme noget om quickbreve, så skulle hr. Flemming Møller Mortensens parti have krævet det i postaftalen. Problemet var, at det ville være blevet meget dyrt, og det var ikke en pris, som bl.a. hr. Flemming Møller Mortensens parti var villig til at betale.

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til spørgeren og foreløbig tak til ministeren.

Det næste spørgsmål er til samme minister, nemlig transport-, bygnings- og boligministeren, af fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:26

Spm. nr. S 901 (omtrykt)

29) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Oplever ministeren, at de forskellige ghettoindsatser virker efter hensigten?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:26

Pernille Bendixen (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder sådan her: Oplever ministeren, at de forskellige ghettoindsatser virker efter hensigten?

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 16:26

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Jeg oplever, at det, der gøres i ghettoerne og i de udsatte boligområder, trækker i den rigtige retning. Der finder i højere grad en koordineret indsats sted, og de aktiviteter, som sættes i værk, er i højere grad end tidligere baseret på viden om, hvad der virker, og der er også tendenser, som peger i retning af, at indsatserne har den ønskede virkning.

Der er siden 2006 og frem til 2018 afsat midler i Landsbyggefonden til helhedsplaner med boligsociale indsatser, infrastrukturforandringer og renoveringer i udsatte boligområder. Det er lovbestemt, at de boligsociale indsatser skal evalueres, og SFI og Rambølls evaluering af 2006-2010-puljen blev offentliggjort i efteråret 2016.

Evalueringen viser, at flere i de udsatte boligområder er kommet i beskæftigelse, både hvad angår tilflyttere og beboere, som i stigende omfang er kommet i arbejde. Dertil kommer, at beboerne føler sig mere trygge, deltager i flere aktiviteter og i det hele taget mener, at boligområderne er bedre end deres rygte. Det er positive resultater.

Der er i forbindelse med SFI's evaluering løbende offentliggjort delresultater, som har påpeget udfordringer med organiseringen og styringen af indsatserne i de udsatte boligområder. Det har ført til ændringer både i forbindelse med udmøntningen af 2010-2014-puljen og den nuværende pulje, som finansierer boligsociale indsatser i perioden i 2015-2018. Der er indført krav om entydig ledelse af helhedsplanerne og kommunalt engagement.

Landsbyggefonden skal endvidere prioritere aktiviteter med dokumenteret effekt. Helhedsplaner med både en fysisk infrastrukturel forandring og en social indsats har fortrinsret til økonomisk støtte. Det bygger på, at undersøgelser viser, at en kombination af strukturelle forandringer af områdernes fysik og en social indsats har dokumenteret socioøkonomisk effekt for beboerne i de udsatte boligområder. Af samme grund er der også prioriteret betydelige midler til infrastrukturforandringer i de udsatte boligområder.

Jeg mener, at der er grund til at tro, at de skærpede krav til aktiviteter og indsatser i de udsatte boligområder i bred forstand vil have en positiv betydning for effekterne af de indsatser, som er iværksat, og som endnu en indikator på, at det går den rigtige vej i de udsatte

boligområder, er antallet af ghettoområder for andet år i træk nede på 25, hvilket er det laveste antal nogen sinde.

Kl. 16:31

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 16:31

Kl. 16:29

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Kraks Fond har udgivet en rapport, der hedder »Et historisk tilbageblik på de særligt udsatte boligområder udpeget i 2014«. Det er den rapport, jeg står med her. Den slår fast, at der faktisk ikke rigtig er sket noget som helst. Og så er der den her artikel »30 års ghetto-indsats er slået fejl«. Hvad er ministerens holdning til, at den her rapport konkluderer noget andet end det, som ministeren står og svarer til mig lige nu?

Pernille Bendixen (DF):

Man hører tit, at ressourcestærke personer fra de her områder, altså dem, som bliver ressourcestærke, flytter ud af området, og at det er derfor, at man ikke kan se en effekt. Spørgsmålet er så, hvad hensigten med de her helhedsplaner egentlig er. Er det, at vi skal bruge 2,2 mia. kr. på at løfte enkeltpersoner ud af et ghettoområde, eller er det, at vi skal løfte hele området som en helhed?

Kl. 16:32

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 16:32

Kl. 16:29

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg tror bl.a., at det er et spørgsmål om, hvor lille en effekt man siger der skal til, for at der er en fremgang. Altså, hvis man kigger i det store billede, er meget gået den gale vej i Danmark de sidste 30 år. Men hvis man så går ned og kigger på de sidste år på et mindre billede, kan man godt ane fremgang forskellige steder. Men jeg er enig i, at den førte boligpolitik i Danmark de sidste 30, 40, 50 år ikke har været en entydig succes, og nogle gange må man også sige, at den nok har været en fiasko.

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er det sidste, altså at vi har nogle helhedsplaner, som gør, at områderne bliver mere tiltrækkende for mennesker, der har et job og kan finde ud af at begå sig i samfundet uden at have store sociale problemer, så de områder ikke kun tiltrækker personer, der er uden arbejde og måske også har andre sociale problemer ved siden af. Det handler også om en åbenhed over for, at der kan bygges eller etableres andre former for boliger i områderne, altså at det ud over almen-nyttig udlejning også kan være ejerboliger eller måske noget privat udlejning eller lignende.

Så det er en rimelig stor opgave; det er jeg fuldstændig enig i. Og det, vi gør nu, kan bidrage til, at tingene går lidt i den rigtige retning. Men det kæmpestore ryk kræver måske noget mere radikalt.

Kl. 16:33

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til både spørger og minister, og går videre i rækken af spørgsmål.

Det næste spørgsmål er til kirkeministeren, og spørgeren er fru Karen J. Klint.

Kl. 16:33

Kl. 16:30

Pernille Bendixen (DF):

Det er jeg glad for at ministeren konkluderer. Det er jo sådan, at der i perioden 2006-2010 er brugt 2,2 mia. kr., som Landsbyggefonden har givet ud til netop de her indsatser. Og nu siger ministeren, at man nok kan ane en lille fremgang, og at det har en lille effekt. Men altså, synes ministeren, at det er tilfredsstillende i forhold til 2,2 mia. kr.?

Spm. nr. S 912

30) Til kirkeministeren af:

Karen J. Klint (S):

Er ministeren enig i, at der ikke er noget lovgivningsmæssigt til hinder for, at grønlændere i Danmark vil kunne få adgang til at oprette tilsvarende særlige menigheder med grønlandsktalende præster og egne menighedsråd i afgrænsede geografiske områder på linje med døvemenighederne?

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 16:30

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Nej, det synes jeg sådan set ikke. Men jeg er bange for, at nogle af de ting, man skal gøre for at få en stor effekt, er der ikke opbakning til fra et flertal i Folketinget. Det handler om en bred række områder, og ikke mindst spørgerens parti, Dansk Folkeparti, har pointeret, at det handler om, hvor mange der kommer til Danmark som flygtninge og immigranter og bliver offentligt forsørget og aldrig får tilknytning til det danske arbejdsmarked og bliver en naturlig del af det danske samfund. Det handler også om vores beskæftigelsespolitik og vores skattepolitik.

Skriftlig begrundelse

Der bor flere tusinde grønlændere i Danmark, der efterspørger mere kirkelig betjening og sjælesorg på eget modersmål i den danske Folkekirk, som de betaler kirkeskat til. Danskere i Grønland har adgang til flere dansktalende præster. Døve kirkemedlemmer, der har tegnsprog som modersmål, er organiseret i særlige døvemenigheder med egne præster.

Men det handler måske også om, hvorvidt det egentlig er klogt at henvise alle boligsociale problemer til bestemte udvalgte områder, i stedet for at vi har en åbenhed over for, at boligsociale problemer måske også kunne løses af andre end bestemte almennyttige boligorganisationer og deres afdelinger, hvor der i forvejen er store boligsociale problemer.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Er ministeren enig i, at der ikke er noget lovgivningsmæssigt til hinder for, at grønlændere i Danmark vil kunne få adgang til at oprette tilsvarende særlige menigheder med grønlandsktalande præster og egne menighedsråd i afgrænsede geografiske områder på linje med døvemenighederne?

Kl. 16:33

det. Men der er jo ikke selvstyrepengene i en dansk finansieret folkekirkopræst, der også skal tale grønlandsk. For den præst, selvstyret har med at gøre, er jo den til grønlændere, som ikke er bosat i Danmark, men som af andre årsager er hernede. Er det ikke korrekt forstået?

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 16:35

Kirkeministeren (Mette Bock):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Jeg er helt enig i, at der ikke er noget lovgivningsmæssigt til hinder for, at der oprettes et eller flere menighedsråd for grønlændere bosat i Danmark, på samme måde som vi kender det fra døvemenighederne.

Kl. 16:33

Kirkeministeren (Mette Bock):

Det kan jeg ikke sige noget bestemt omkring på nuværende tidspunkt, for vi vil meget gerne lave en løsning, som alle parter er enige om er en god løsning. Og der kan være forhold, også på Grønland, som kan have indflydelse her. Så det er ikke noget, jeg kan konkludere på definitivt på nuværende tidspunkt, selv om jeg gerne ville.

Kl. 16:36

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg vil være positivt indstillet over for oprettelse af et eller flere menighedsråd for grønlændere, når spørgsmålet om den kirkelige betjening af grønlændere bosat i Danmark er afklaret.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 16:34

Karen J. Klint (S):

Jeg tager det svar til efterretning og ser frem til, at vi får en god løsning, hvor alle de danske medlemmer af folkekirken selvfølgelig er med til at sikre, at det grønlandske mindretal i Danmark får en grønlandsk betjening, som de kan være tjent med, hvad angår de kirkelige handlinger.

Kl. 16:36

Karen J. Klint (S):

Ja, og så er vi lige ved kernen af spørgsmålet, for hvordan får vi det afklaret? Hvem er det, der skal tage teten her? Er det os i Kirkeudvalget, eller er det ministeren? Eller er det ud fra den skriftlige henvendelse, vi har modtaget fra herboende grønlændere? For det drejer sig jo om grønlændere, som er bosat i Danmark, og som betaler ikke kun deres almindelige skat, men for manges vedkommende også deres kirkeskat, og derfor forventer de jo, at det er en 100 pct. dansk betalt præst, som også betjener dem, men på deres modersmål.

Kl. 16:34

Kirkeministeren (Mette Bock):

Jeg ser også frem til, at vi får et rigtig godt samarbejde om de her ting.

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi bliver på banen, for det næste spørgsmål er stadig til kirkeministeren, og det er også af samme spørger, nemlig fru Karen J. Klint, Socialdemokratiet.

Kl. 16:36

Kirkeministeren (Mette Bock):

[Lyddufald] ... på det er, at vi er i gang med en afklaring nu. Vi er i tæt kontakt med grønlænderne og repræsentanter for grønlænderne, vi er i tæt kontakt med de danske biskopper, og vi er i tæt kontakt med styret i Grønland. Så det er i gang, og vi prøver at finde en løsning, som alle parter kan se sig selv i. For det er klart, at man har et ansvar i forhold til grønlænderne. Der er nogle af de grønlændere, der er i Danmark, som jo får en betjening, og der er andre, som har sværere ved det, og det her er jo netop et spørgsmål om at forankre det også i oprettelsen af menighedsråd og andet. Så vi arbejder på det for øjeblikket, og jeg skal nok melde tilbage, så snart jeg kan sige noget mere præcist om, hvad det så bliver for en vej, vi vil foreslå.

Kl. 16:35

Spm. nr. S 913

31) Til kirkeministeren af:

Karen J. Klint (S):

Er ministeren enig i, at det grønlandske folk er beskyttet som »et folk« med eget modersmål og rettigheder som »et folk«, hvorfor oprettelse af »grønlandsmenigheder« ikke vil have afsmittende virkning over for eventuelle andre etniske minoriteter i folkekirken, og hvad skal der til, før ministeren vil efterkomme de grønlandske folkekirkemedlemmers ønsker om mere kirkelig betjening på modersmål og oprettelse af egne menighedsråd?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 16:35

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Er ministeren enig i, at det grønlandske folk er beskyttet som et folk med eget modersmål og rettigheder som et folk, hvorfor oprettelse af grønlandsmenigheder ikke vil have afsmittende virkning over for eventuelle andre etniske minoriteter i folkekirken, og hvad skal der til, før ministeren vil efterkomme de grønlandske folkekirkemedlemmers ønsker om mere kirkelig betjening på modersmål og oprettelse af egne menighedsråd?

Jeg er klar over, at jeg næsten har fået svar på spørgsmålet.

Karen J. Klint (S):

Jeg hører ministerens svar sådan, at det er en dansk løsning, vi skal finde, og så er det selvfølgelig fint, at selvstyret er med i et eller an-

Kl. 16:37

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 16:37

Kirkeministeren (Mette Bock):

Ja, det trækker lidt tråde tilbage til det foregående spørgsmål og også til de svar, jeg gav der, men jeg vil alligevel gerne prøve at svare en gang til. Det, jeg kan oplyse, er som sagt, at jeg faktisk har holdt møder, også med grønlandske medlemmer af det danske Folketing, for lige præcis at drøfte det her spørgsmål, og jeg har også holdt møde med andre grønlandere, som har en interesse i det.

Med hensyn til den igangværende proces er det sådan, at Kirkeministeriet og Grønlands Selvstyre, som jeg også nævnte i det første svar, er i gang med at drøfte spørgsmålet nærmere. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi af hensyn til alle parter finder en fælles forståelse for, hvordan tingene skal gå. Så en afklaring af den kirkelige betjening og dermed også af spørgsmålet om den geografiske inddeling er sådan set en forudsætning for at kunne oprette de ønskede menighedsråd i Danmark.

Men det er også rigtig vigtigt at bemærke, som jeg også lige antydte i mit foregående svar, at der er mange hensyn at tage. Det er både hensynet til den kirkelige betjening af grønlandere her i Danmark, men også hensynet til den kirkelige betjening af grønlandere i Grønland. Derfor er det mig altså ret magtpåliggende, at der er en god og åben dialog med Grønlands Selvstyre i spørgsmålet.

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren.

Kl. 16:38

Karen J. Klint (S):

Det, jeg ligesom mangler at få bekræftet i mit andet spørgsmål, er, at det, vi kan lave for grønlandske kirkemedlemmer, ikke er noget, der danner præcedens for andre minoriteter, som er i folkekirken – altså minoriteter af anden etnisk eller geografisk herkomst. Grønland er ét folk, og grønlanderne har deres eget modersmål, og de skal dermed respekteres som ét folk. Så jeg ser ikke nogen fare for en afledt præcedens.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 16:39

Kirkeministeren (Mette Bock):

Det kan jeg kun bekræfte at der ikke er. Grønland er jo en del af vores rigsfællesskab, og så kan man også sige, at den her betegnelse af det grønlandske folk som ét folk er noget, som vi har drøftet tidligere. Jeg kan også henvise til udenrigsministerens svar af den 12. oktober 2015 til Grønlandsudvalget på et spørgsmål, der gik i den retning. Heraf fremgår det, at den grønlandske befolkningsgruppe efter Udenrigsministeriets opfattelse besidder så tilstrækkelig mange særegne karakteristika, at det grønlandske folk kan betegnes som et folk i folkeretlig forstand. Men dertil kommer så, at Grønland er en del af vores rigsfællesskab, og det er det, der gør, at den grønlandske befolkning, som er i Danmark, har en særstatus i forhold til andre minoriteter, som måtte være i landet.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Karen J. Klint (S):

Jeg vil sådan set bare gerne kvittere for, at der er enighed om, at de hensyn, vi kan og bør tage til grønlanderne, ikke har afsmittende virkning på andre. Så tak for besvarelsen.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 16:40

Kirkeministeren (Mette Bock):

Jeg har ikke yderligere at føje til.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak for det. Det er nemlig sådan, at man har mulighed for at stille et antal spørgsmål, men det er ikke en pligt. Når man har fået de rigtige svar, er der ingen grund til at fortsætte. Det kunne måske være til efterfølgelse for andre, og derfor vil jeg gerne fremhæve, at det kan man godt.

Derfor er vi nået frem til det sidste spørgsmål i dag, nemlig et spørgsmål til ældreministeren af fru Ane Halsboe-Jørgensen, Socialdemokratiet.

Kl. 16:40

Spm. nr. S 917

32) Til ældreministeren af:

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Brønderslev Kommune gennemfører besparelser på 340.000 kr. på ældreområdet ved at skære ned på omsorgen for demente, jf. artiklen »Mindre hjælp til demente« i Nordjyske Stiftstidende den 17. marts 2017?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:40

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Og således opfordret vil jeg læse det op: Hvad er ministerens holdning til, at Brønderslev Kommune gennemfører besparelser på 340.000 kr. på ældreområdet ved at skære ned på omsorgen for demente, jf. artiklen »Mindre hjælp til demente« i Nordjyske Stiftstidende den 17. marts 2017?

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:40

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet. Lad mig begynde med at slå fast, at ældreområdet har høj prioritet for regeringen. De nuværende regeringspartier har sammen med Dansk Folkeparti prioriteret ældreområdet med de to seneste finanslovsaftaler. Vi har med finanslovsaftalen for 2016 prioriteret 1 mia. kr. årligt til at støtte kommunernes værdighedspolitikker. Og med finansloven for 2017 har vi prioriteret 2 mia. kr. over de næste 4 år til en bedre ældrepleje. Det dækker bl.a. over 380 mio. kr. årligt fra 2017 og frem til at give alle plejehjemsboere en halv times ekstra hjælp om ugen, som de selv kan beslutte hvad skal bruges til. Og så har vi i satspuljekredsen, hvor også Socialdemokratiet sidder med, aftalt en demenshandlingsplan, som over de næste 4 år prioriterer 470 mio. kr. til bl.a. bedre udredning og behandling af demens samt mere kvalitet i plejen og omsorgen. Det betyder, at kom-

munerne samlet set bruger flere penge på ældreplejen under denne regering end under den tidligere.

I forhold til den konkrete prioritering i Brønderslev Kommune må jeg sige, at jeg ikke kender baggrunden, men jeg forventer selvfølgelig, at de ansvarlige kommunalpolitikere har vurderet, at der stadig kan ydes den omsorg og pleje, som de enkelte beboere har brug for. Jeg tror, vi giver de ældre den bedste pleje og omsorg, ved at man lokalt i kommunerne vurderer, hvad behovene er. På den måde kan man tage hensyn til de lokale forhold i Brønderslev, som naturligvis er anderledes end forholdene i f.eks. København. Og det regner jeg også med at spørgeren og hendes parti er enige med mig i.

Kl. 16:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 16:42

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for besvarelsen. Netop vores fælles indsats, som jeg selv havde fornøjelsen af at være forhandler for i satspuljeaftalen i efteråret, satte jo fokus på, hvor vigtigt det er, at vi gør en ekstraordinær indsats i forhold til at blive bedre til at håndtere demens og tilbyde tryghed og værdighed for de mennesker og familier, der rammes af det. Jeg synes måske bare, at den her situation viser, at vi godt med den ene hånd kan gøre noget, men så længe vi ikke dækker det demografiske træk i den kommunale velfærd, vil der blive trukket fra med den anden hånd, og så vil resultatet blive besparelser. Og jeg vil bare gerne høre ministerens holdning til det, altså om ikke det er rigtigt.

Kl. 16:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 16:43

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen jeg vil som sagt gerne slå fast, at plejetrængende ældre skal have den hjælp, som de har behov for, også i fremtiden. Og selvfølgelig vil regeringen følge udviklingen på ældreområdet tæt, herunder de udfordringer, som netop den demografiske udvikling medfører. Men jeg mener også, at vi skal passe på med at fortolke det demografiske træk sådan, at der er en en til en-sammenhæng mellem flere ældre og så udgifterne til ældre. Flere ældre kan ikke mekanisk omregnes til konkrete udgifter. Med andre ord vil stigningen i antallet af ældre ikke nødvendigvis forudsætte en tilsvarende stigning i ældreudgifterne, og det er der så flere grunde til. Kommunerne forbedrer løbende indsatsen, f.eks. i forhold til bedre organisering og ny velfærdsteknologi, de har øget fokus på rehabilitering, sundhedstilstanden hos ældre er forbedret, og deres plejebehov er blevet mindre, og det er også flest af de yngre ældre, som kommer til.

Jeg fylder 65 år her til maj, og det betyder jo så ikke, at kommunen dermed får øgede udgifter i forhold til det.

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det spørgeren.

Kl. 16:44

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Nu kan vi bare helt konkret se, at der foregår besparelser. I det her konkrete eksempel betyder det, at der ikke længere er den samme medarbejder om natten, hvilket umiddelbart vil betyde mindre tryghed for vores demente medborgere.

Når vi så samtidig kan se, at ministerens eget parti går ind for decideret nulvækst, og regeringen foreslår en vækst på 0,3 pct., så vil

det betyde 16.000 færre offentligt ansatte, i forhold til hvad der er brug for i 2025.

Jeg forstår ikke, hvordan man kan have den økonomiske holdning, samtidig med at man siger, at ens hjerte banker for vores demente. Det er det misforhold, jeg simpelt hen ikke kan få til at gå op. For det vil betyde dårligere forhold, og det må ministeren så svare på hvorfor man går ind for.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 16:45

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er klart, at den her regering prioriterer de ældre, og vi vil følge den udvikling og selvfølgelig handle på det.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 16:45

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Men penge betyder noget, og jeg synes, det var dejligt, at vi i både ministerens og mit eget parti i efteråret sad og blev enige om, at demens er noget, vi skal sætte ekstraordinært ind over for. Men det gør mig bare trist at se, at i virkeligheden får vores demente nogle steder dårligere forhold, f.eks. mindre tryghed om natten, fordi vi holder kommunerne i en økonomisk situation, der betyder, at man skal spare over hele linjen.

Derfor går det jo ikke hånd og hånd, og der er ikke sammenhæng mellem ministerens økonomiske politik og ministerens ønske om værdighed for alle vores ældre.

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 16:46

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg mener, at der er en fin sammenhæng, og det er nu engang sådan, at kommunerne er tættest på borgerne og derfor også kender de lokale forhold bedst. Derfor er det også kommunerne, der har ansvaret for at prioritere og organisere indsatsen lokalt. Og de økonomiske rammer for kommunernes opgaveløsning fastsættes jo i den årlige økonomiaftale mellem KL og regeringen og så ved finanslovsforhandlingerne. Og vi har altså prioriteret 1 mia. kr. årligt til at understøtte kommunernes værdighedspolitikker og 2 mia. kr. fra 2017-2020 til klippekortet til plejehjemsbeboerne samt bedre mad til de ældre, og en stor del af de midler går til flere medarbejdere.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Dermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 16:47

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 23. marts 2017, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:47).
